ידיעות אחרונות

מדריך לכל השבוע

סרטים חדשים

„בשם העם"

ימי הסטאליניזם הסיטואיסטי במונטנגרו, ואיש הישר בעיניו יעשה, בשם הביטחון. אנשי המנגנון הקטנים אוסרים את כל אלה שבנשותיהם ובנערותיהם חשקו וחוגגים במיטותיהן. הצדיק היחיד בסדום, נהג בוס (מיודראג' קריווקאפיץ'), נשוי לכלבתא חשקנית. ככל שיציקו לו, ימשיך לעשות רק טוב. סרט חדש של היוגוסלאבי ניוקו ניקוליץ' („יופיו של החטא"), השואל ברצינות למה מעריפים אנשים להרע עם הזולת ולא להיטיב עימו. באמת, למה?

(עמ' 18)

מיודראג' קריווקאפיץ', צדיק בסדום

ראיון עם בבכה צפירה, חלוצת הזמר העברי

(עמ' 17)

■

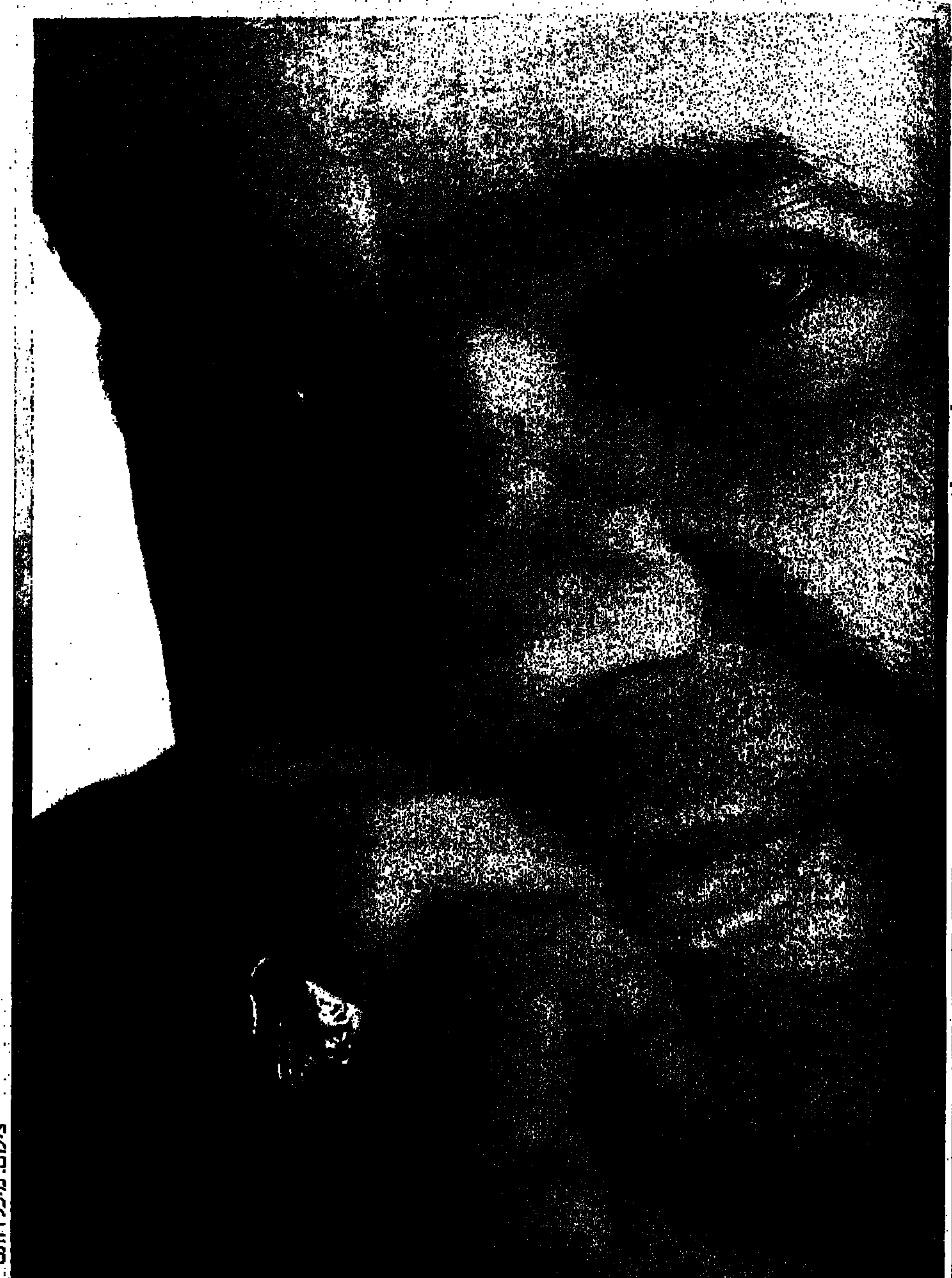
ארבע שחקניות, ארבעה דורות, ב„לילה במאי"

(עמ' 28)

■

עובר ושב: [illegible]

(עמ' 24)

צילום: מיכל רותם

רווח סוגר קופות

● שוש מיימון בעימות עם זאב רווח, מזרחית מול מזרחי, על דיוקנו של סאלח שבתי, אחרי הבכורה והביקורות רווח: „אינעל־דינאק. אני אראה לך מיכתבים שאני מקבל מספרדים. כותבים לי שאני גאווה לעדה ושאני זה וזה וזה. מקבל ים של אהדה. אין לי שום חרטאת בראש על אפליה. והילדים שלי לא יודעים בכלל מה זה" □ עמ' 12

● בסאם זועמוט, החל מהערב בסידרת הטלוויזיה החדשה „שכנים" – מה עושה לו האינתיפאדה? „רציתי להראות ליהודים שזה לא רע שמדינה פלשתינאית תקום לצד ישראל" □ עמ' 15

טלוויזיה, רדיו, המלצות, קולנוע | השבוע שלך

טלוויזיה כל השבוע

שישי 20.5.88

08.00 רצף דפי הטלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: אמה של מלכות (בליווי כיתוביות).
08.40 מסף לספרות (יסודי): לאן נעלמת השמש (בליווי כיתוביות).
09.00 מוסיקה (ד'-ה'): צלילים צעירים.
09.20 לשון ותקשורת (ג'-ח'): חבללת 1 (בליווי כיתוביות).
09.45 רחוב סומסום: נא לא להפריע.
10.15 משבון ז': קטפיין האף וקטפיין גרף.
10.40 מדעי הטבע (יסודי): הלוייתנים.
11.00 חברה ותרבות (יסודי): קשת וענן – אמה של מלכות (בליווי כיתוביות).
11.30 אזרחות (ז'-ט'): ספיפס אנושי.
12.00 חברה ותרבות (על יסודי): הדם והתבגרות.
12.30 מוסיקה – (ע"י): בריטן והקל.
13.15 האוניברסיטה הפתוחה: אמנות – דיוויד סמית.
13.45 רצף דפי הטלטקסט. עד כאן – חדשות קול ישראל.
13.50 צלילים מושלמים: צ'ייקובסקי (פרק 5 ב')
14.40 התגדות לבית פורסיט: אחרי הצהריים של נימפת היער (פרק 18).

01052014201540

15.30 מפגשי בראשית: פרשת במדבר. שיחתו השבועית של הפרופסור יוסף ברסלמה.
16.00 ערב חדש: מוסף לשבת. מנחה: דן מרגלית.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 ספינת האהבה – בפרק זה מפליגים אנשי ארגון גנרים, שהגיעו כדי לכתור את איש השנה שלהם.

01052016221740

17.30 שכנים. פרק ראשון בסידרה דרמאטית-קומית מקורית חדשה. יחסי יהודים-ערבים מאווית הומוריסטית. דורית ואיציק חרוב (עפרה ויינרטן וגדי יגיל) ומונה ובאסם מצוור (מרלין בגאלי ובסאם זועמוט) מתגוררים בשכנות בשיכון ישראלי טיפוסי. בימאי: ויקטור קמר. מפיקה: מיקה רביד. עברית וערבית.

19.20 על הטורקע. סקירה של תוכניות הטלוויזיה (ערבית).
19.30 חדשות. (ערבית).
20.00 שבת שלום. הערב פרשת במדבר.
20.15 יומן.
21.15 סיבה למסיבה. מנחה: רבקה מיכאלי.

22.15 מלכודת מוות. סרט קולנוע. עליפי מחזה רב-מכר של איירה לוין. מישחק-תעתועים בין מחזאי ותיק כושל (מייקל קיין) לבין מחזאי מתחיל מוכשר (כריסטופר ריב). דיאן קאנון ואיירין וורת. בימאי: סידני לומט. 1982. וורנר. אנגלית. 110 דקות.

01052022050015

00.05 ג'ייק והשמן (פרק 2).
00.55 פסוקים לשבת. חדשות.

ערוץ 2

18.30 חלומות 80. סדרת הנפשה לילדי הגיל הרך.
18.40 מבחר סרטים מצויירים.
19.00 להקת בת שבע.
19.30 קונצרטיילת.
20.00 אילתורים, התכנית מארחת את מל' לואיס ותזמורתו.
21.00 להיטים בשרשרת.
21.30 להיטים חדשים ברצף. בתוכנית יופיעו 10,000 מניאקים, פריגס ובארי מנילו.

שבת 21.5.88

16.00 חד וחלק. (פרק 5). פאדוריה על סרטי כנופיות ועל קומדיות. סיפור העלילה עוקב אחר בחורה הבורחת מבי"ס למוסיקה, המשמש מקום פעילות של המאפיה, כדי לחפש את אמה (ערבית).
16.25 קיצור החדשות (ערבית).
16.30 חמש הדקות האחרונות. סרט צרפתי. סדרה בלשית על בלש ששמו קברול המפענח מקרי רצח. שם הפרק: דינאמית ושות'. הבלש קברול מנסה לפענח רצח של חבר בלהקת רוק כבד (ערבית).
18.00 שוחרי הסיכונים (חלק ב'). סרט צרפתי המגלה את המתרחש מאחורי הקלעים באמצעות טובי הנפילים בקולנוע הצרפתי (ערבית).
18.30 שבועון הטלוויזיה. תוכנית העוסקת במגוון אירועים מן העולם (ערבית).

19.00 בידור חו"ל. וידאו-קליפס וקטעים מהופעות חיות של זמר הרוק הקנדי בראיין אדמס, המגיע בתחילת יוני לביקור בארץ. בין הלהיטים: „זאת רק אהבה" (עם טינה טרנר), „קיץ שנת 1969", „רץ אלייך", „מישהו", „קורבן האהבה", „חום הלילה".

19.30 חדשות (ערבית).

20.00 מעשה נסים ונפלאות. דיון והדגמה של תופעות הנחשבות על-טבעיות. משולבות כתבות של ירון קימור. מנחה: ירון לונדון. מפיקה: דליה הורוביץ.

01052119502110

21.00 מבט לחדשות.
21.15 בידור לתג. תוכנית בידור שהוקלטה באילת. משתתפים: חנה לסלאו, גלי עטרי, אלון אוליארצ'יק, גידי גוב, דפנה ארמוני וכוורת שרעבי. כמו כן משתתפים להקות רקדנים ונגנים.

01052121052225

22.15 מדי א' אפורים. סרט טלוויזיה, ב-2 חלקים. ריי סליית (אלק באלדווין), צעיר שעתידו לפניו, חוקר פרשת רצח באקדמיה הצבאית האמריקנית. ברקע: מלחמת וייטנאם. סוזן הס והאל הלברוק.

01052122052355

23.45 פסוקים לשבועות. חדשות.

ערוץ 2

18.30 מכניות וכונן בום ליוה.
19.00 פולצ'ינלה. מתול בביצוע להקת בת-שבע.

19.30 תאונה מחרידה, דראמה בריטית, על-פי סיפור של גראהם גרין. תלמיד-תיכון מסרב לשכוח את הנסיבות המוזרות שבהן נהרג אביו בתאונה, בנפאל. בימאי: ג'יימס סקוט.

20.00 שירים עבריים. עם אסתר שמיר, עפרה חזה ויהודית רביץ.
20.30 הפסטיבל הבינלאומי השני לסרטי סטודנטים. התוכנית תיוחד לסרטי סטודנטים מבריטניה ויפן.

ראשון 22.5.88

16.30 קיצור החדשות (ערבית).

16.32 דרכו של נהר. תעודה. סרט-טבע על נהר הירדן. היסטוריה, גיאוגרפיה, נופים. בימאי: יוסי אבישר. מפיקה: גילה בר. ערבית. שידור-חוזר.

01052216221740

17.30 בידור חו"ל. תצוגת אופנה מרהיבה, בבניין האופרה בסידני. בהשתתפות גדולי המעצבים מארה"ב, אוסטרליה, צרפת, איטליה ואנגליה. במסגרת חגיגות ה-200 של יצרני הצמר באוסטרליה.

01052217201940

19.30 חדשות (ערבית).
20.02 שירים עבריים.
20.15 פיגומים. מחזמר לנוער. משתתפים: שמעון ישראלי, חנה רוט, אלברט כהן, שלמה וישינסקי, אריה מוסקונה, אילן רבינוביץ, אתי אנקרי ואחרים.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 לקראת שידור.
21.50 להוד מזמור. במוצאי החג, שבו על-פי המסורת נולד ומת המלך דוד, תשודר תוכנית, ובה מזמורי תהלים שכתב המלך דוד. בתוכנית ישתתף החזן האורח דב קרן, ויובאו בה קטעים מתוך סרטו של ג'יימס גאלוויי על מזמורי התהלים ביהדות, סרט ששודר בטלוויזיה הבריטית.
22.20 שושלת (פרק 86). בלייק נאלץ למשכן את נכסיו. בעימות לוהט עם אלקסיס, טרייסי מספרת לה על יחסיה הנמשכים עם דקס. המשטרה חוקרת את אלקסיס בקשר למותו של מארק. אישה יפה ולא מוכרת, המתעניינת בפרטים על אלקסיס, נכנסת לגור כלה מיראו'.

01052222102320

23.10 מצב הרוח. בתוכנית משולבים מופעים, ראיונות ושיחות בתחומים אחרים. מנחה: ירון לונדון. חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 קימבה – האריה הלבן. סדרת הנפשה לילדים.
19.00 משפחת אלחרי. סרט תיעודי.
19.50 פינת המתכנים השבועית של ערוץ 2: מערכי תמונים.
20.00 ארויבלות – בניית חלום: בתי חלומות (פרק 6).
21.00 נקודת זינוק.

שני 23.5.88

09.00 רצף דפי טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
09.05 שעת כושר.
09.15 רחוב סומסום: זכרונות מן המושב. התוכנית עומדת בסימן חג השבועות.
09.45 תיאטרון אגדות עם – הזמר הנודד –
10.05 קפטן ינואר. סרט קולנוע.

01052309551125

11.15 אקרובטים מסין. תרגילי אקרובטיקה בסין בלווית תמונות מחיי היום יום בסין.
12.00 המנוכחרים (פרק 9).
14.00 רצף דפי הטלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.05 מגע: עצים והזירים.
14.35 רכבת ההפתעות. סרטי הנפשה מרובבים.
15.00 קשר משפחתי. זיוית אברמסון מנחה משחק תפקידים על הנושא: מריבות במשפחה.
15.40 שעת כושר.

16.00 אבירי האל. סידרה בדיונית בריטית חדשה. 13 פרקים. חבורת „אבירים" משתלטת על אנגליה בשנות האלפיים, מדיחה את משפחת המלוכה ומכניסה את האזרחים למחנות לחינוך מחדש.

16.30 כללי המישחק. סידרה מקורית חדשה. 6 פרקים. דיאלוג דרמאטי (סנדרה שדה, אוחד שחר ואיקת זוהר) על עקרונות הדמוקרטיה, ודיון באולפן. פרופ' יצחק זמיר, פרופ' זאב שטרנהל, זאב שיף. מנחים: קובי מידן וגבי קסלר. מפיקה: רות בן-שאול. בימאי: יצחק שאולי.

17.00 ערב חדש. מנחה: רפי רשף.
17.30 זרבובים: 1) מחלתו של זרבובן; 2) חוף טוב וכול טוב.
17.50 תופסים ראש.
18.25 מטוקי של מקום. מבט אל יקנעם.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 מטורט. מן הארץ והעולם (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.

21.35 ביער ביער. דראמה מקורית, בסיגנון „תיאטרון הכורסה" הבריטי. מבוססת על מחזה קאמרי של חיים מרין, שזכה בפרס ראשון בפסטיבל עכו 80'. נקי (אורי גבריאל) וסולי (משה איבגי), ידידים מנעורים, כלואים בחדר-מעצר כשחשודים ברצח. בימאי: אנטואן סאלח. מפיק: אילון גויטיין.

01052321252235

22.25 זה הזמן. מנחה רם עברון.
23.25 רמינגטון סטיל: מבוקשת חיה או מתה.
00.15 מטוקי של יום. חדשות הלילה ומוסף הספורט „חצי פינה".

ערוץ 2

18.30 מכונים: הכונן שום הפרש הגדול.
19.00 תופשים אמריקה.
20.00 זכרונות של אבן. סרט תיעודי.
20.30 אמנות ישראלית: ראשונים ותמימים, 1806–1860.
21.00 פסטיבל בלוז אמריקני.
21.45 להיטים חדשים ברצף.

שלישי 24.5.88

08.00 רצף דפי טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 חשבון משוט ד': מספרים שליליים. (בליווי כיתוביות).
08.40 ראשית הקריאה: בלי סודות – ביצים חולם 4.
09.00 אנגלית ח'.
09.20 חשבון: אומדן ועיגול ותרגום ערבית.
10.10 אנגלית ז'.
10.30 רחוב סומסום: מורה לכינור.
11.00 צרפתית (על יסודי).
11.15 חשבון ח': הכל בגלל אגוז קטן.
11.30 ארץ מולדת: תצלצל שפתנו במעמן הכסף. (בליווי כיתוביות).
12.00 גיאוגרפיה (ד'-ט'): נהר הקולורדו.
12.25 ספרות (על יסודי): מתבת חכמי קים.
13.00 מוסיקה (ע"י) – האופרה עם הנרי בטלר.
13.30 מדעי הטבע: זאבים.
14.00 רצף דפי הטלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.

14.05 הנס כריסטיאן אנדרסן. סרט-קולנוע אמריקני. אגדה על אנדרסן (דני קיי), שחי בדנמרק והתאהב ברקדנית נשואה. בימאי: צ'ארלס ווידור. 112 דקות.

01052413551605

15.55 פרטר נחמד. פעמונים.
16.20 ערי הזהב הנסתרות. (פרק 8).
17.00 ערב חדש. מנחה: אילנה דיין.
17.30 זנב לחדשות. עם האריה רמו, (שמעון כהן), הקוף פיפס (עמי ויינברג) והארנבת משי (חיה סיק).
17.55 המרובעים: חג המולד (חלק א') החבר'ה מארגנים מסיבות לקראת חג-המולד. פאטי ולורן מחליטות לחגוג גם הן, אבל פאטי מקבלת הזמנה מאביה לבלות את החג אתו.
18.20 קטנטן. סרט הנפשה.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 המוזיאון הגדול בעולם: צפון אירופה – ואן אייק ודירר. (פרק ז').

01052418221940

19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 1 יותר מדי. סדרת שעשועים. מנחה: חנן גולדבלט.
20.30 בלבוטק.

01052420202110

21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.40 מבט שני.
22.20 שלי ורק שלי. (פרק 7). אולי עבר לגור בדירה נפרדת, והוא עסוק בכתיבת ספר. קן מפגה עורף להצעות נועזות שויו מציעה לו, והוא שב אל אן לשקם את יחסיהם. ויו מבקרת את אולי ומתוודה על חולשותיה. אז, אולי וקן חשים לבית-החולים – שעת הלידה של ויו הגיעה.
23.10 מסך אישי. עם נחמה ליפשיץ.
23.50 מטוקי של מקום. מבט אל עין גדי. חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 קימבה – האריה הלבן. סדרת הנפשה לילדים.
19.00 המארק הלאומי של קורסיקה – סרט טבע תיעודי.
19.50 שירי הרוח הגדולה. סרט תיעודי קצר.

20.00 60-70-80, להיטי-זהב. אלביס פרסלי בקונצרט חי, שנערך ב-68'. בין הלהיטים: „האם את בודדה הלילה", „רק לילה אחד איתך".

21.00 אריק קלאפטן – סרט תיעודי.
21.30 אוסף להיטים חדשים. של מייקל ג'קסון, ליאונרד כהן, ברוס ספרינגסטין וסטינג.

כדאי

[illegible]ת ג. יפית

שפיים: חג המי[illegible]

השנה „נופל" חג השבועות בימים א–ב בשבוע, ויחד עם שבת מדובר בשלושה ימי חופשה. מי שאינו עובד בימי שישי מוצא את עצמו לפתע בעיצומם של ארבעה ימים המיועדים לבילוי.

חבל לבזבז את ההזדמנות המיוחדת שתכנן עבורנו לוח השנה, את הסיכוי להתחיל את הקיץ בכיוף פגז. הצעד הראשון הוא לא לבזבז את הזמן על נסיעה ואת הכסף על הדלק. וממילא המקום נמצא עשר דקות מת"א – פארק המים של שפיים. החג הלבן מקבל בהבזק אחד תפנית של תכלת־ירוק: המים השוטפים מכל הכיוונים וכרי הדשא העצומים שתענוג להתפרקד עליהם ומתחשק להתגלגל ולהשתולל בהם לאורך ולרוחב. וזה מה שהילדים והצעירים עושים. כמויות המרץ שניתזות כאן בכל מתקן ובהתלהבות שבין המתקנים, הן יכולות להזין כמה הרים ממקומם.

לילדים אין צורך לדאוג, הם כבר תופסים שמש תוך כדי הפעילויות התוססות. אנחנו, לעומת זאת, יכולים לחגוג באותה הזדמנות גם את חג החרות: בלי עול, בלי מטבח, בלי השגחה על צאצאים, אנחנו מתפרקדים על הדשא המזמין וחשים בליטופים החמים של קרני השמש. מי שלא אוהב ליטופים לוהטים מדי, גולש ברוך לבריכה, כדי לרענן את הגוף. אפשר להטביע את הגוף בבריכת הגלים הנושאים אותך למרומים ותוך שניות סוחפים חזרה לקצה הבריכה עד שצורחים מרוב עונג.

לזאטוטים הלוהטים מחכה בריכונת מקסימה, שאפשר לטבול בה עם או בלי אמא.

מי שכבר תפס מספיק שמש עובר לישיבה אסטרטגית מתחת לאחת השמשיות הצהובות וגולש למצב זרוק באחד מכסאות הנוח.

זוהי עמדת תצפית על המגלשות המסעירות, שהופכת ילדים ונוער לאנשי קאמיקזה עזי־לב. בשאגות הנאה סוערות הם מגיחים ממרומי המסלול הארוך וצונחים שיכורים מרוב עונג.

הקטנים והעדינים שבחבורה מטפסים למגלשות המתעגלות וזוכים להשקיף על הפארק הנהדר מזווית בלתי שגרתית.

פנסיון מלא בפארק

האויר הצח, השעשועים, הפעילות הנמרצת, שולחים ילדים רעבים אל כסאות הנוח של ההורים. פתאום צמח להם תיאבון ענק. זה הרגע לשלוף את הסנדוויצ'ים והפירות שהכנתם עוד בבית. אבל מי שהחליט שחג זה חופש מוחלט והוא לא מוכן לטרוח, ישמח לגלות את מטעמי המזנון: נקניקיות חמות, סנדוויצ'ים כפריים טעימים מן הטבע, כל הויטמינים במגוון מאכלים עסיסיים לכל המשפחה – פנסיון מלא החיק הטבע.

במעט בחצי מחיר

פארק המים הוא לא רק עניין לחגים. הרי גם ביום לימודים חוזרים ילדי ביה"ס הביתה ב־12.00, ועדיין צפויות שעות אור רבות וצמא אדיר לפעילות והנאה. גם האמהות מבקשות לחרוג מהשגרה. ובכלל, האם יש מי שמעריפה לעמוד מול הכיריים הלוהטות ולנחש מה הילד יואיל לאכול היום, כשאפשר לאסוף אותו בדרך מביה"ס ולדהור אל החופש – לפארק המים של שפיים.

כך נוצרה „המשמרת השנייה" בשפיים. ילדים מגיעים עם אמהות, חבורות עליזות ותוססות שיודעות להפוך סתם יום חם לארוע של כיף.

וזה גם כדאי במיוחד: מי שמגיע לפארק המים של שפיים החל מ־1.00 בצהריים, משלם רק כחצי מחיר בלבד ובמחיר כזה למה להשאר בבית?

רחצות ליליות: חלום ליל קיץ

ערבי הקיץ הארוכים יכולים להיות פתח לחלום. אבל יש מקום אחד שבו הם כבר הפכו לחלום ממש: פארק המים של שפיים. הרחצות הליליות הן כבר שם דבר בעולם החלומות הליליים. שלל אורות צבעוניים מציף את הפארק ומכניס אותך לאוירה מיוחדת במינה.

זהו בילוי ערב נהדר במחיר זול ביותר: רק 10.– ש"ח (במקום 23.– ש"ח בשעות הרגילות). רעיון נהדר לא רק לזוגות מחפשי־רומנטיקה, אלא גם לערב משפחתי מהנה. מקום שבו כל אחד יכול למצוא את החלום הפרטי שלו במימיה המסתוריים של הבריכה הלילית.

הלילות הרטובים של שטיים וחלומות הקיץ, מזמינים החל מ־3 ביולי בימים ראשון וחמישי החל משעה 20.00.

לפרטים נוספים להתקשר לטלפונים:

פארק המים	בית ההארחה
052־523509	052־70171/2
052־523510	052־523507

פארק המים פתוח לקהל בין השעות:
אפריל 08–16.00
מאי 08–17.00
יוני, יולי, אוגוסט 08–18.00
ספטמבר 08–17.00
אוקטובר 08–16.00
בערבי שבת וחג, בשבועות ובחגים
בחודשי יוני, יולי ואוגוסט
הפארק נסגר בשעה 17.30.

צלילי המוסיקה וניחוחי קציר

אוהבי המוסיקה והכיף של שפיים בחג השבועות לבר. הפכו לשם דבר בעולם הנאות הקיץ. איפה עוד, למשל, אפשר לראות טכס הבאת הביכורים מלאכי ומרהיב כמו כאן? כל ענפי החקלאות מופיעים בתהלוכה מרשימה, לשמחת לבם של ילדי העיר הצוהלים.

אנשים מגיעים מרחבי הארץ לשאול את צלילי המוסיקה מעורבים בניחוחי קציר: מועדון זמר, להקת המחול הקיבוצית, המוסיקה הקאמרית הקיבוצית ועוד. ארבעה ימים של חגיגה לאוזן ולעין.

השילוב המושך הוא לתפוס שתי ציפורים בהנאה אחת: להתמכר בבוקר לשעשועי פארק המים, ולקנח את היום במופע תרבותי. יש לילדים ויש להורים, יש בזמר, בנגינה ובמחול.

והמחיר – מציאה אמיתית. מדובר בשקלים בודדים למופע (אפילו פחות ממחירו של כרטיס קולנוע!)

תוכנית „ניחוחי קציר" תתקיים באולם התרבות בשפיים, החל ביום ששי, 20.5 ועד ליום שני, 23.5.

כרטיסים ניתן לרכוש במקום, וכן בטל. 052־523488, אצל שולה בר־יקמת.

השנה – 3־4 ימי חופשה בחג השבועות. חבל לבזבז אותם. פארק המים שפיים מגיש את הצעת החג הנבחרת: כל התענוגות, 10 דקות מתל־אביב. ניחוחי קציר, צלילי המוסיקה של התנועה הקיבוצית – בחג הביכורים.

ימים מיוחדים

בפארק המים של שפיים הכינו לנו ימי ספיישל של כיופים והנאות בידור. המגוון רחב ומרתק. קוסמים מלהיטים את הילדים בלהטים מרגשים ומשמחים. ליצנים ובדרנים משמחים את המתרחצים בלי הבדל גיל, צבע שיער או דרגת שיזוף. תצוגות אופנה מסעירות משלחות דוגמניות מקסימות על מסלולי הדשא, וכמובן הפגז: הופעות אומנים, כמו גדי יגיל למשל.

הפקה ומכירות: י. אורי בע"מ, רח' שטנד 17 ת"א טל. 238276, 03־242553.

זה קורה מכל עבר, זה מגיע מכל צד וזה תמיד נהדר.

והכל נמצא בסימן עליה: בחודש יוני בשבתות בלבד. ביולי יש כבר פעמיים בשבוע – בימי ראשון ושישי. באוגוסט מגיעים לשיא: ימי ראשון, חמישי ושישי. לא להשתתף זו החמצת הקיץ הגדולה.

נופש – כולל הכל

מי שלא שכח את הימים הקשים והמעיקים של הקיץ ובעיקר של חודשי החופש (יולי ואוגוסט) כבר התחיל לחפש מוצא. נכון שלא בכל מקום מחניק וחם כמו בתל־אביב, אבל מי שעובד אינו יכול פשוט לקום ולנסוע הרחק מן העיר.

הפתרון הגאוני נמצא 10 דקות מתל־אביב. בבית ההארחה של שפיים. הרעיון פשוט: אם אתה עובד, המשפחה לא צריכה לסבול. פשוט מעבירים את הבסיס מהבית לבית ההארחה ולפתע העולם נראה לגמרי אחרת. המשפחה נהנית כל היום והמפרנס נהנה אחרי שעות העבודה.

קודם כל, יש כניסה חופשית לפארק המים. מהחדר הממוזג דוהרים דרך המדשאה וצוללים לתענוגות המים. זה בתנאי שמצליחים לחנתק מהפיתויים של בית הארחה עצמו: ארוחות דשנות כמו שרק בשפיים יודעים להכין. בר־בי־קיו נפלא על המדשאות הירוקות, משחקי בינגו מלהיבים, טיולים מרתקים בסביבה, מבטים עוצרי נשימה על רצועת החוף המפורסמת. בערבים יש דילמה: האם למהר ללילות הרטובים בפארק או להשאר למסיבות המטריפות ולמופעים המשגעים בבית־הארחה.

מה שלא בוחרים, אפשר לעשות בראש שקט: גננת מקצועית דואגת לבדר את הילדים עד שהם הופכים לזכרון נעים, שקועים לחלוטין בהנאותיהם.

החדרים הממוזגים והנעימים הם הבסיס הנוח של האורחים. אפשר לנוח, אפשר להצטרף לסדרת הבילויים, אפשר למהר לפארק המים, ואפשר גם לתפוס שלווה על כרי הדשא האינסופיים. מה שלא עושים, תמיד יכבדו אתכם בקפה ועוגה. כבה מקובל בקבוץ הסימפטי הזה.

חדר האוכל הוא שם דבר בפני עצמו. מזון עשיר מן הקבוץ, על טהרת הטריות והבריאות.

מזנון מגוון וממריץ בבוקר הוא פתיחה מצויינת ליום גדוש פעילות. ארוחת הצהריים היא קלאסיקה של טעם הכפר הדשן, ובערב – טעם טוב לסיומו של יום. מי שאוהב „לחטוף" גם בין הארוחות, יתלהב מבית הקפה הסימפטי המתמחה במנות קלות ובקפה מעולה.

המחירים? סבירים בהחלט. לחודשי יולי – אוגוסט התפנו מספר מוגבל של חדרים במחירים מיוחדים. (כידוע ביקלו תיירים רבים את חופשותיהם המתוכננות בישראל, בשל המצב בשטחים...)

כמובן, כל הקודם – זוכה

טלוויזיה כל השבוע

רביעי 25.5.88

08.00 רצף דפי הטלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 ארץ מולדת: ממזרח ומים למולדת.
08.40 אנגלית ח'.
09.00 מדעי־הטבע (יסודי): בני שועלת המדבר.
09.20 אנגלית ד'.
10.00 שעת כושר.
10.10 מדעי הטבע (חט"ב): העיכול (בליווי כיתוביות).
10.30 פרפר נחמד: גם אני יכול.
11.00 חשבון ד': קפטיין האף וקפטיין גרף.
11.15 אנגלית (ח"ב): הלו ישראל.
11.30 מושגים ביהדות.
12.00 אנגלית ח'.
12.25 אנגלית י'.
13.00 מדעי־הטבע (על יסודי).
13.30 גיאוגרפיה של א"י: פני הארץ – עיר קטנה גדולה. (בליווי כיתוביות).
14.00 רצף דפי הטלטקסט:
14.05 האוניברסיטה הפתוחה.
15.00 טוביטוב הגמד:
15.40 שעת כושר.
16.00 דברת מלפלת: ביצת החסידה – (בליווי כיתוביות).
16.10 שביל באמצע שביל בצד.
16.20 שבעה סיפורים מצויירים לארבעים.
17.00 ערב חדש. מנחה: גדעון רייכר.
17.30 שמיניות באוויר. מנחה: דליק ווליניץ.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 חקלאות היום. הפעם על רבורים.
19.00 בקו הבריאות.

01052518501940

19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 עד פוס. מנחים אברי גלעד ומיכל ניב.

01052519522110

21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 מוקד.

22.05 שובי שבא הקטנה. סרט קולנוע. על־פי מחזה של ויליאם אינג'. סטודנטית צעירה (טרי מור) מעוררת חלומות אבודים בלב גבר מבוגר (ברט לנקסטר), שהיה מכור לטיפת־המרה, הנשוי לעקרת־בית עקרה ונרושלת (שירלי בות', שזכתה באוסקר על תפקידה). בימאי: דניאל מן. שחור־לבן. אנגלית. 1953. 96 דקות.

01052521552345

23.35 מסוף של יום. חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 מכניס ויכון! בוסו מכניסו ויכון! מצלמים!
19.00 עולם החיות – התכנית מתארת את הביצנות בצפון אמריקה.
19.30 מאחורי האלטר – סרט תיעודי.
20.00 זינוק שבועי. מיטב אירועי הספורט „החמים" שהתקיימו בסוף השבוע האחרון בארה"ב.
20.15 מה חדש – מבט על ארבעה טלסקופים הסובבים את כדור הארץ, המשמשים אנשי־מדע בתחומים שונים.

20.30 שמשון ודלילה. דרמה בריטית. מבוססת על סיפור של ד.ה. לורנס. יחסי אהבת־שינאה בין גבר זר, המגיע לכפר אנגלי, לבין בעלת חווה. בימאי: מרק פמלו.

21.00 להיטים להמים. של „ג'נסיס" ופיטר גבריאל ולהקת „שארופקס".
21.30 זרים. סדרת מתח דרמטית עם הבלש כולמן.

חמישי 26.5.88

08.00 רצף דפי הטלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 מושגים ביהדות: וקשרתם לאות (תפילין) (בליווי כיתוביות).
08.40 ראשית הקריאה: בלי סודות – צירה 1.
09.00 ארץ מולדת: תצלצל שמתגר בפעמון הכסף. (בליווי כיתוביות).
09.20 מדעי הטבע (ז'־ט'): ספורו של ממציא.
10.10 אנגלית ה'.
10.30 בבית של פיסטוק: לספר הכל.
11.00 אנגלית ד'.
11.15 ערבית מדוברת (ו'־ח'): קדיש (אל) מאעה?
11.30 אנגלית ח'.
12.00 מדעי הטבע (על־יסודי): רביה מינית בצמחים ירודים.
12.25 אנגלית ט'.
13.00 היסטוריה: מתולדות ישראל – אנגלית הולכת לאוים.
13.30 מוסיקה: צורות מוסיקליות – הפוגה.
14.00 רצף דפי הטלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.05 בלי סודות: בניינים חולם.
14.30 קשר משפחתי (בליווי כיתוביות).
15.10 רחוב סומסום. אוסקר והזריחה.
15.40 שעת כושר.
15.50 כוכב לבת – אריק (פרק 5).
17.00 ערב חדש. מנחה: דן מרגלית.
17.30 הגרמטנים: קרן אור באפלה.
17.55 פומיקה: הנכרת שהאמינה באמונות טפלות.
18.25 הביע זמן לשון. על סוגיות והלכות.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 למשפחה.

01052618221910

19.00 מפגש. תוכנית דיון שבועית בענייני השעה (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 מבט ספורט.
20.50 נקודת חן.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדיר שירות.
21.35 בית דין לילין שלום ולהתראות.

22.00 המהפכה שכה אהבנו. תעודה. 2 חלקים. דניאל כהן־בנדיט („דני האדום"), מנהיג המחאה היהודי של הסטודנטים בצרפת בשנות ה־60, יוצא למסע בן שנתיים ברחבי העולם, בעקבות מהפכנים־לשעבר. בימאי: סטיבן דהויינטר.

01052621502305

22.55 מטלוקו אשפית המטבח. אשפית מטבח בסדרת תוכניו טלוויזיה נאשמת ברצח בעלה לשעבר, שהוציא לאור ספר בישול שהיה לרב מכר. הוא מת בעת שטעם רוטב בהופעת אורח בתוכניתה.
23.45 מסוף של מקום. מבט אל עתלית. חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 הנסיכה האדישה. סרט מצוייר לילדים.
18.45 תופשים אמריקה. עולם התרבות, הבידור, הספורט, והמדע כיום בארה"ב.
19.45 בקרוב בערוץ 2. מבחר תוכניות ערוץ 2 שישודרו בשבוע הבא.

20.00 דגש חזק. תוכנית התחקירים של רשת הטלוויזיה האמריקנית אנ.בי.סי. חיים, מוות ואיידס. התשלכות התברתיות, הפוליטיות והרפואיות לטווח ארוך.

21.00 אופנה להיטים של ג'ואן ארמטריידינג.

שישי 27.5.88

08.00 רצף דפי הטלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 קשת רענן: אמה של מלכות (רות) (בליווי כיתוביות).
08.40 מסך לספרות (יסודי): תמר והסביונים (בליווי כיתוביות).
09.00 מוסיקה (ד'־ו'): קולות וצלילים – המיותרים.
09.20 לשון ותקשורת (ג'־ה'): הכללה 2 (בליווי כיתוביות).
09.45 רחוב סומסום: איך יוצאים מזה?
10.15 חשבון ו': קפטיין האף וקפטיין גרף.
10.40 מדעי־הטבע (יסודי): בונה.
11.00 חברה ותרבות (יסודי): סופרים מספרים – בנימין טנא.
11.30 אורחות (ז'־ט'): השוק הפתוח (בליווי כיתוביות).
12.00 חברה ותרבות (על יסודי): בוא ונצא – על הברזלים.
12.30 מוסיקה – (ע"י): צורות מוסיקליות – הפוגה.
13.15 האוניברסיטה הפתוחה: אמנות – פיאט מונדריאן.
13.45 רצף דפי הטלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
13.50 צלילים מפלאים: שוסטאקוביץ' (פרק 6 חלק א')
14.30 ההגדה לבית פורסייט: אין שלווה (פרק 19). בן נולד לפליר ולמייקל. שערוריית השחיתות בחברה שסומס הוא אחד המנהלים בה, נחשפת. לפליר נודע שג'ון פגש באישה אחרת.
15.30 מפגשי בראשית: פרשת נשא. שיחתו השבועית של הר"ר יוסף בורג.
16.00 ערב חדש: מוסף לשבת. מנחה: דן מרגלית.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 ספינת האהבה –

01052716221730

17.20 לקט שירים (ערבית).
17.30 סרט ערבי (תרגום עברי).
10.20 על המרקע. סקירה של תוכניות הטלוויזיה וסקירת הסדרות והסרטים המשולבים בלוח המשדרים (ערבית).
19.30 חדשות. (ערבית).
20.00 שבת שלום. הערב פרשת נשא.
20.15 יומן.
21.15 ממני.

01052721052225

22.15 אוואלנש אקספרס. סרט־קולנוע. מותחן ריגול, על־פי רב־המכר של קולין פורבס. מרדף עוצר־נשימה בין אנשי הביון האמריקני, המנסים להבריח עריק סובייטי (רוברט שאו) למערב, לבין אנשי ק.ג.ב, המנסים לחסלו. לינדה אוואנס, לי מרווין, מקסמיליאן של. בימאי: מארק רובסון. 1979. אנגלית. 88 דקות.

01052722052350

23.40 ג'ייק והשמן. לורה.
00.30 פסוקים לשבת. חדשות.

ערוץ 2

18.30 חלומות פז. סדרת הנפשה לילדי הגיל הרך.
18.40 לקט סרטים מצויירים לילדים.
19.00 הפסטיבל הבינלאומי השני לסרטי סטודנטים. התכנית מוקדשת לסרטי סטודנטים ממזרח אירופה.
20.00 אילתוריים. תכנית הג'אז השבועית של ערוץ 2. הפעם עם אל פרמר.
21.00 אופנה להיטים.

21.30 בראיין אדמס בהופעה חית. להיטים של זמר הרוק הקנדי לקראת ביקורו בארץ בתחילת יוני.

הירדנית

כל שעות הבוקר תוכניות לכל המשפחה באנגלית ובערבית (רק בערוץ 1)

שישי 20.5

10.10 סרטים מצויירים (ערוץ 1).
12.30 כדורגל בינלאומי או ספורט עולמי.
14.50 סרט באנגלית בעיקר לנוער. מערבון (ערוץ 1).
17.30 סרט עלילתי בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 לקט שירים.
19.45 סרטון דוקומנטרי.
20.30 ההצגה של קרול בורנט. קומדיה אמריקנית.
21.10 מאגנום בלש פרטי. סידרת מתח אמריקנית.
22.10 פלקון קרסט. סידרה אמריקנית.
23.10 עני ועשיר. סידרה אמריקנית.

שבת 21.5

15.50 סרטים מצויירים (ערוץ 1).
17.10 טריפוטס. תלת רגליים (ערוץ 1).
17.35 משחקים אולימפיים. באנגלית (ערוץ 1).
18.00 סידרה חדשה בצרפתית.
20.30 כן אדוני ראש הממשלה. קומדיה אנגלית.
21.10 בירור חו"ל.
22.10 סרט עלילתי באורך מלא.

ראשון 22.5

15.50 סרטים מצויירים (ערוץ 1).
17.05 מדע ודעת. באנגלית (ערוץ 1).
18.20 כדורגל בינלאומי (ערוץ 1).
18.05 רחוב קרנו. תוכנית בצרפתית.
19.15 קרקס. בצרפתית.
20.30 שלם בקופה. קומדיה אמריקנית.
21.10 העולם בלהבות. סידרה דוקומנטרית.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 בלש פרטי. סידרה חדשה.
23.10 עשיר ועני. סידרה אמריקנית.

שני 23.5

15.50 סרטים מצויירים (ערוץ 1).
17.00 עכורות של צעירים. באנגלית (ערוץ 1).
18.00 לואי ה־11. בצרפתית.
20.30 זר לחלוטין. קומדיה אמריקנית.
21.10 הצבא הסודי. סידרה אנגלית.
22.10 סרט עלילתי באורך מלא.

שלישי 24.5

18.50 סרטים מצויירים (ערוץ 1).
16.40 רחוב סומסום. בערבית (ערוץ 1).
18.00 אות ומספר. סידרה בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 אני נישאתי ללורה. קומדיה אמריקנית.
21.10 סידרה דוקומנטרית על הנשק הגרעיני בעולם מאז הטלת הפצצה על הירושימה ועד היום.
22.10 רצח במשיכת קולמוס. סידרת מתח אמריקנית.
23.10 עשיר ועני. סידרה אמריקנית.

רביעי 25.5

15.50 סרטים מצויירים (ערוץ 1).
16.55 מדע ודעת. באנגלית (ערוץ 1).
18.00 אות ומספר. בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 ירדן היום. בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 סיפורי שיא מתוך ספר השיאים של גינס.
21.00 הופרמן. סידרה משטרתית אמריקנית.
21.35 מעבר לדימדומים. סידרת מיסתורין.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 מלחמתה של ג'ני. סידרה אנגלית ממלחמת העולם השניה.
22..00 היאבקות חופשית. מיטב התחרויות הבריטיות (ערוץ 1)

חמישי 26.5

15.50 סרטים מצויירים (ערוץ 1).
16.45 רחוב סומסום. בערבית (ערוץ 1).
18.00 רחוב קרנו בצרפתית.
18.30 הרפתקאות וסכנות. בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
19.45 מגאזין ספורט.
20.30 פסטיבל סרטי צ'רלי צ'פלין.
21.10 אחל לי מזל. סידרה אנגלית.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 סרט עלילתי באורך מלא.

המזה"ת

שישי, 20.5

14.30 מסע בעולם המצוייר. לילדים.
15.00 מועדון 700.
15.30 התעמלות.
16.00 זינה. סדרה בערבית.
16.30 סופר־בוק. מצוייר.
17.00 שוכני־הסלעים. תוכנית ילדים.
17.30 סרט: המתיחה. עם ג'יל יואינג.
19.00 אלברט השמן. תוכנית ילדים.
19.30 קשרי משפחה. קומי.
21.00 פולי־גאי. פעולה.
22.00 סרט בערבית.
23.30 מעשיות משמחות. ערבית.

שבת, 21.5

14.30 המשפחה הביונית.
15.00 ימי העמק האבודים. מערבון.
15.30 משפחת סלוויניאן. סדרה.
16.00 מלך השחקים. תוכנית ילדים.
16.30 עולם והחי. דוקומנטרי.
17.00 כדורסל. (אנ.בי.איי).
19.00 אירועי ספורט בעולם.
20.00 כדורגל אנגלי.
21.00 היאבקות.
22.00 סרט: מותו של איש לוחם. עם ריצ'ארד ווידמארק.
24.00 מועדון 700.
24.30 חיים אחרים. סדרה.

ראשון, 22.5

15.30 מעשיות משמחות. ערבית.
16.00 מלך השחקים. תוכנית ילדים.
16.30 הבית המעופף. מצוייר.
17.00 סרט בערבית.
19.00 משפחת וולטון. סדרה.
20.00 60 דקות. מגאזין אקטואליה.
21.00 מופעים קלסיים – אופרה.
22.00 סרט: לנשים נולד. עם ג'רי לואיס.
23.30 מעשיות משמחות. בערבית.
24.00 כדורסל (אנ.בי.אי.)

שני, 23.5

15.10 התעמלות.
16.00 האזור הלולייני. סדרה.
16.30 סופר־בוק. מצוייר.
17.00 שוכני־הסלעים. תוכנית ילדים.
17.30 סרט: אריות לארוחת הבקר.
19.00 ימים מאושרים. סדרה קומית.
19.30 לורן ושירלי. סדרה קומית.
21.00 מאגנום. בלש.
21.00 כדורסל (אנ.בי.איי). משחקי גמר.
24.00 מועדון 700.
24.30 חיים אחרים. סדרה.

שלישי, 24.5

15.30 התעמלות.
16.00 האזור הלולייני. סדרה.
16.30 הבית המעופף. מצוייר.
17.00 שוכני־הסלעים. תוכנית ילדים.
17.30 סרט: הנסיכה הקטנה. עם שירלי טמפל.
19.00 נסיעה בחלל. דמיוני.
21.00 צוות לעניין. פעולה.
22.00 מקגייור – סוכן חשאי.
23.00 זאב מעופף. פעולה.
24.00 מועדון 700.
24.30 חיים אחרים. סדרה.

רביעי, 25.5

15.30 התעמלות.
16.00 האזור הלולייני. סדרה.
16.30 סופר־בוק. מצוייר.
17.00 שוכני־הסלעים. תוכנית ילדים.
17.30 סרט: האיש על מגדל האייפל. עם צ'רלס לוהטון.
19.00 חץ וקשת. סדרה.
19.30 משפחת קמבל. סדרה.
21.00 רצח במשיכת קולמוס.
22.00 העמק והרי מגרו, סדרה.
23.00 המשווה. בלש.
24.00 מועדון 700.
24.30 חיים אחרים. סדרה.

חמישי, 26.5

15.30 התעמלות.
16.00 האזור הלולייני. סדרה.
16.30 הבית המעופף. מצוייר.
17.00 שוכני הסלעים. תוכנית ילדים.
17.30 סרט: המצרי. עם פיטר יוסטינוב.
21.00 סקיקרו וגברת קינג. בלש.
22.00 הדרך לשמים. דרמה.
23.00 קציר הרשע. סדרה ערבית.
24.00 מועדון 700.
24.30 חיים אחרים. סדרה.

קופסה כחולה

זהו בידור

להיטים של פרינס, סטינג, מייקל ג'קסון, ברוס ספרינגסטין, ארתה פרנקלין, "היוריתמיקס" ואלביס פרסלי – בערוץ 2

"60־70־80 להיטי זהב", סידרת תוכניות בידור חדשה, תוקרן בימי שלישי ב־8 בערב בערוץ 2. הסידרה מוקדשת לזמרי רוק, בלוז, נשמה ופופ, כוכבי שנות ה־60, ה־70 וה־80. בתוכנית, הקלטות מהופעות חיות של ארתה פרנקלין, "היוריתמיקס" ו"ג'טרו טול". ביום שלישי הקרוב מככב בתוכנית אלביס פרסלי עם להיטיו הגדולים, בקונצרט מ־1968.

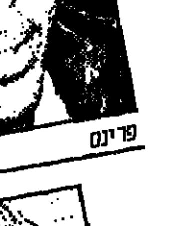
וידאוקליפים עם להיטים חדשים בביצוע כוכבי פופ ידועים, יוקרנו בערוץ 2 בימי שני, שלישי וחמישי, לקראת סיום המישדרים. בשבוע הקרוב יוקרנו להיטיהם של ברוס ספרינגסטין, מייקל ג'קסון, ליאונרד כהן, ג'ואן ארמטריידינג, בארי מנילו, פרינס וסטינג.

"אמנות ישראלית", סידרה תיעודית שביים דור פרלוב (בהפקת שירות הסרטים הישראלי), תוקרן בערוץ 2 בימי שני ב־20.30. הסידרה עוסקת בתקופות שונות בחיי האמנות הישראלית. כן יוקרנו סרטי תעודה על האמנים מרדכי ארדון, אנה טיכו, יעקב אגם ואחרים.

מיני דרמות בריטיות המבוססות על רבי־מכר של סופרים ידועים (גראהם גרין, ד.ה. לורנס) יוקרנו בערוץ 2 במוצ"ש ובימי רביעי.

"שוברי קופות", פינה חדשה במגאזין הלוויין "תופסים אמריקה", תוקרן ביום שני (ב־19.00) וביום חמישי (ב־18.45). יוקרנו קטעים מסרטי קולנוע מצליחים בארה"ב שטרם הגיעו לאקרנים בארץ.

פרינס

ברוס ספרינגסטין

סטינג

מייקל ג'קסון

סמי ג'ן: מה את זוממת?

פרק 85: מה המסתוריות הזו? ● שלום לך, מארק

מה יש לך סמי ג'ן, מה את רוצה? מה המסתוריות הזו? מה את זוממת? אני לא יכול לחכות יותר.

[illegible]

■ ירבי עמיל

הפתעה לרעה

הערב בטלוויזיה "מלכודת מוות" ● מחזאי קנאי מתכנן לרצוח את מתחרהו ● העלילה מסתבכת, הכל צפוי

מייקל קיין נגד כריסטופר ריב. משחקי בילוש?

טוב יעשו חובבי סרטי המתח אם יעברו היום דרך ספריות הווידאו שלהם ויבחרו סרט מתח טוב לשבת. "מלכודת מוות", הערב בטלוויזיה, איננו סרט טוב. זהו סרט מבריק לכאורה, מסוגנן, תיאטרלי, המנסה לעשות משהו מתוחכם ומשעשע, בדומה למה שעשה הסרט המבריק באמת, "משחקי בילוש" עם לורנס אוליביה ומייקל קיין. אולם כל הכוונות הטובות נופלות על פניהן.

מייקל קיין, שנלקח כלאחר כבוד מן הסרט "משחקי בילוש", הוא מחזאי שנחוותיו האחרונים, מותחנים בעיקר, נכשלו אחד־אחר, והשראתו, רחמנא ליצלן, ניטלת ממנו. הוא מתכנן לרצוח מחזאי צעיר, מתחרה, שכוכבו עולה, ולגזול את מחזהו.

העלילה מכילה תפניות והפתעות כמו כל נהיגה הביתה בכבישי ישראל. תפניות בלתי צפויות אלה נראו ודאי טוב יותר בגירסה הבימתית של הסרט, שנכתבה ע"י איירה לוין. אלא שבקולנוע פועל הגיון אחר. העלילה מסתבכת, לוקח לה זמן רב עד שהיא נכנסת למסלול, ההפתעות צפויות והתפנית האחרונה מבולבלת.

מייקל קיין לא נאבק הפעם מול לורנס אוליביה. חבל. המחזאי היריב הוא כריסטופר ריב ("סופרמן"), וזה רומז גם על רמת משחקו. אשתו ההיסטרית של קיין היא דיאן קנון. ביים המקצוען הוותיק סידני לומט, שראה בסרט עוד עבודה שיגרתית. אולי פעם תביא הטלוויזיה גם סרטי מתח טובים. ■ נחמן אינגבר

בראיין אדאמס בהופעה

שלוש תוכניות בידור עם כוכב הרוק, המגיע לארץ בחודש הבא

תוכנית בידור עם כוכב הרוק הקנדי, בראיין אדאמס, המגיע בתחילת יוני להופעות בארץ, תוקרן במוצ"ש ב־19.00.

בתוכנית, הופעות חיות ווידאוקליפים בהם מגיש אדאמס את להיטיו הגדולים: "לרוץ אלייך", "מישהו", "זוהי רק אהבה" (עם טינה טרנר), "קורבן האהבה", "חום הלילה", "הקיץ של 69" ואחרים.

ב"עד פופ", ביום רביעי (ב־20.02) יוקרנו מבחר וידאוקליפים של אדאמס. ערוץ 2 יקרין ביום שישי הבא (ב־21.30) תוכנית בידור עם הזמר בהופעה חיה.

רצח, שחיתות, אהבה

דרמה: "מדי א' אפורים". רצח מסתורי מתרחש באקדמיה הצבאית האמריקנית ● במוצ"ש

"מדי א' אפורים". גופה צפה בנהר

"מדי א' אפורים", דרמה על חיי האקדמיה הצבאית האמריקנית, תוקרן בשני חלקים ממוצ"ש ב־22.15.

הסידרה מבוססת על רב־המכר של הסופר לוסיאן ק. טרוסקוט ה־4, שהיה בוגר האקדמיה הצבאית. הספר שהתפרסם ב־78', היה 13 שבועות ברשימת רבי־המכר של ה"ניו־יורק טיימס".

הדרמה עוקבת אחר קורותיו של הצוער ריי סליית (אלק באלדווין). מפקד האקדמיה, גנרל צ'ארלס הדג'ס (האל הולברוק שכיכב ב"צפון דרום") צופה לו קריירה מזהירה. הוא מתאהב באליזבט (סוזן הסן), בתו של פוליטיקאי ודומי רב־עוצמה. עתידו נראה מבטיח.

בחודש יוני נמצאת גופתו של אחד הצוערים צפה באגם הסמוך לאקדמיה הצבאית. נסיבות מותו לוטות בערפל. ריי סליית מנסה לגלות את האמת. מוצא את עצמו מסובך בפרשיות שחיתות ותיפוי. לומר מהי המשמעות האמיתית של המלים כבוד, אהבה ונאמנות. ברקע: מלחמת וייטנאם.

להקליט בווידיאו, דרך העיתון

לראשונה, אפשר לתכנת וידיאו ישירות מהעיתון. בלעדי לקוראי "ידיעות אחרונות"

בפעם הראשונה בתולדות העיתונות הישראלית, משתמש "ידיעות אחרונות" במדיום המודפס להעברת מידע מגנטי־אלקטרוני. הנסיון המהפכני, לתיכנות וידיאו ישירות מהעיתון, מתבצע בלעדית, בלוח שידורי הטלוויזיה המתפרסם במגאזין זה, מהשבוע שעבר.

קוראי "ידיעות אחרונות", שמצוי בביתם מכשיר וידיאו "נשיונל פנסוניק" עם סורק דיגיטלי, יוכלו מעתה להקליט תוכניות טלוויזיה נבחרות בקלות רבה. השיטה החדשה מפשטת ומזרזת את תהליך התיכנות.

יש לוודא שבמכשיר הווידיאו התאריך והשעה מדוייקים ושידורי ישראל מכוונים לערוץ 1. הכניסו קלטת ריקה למכשיר הווידיאו. העבירו את הסורק הדיגיטלי על־גבי הברקוד המתפרסם בעיתון מתחת לתוכנית הרצויה (ברקודים דומים לאלה הקיימים על מוצרים בסופרמרקטים). כוונו את הסורק למכשיר הווידיאו ולחצו על המפתח כסורק, מכשיר הווידיאו שלכם מתוכנת.

על יתרונות השיטה החדשה מסביר אריה רוטנברג, מפירסום "קשר־בראל": "במחקר שווקים התברר כי צופי טלוויזיה רבים לא מקליטים תוכניות בגלל פעולת התיכנות המסובכת. חברת 'נשיונל פנסוניק' פיתחה טכנולוגיה מהפכנית, המאפשרת להשתמש בעיתון להעברת מידע מגנטי. השיטה החדשה, ההופכת את התהליך לפעולה פשוטה, נוסתה בהצלחה ביפן ובגרמניה. הערכה: חברות וידיאו אחרות יכניסו את השכלול הזה לשימוש בעתיד".

ט ל ו ו י ז י ה כ ל ה ש ב ו ע

ברט לנקסטר ושירלי בות. היסטריה המונית

הם רצו לשנות את העולם

"המהפכה שכה אהבנו". "דני האדום", מנהיג מרד הסטודנטים בצרפת, בעיקבות מהפכנים לשעבר ● ביום ה'

דניאל כהן־בנדיט ("דני האדום"), מנהיג מרד הסטודנטים בצרפת בשנות ה־60, מתחקה על עקבותיהם של מהפכנים לשעבר ברחבי העולם, בסרט התעודה "המהפכה שכה אהבנו", שיוקרן בשני חלקים. פרק ראשון ביום חמישי (ב־22.00).

"דני האדום", 43, הוא עתה פוליטיקאי מטוסר בגרמניה, חבר מפלגת "הירוקים" ועורכו של כתב־עת פוליטי. לפני 20 שנה כמעט הפיל את ממשלת דה־גול. "אנו עומדים בראשית דרך האלימות" אמר הצעיר היהודי, שהעלה את הסטודנטים הצרפתים על הבריקדות, בראיון מיוחד

דניאל כהן־בנדיט. מה קרה?

לעיתונאי ישעיהו בן־פורת מ"ידיעות אחרונות", שדיווח ב־1968 מפריז. הסרט בוחן מה קרה לאידיאולוגיה שהביאה למרד הסטודנטים בשנות ה־60. האם השאיר דור זה את רישומו על העולם?

בסרט, ראיונות בלעדיים עם רוצחיו של ראש ממשלת איטליה אלדו מורו וחוטפו של שגריר שווייצריה בברזיל, וגם ראיונות עם מהפכנים, המבוקשים עד היום ע"י ה"אף.בי.איי.". הם צולמו בתחפושות במקומות מיסתור.

הסרט, שהופק ע"י חברת הסרטים הישראלית "בלבר", הוקרן ברחבי אירופה.

משחקים בדמוקרטיה

"כללי המשחק", סידרה מקורית חדשה ● ביום ב'

"כללי המשחק", סידרה מקורית חדשה (6 פרקים), העוסקת בעקרונות הדמוקרטיה, תוקרן בטלוויזיה החינוכית מיום שני (ב־16.30).

בכל פרק יוקרן דיאלוג, שיוגש לסירוגין, ע"י סנדרה שדה, אוהד שחר ואיקה זוהר. הדיאלוגים יעסקו בתופעות הקשורות בחיים בחברה הדמוקרטית. בין הנושאים: מסורבי העליה בברית"מ, עליית הנאציזם בגרמניה, המקארתיזם בארה"ב. הדיאלוגים יהוו בסיס לדיון שיתקיים באולפן בהשתתפות מומחים בתחומי מדע המדינה, המשפט, ההיסטוריה, הפסיכולוגיה והעיתונאות. את הדיון ינחו לסירוגין, קובי מידן וגבי קסלר. כל מישדר יסתיים בקטע מסרט קולנוע, שיר או מחזה.

בתוכנית הראשונה ידונו פרופ' יצחק זמיר, פרופ' זאב שטרנהאל והעיתונאי זאב שיף בסוגייה: האם מדינת ישראל היא דמוקרטיה? מפיקה: רות בן־שאול. במאי: יצחק שאולי.

רוקנ'רול בחג השבועות

תוכנית הבידור המרכזית של הטלוויזיה לחג השבועות תוקרן במוצ"ש ב־21.15. התוכנית צולמה בשבוע שעבר באילת. משתתפים: חנה לסלאו, ריטה ורמי קליינשטיין, גלי עטרי, גידי גוב, ופנה ארמוני, אלון אוליארצ'יק, בועז שרעבי, רקדנים ונגנים.

שרעבי יגיש בהשמעת בכורה את השיר "אילת", שהלחין למילותיה של רחל רוזנמן. חנה לסלאו תבצע את המערכון "המורה לריקודים".

המופע יסתיים בביצוע רוק ל"סלינו על כתפינו".

דני קיי המתוק

"הנס כריסטיאן אנדרסן", אגדה חביבה לילדים ● יום ג'

דני קיי. לילדים עד גיל 6

"הנס כריסטיאן אנדרסן", יום ג' בטלוויזיה החינוכית (14.05), אגדה חביבה ומתקתקה על חייו ואהבותיו של מלך מספרי האגדות אנדרסן. סרט המשלב אגדות של אנדרסן, סיפור חביב על נער עני המתבגר ומתאהב, שירים יפים וקליטים וגם רצף ריקודים מרהיבים, שעוצבו ע"י הכוריאוגרף רולאן פטי.

הבמאי צ'רלס וידור, שהתמחה בעיקר בסרטים מוסיקליים, ביים את דני קיי התגיב בתפקיד אנדרסן ואת הרקדנית הצרפתיה ז'יז' ז'אנמר בתפקיד אהובתו המהוללת, ועשה סרט ילדים מתוק, נוצץ, צבעוני ומלודי עד מאוד.

דני קיי הוא סנדלר עני, המספר אגדות חמודות לילדי כפרו. יום אחד הוא עוזב את הכפר, כדי להתרכז בהכנת נעלי ריקוד יפים לבלרינה מן העיר הגדולה. הוא מתאהב בה נואשות. למרבה הצער, נתנה הנאווה המהוללת את ליבה לגבר אחר. הדבר אינו מפריע לדני קיי לשיר את שירי הסרט, שחוברו ע"י פרנק לסר, ושהפכו לקלאסיקה.

ילדים עד גיל 6 יהנו. לאחיהם הגדולים יותר, יהיה כנראה מה להעיר על הסרט המתקתק הזה. ■ נחמן אינגבר

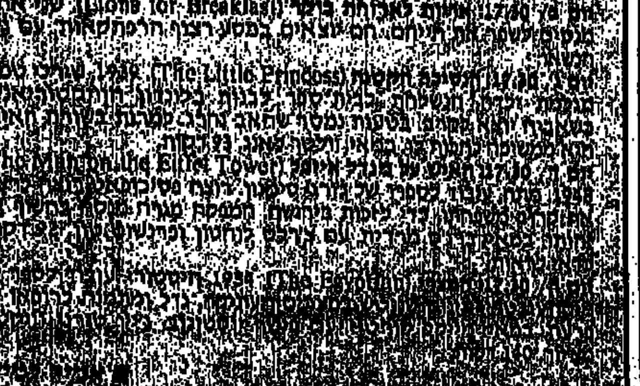
טירוף בכלא

"ביער ביער", דרמה מקורית. שני חברים חשודים ברצח. האם אחד מהם הלשין? ● ביום ב'

"ביער ביער", דרמה מקורית המבוססת על מחזה של חיים מרין, שזכה בפרס ראשון בפסטיבל עכו 80', תוקרן ביום שני (ב־21.35).

העלילה מתרחשת בתוך המעצר, שבו כלואים ג'קי (אורי גבריאל) וסולי (משה איבגי), חברים מילדות, החשודים בהשתייכות לכנופייה של העולם התחתון שביצעה מעשי רצח אכזריים. ג'קי חושד שסולי הלשין לחוקרי המשטרה וגילה מי הרוצח האמיתי. הלחץ הפסיכולוגי, ההולך וגובר, מביא לידי טירוף מוחלט.

במאי הטלוויזיה, אנטואן סאלח, שירד לאוסטרליה, ביים את הדרמה.

איבגי. מי הלשין?

דושה. ביהוד מאילת

היו ימים באמריקה

"שובי שבא הקטנה" – ביום ד' ● בעל שיכור, אשתו ובחורה צעירה עם חזה גדול הבאה לגור איתם. בורגנות אמריקנית ● עיבוד לא מוצלח למחזה הנודע

ויליאם אינג', מחזאי אמריקני מאוד, משורר העיר־בורגנות, הכותב את מחזותיו ברמת הרגישות וההבנה של העיר־בורגנות. בין מחזותיו הידועים, שהפכו כולם לסרטים – "פיקניק", "תחנת אוטובוס" ו"זוהר בדשא". יש בהם עיצוב ריאליסטי של המציאות האמריקנית, תיאור התנהגות יומיומית העולה לרמת היסטריה המונית, הרבה הבנה להתנהגותם של בעלים, נשים, הורים, בנים, והתייחסות חיובית לערכים הפשוטים של העיירה האמריקנית המסורתית.

"שובי שבא הקטנה" (יום ד', 22.05), מבוסס על אחד ממחזותיו הידועים ביותר. מספר על עקרת־בית רשלנית, המטפלת בבעלה השיכור והצריכה לעמוד בכל הקשיים הקטנים של הקיום היומיומי. הזוג העני מכניס לדירתם דיירת משנה צעירה, עניינה של הדיירת בבעלי־הבית שלה, הוא החוט המוביל את הדרמה.

הסרט נראה כמו עיבוד לא מוצלח למחזה תיאטרלי, וכל הזמן אנו חשים כמו צופים בתיאטרון. משחקה של שירלי בות, שחקנית תיאטרון, כעקרת־הבית, היקנה לה את פרס האוסקר. ברט לנקסטר, כבעל השיכור, בראשית הקריירה שלו כשחקן רציני, עושה כמיטב יכולתו. טרי מור, כוכבנית אופיינית של התקופה, בעלת חזה בולט, היא דיירת המשנה. היתה מועמדת גם היא לאוסקר, למה זה ככה.

ביים: דניאל מאן, צילם: הצלם הסיני המעולה ג'יימס וונג הו. הסרט בן 36 שנה, שחור־לבן, והוא התיישן, הו כמה התיישן.

■ נחמן אינגבר

חגיגת אופנה

"בידור חוץ־לארץ", תצוגת אופנה מרהיבה ● ביום א'

"בידור חוץ־לארץ", תוכנית מיוחדת בהשתתפות גדולי האופנאים בעולם, לרגל חגיגות ה־200 ליצרני הצמר באוסטרליה, תוקרן ביום ראשון ב־17.30.

התוכנית כוללת תצוגת אופנה מרהיבה של מיטב מתכנני האופנה מצרפת, איטליה, אנגליה, ארה"ב ואוסטרליה. בולטות, יצירות האופנה המרהימות של מעצב האופנה הצרפתי קלוד מונטנה, שהציג גזרות פיסוליות יוצאות־דופן.

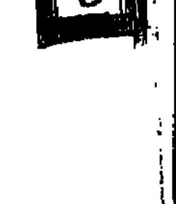
טלוויזיית המזה"ת – סרטי השבוע

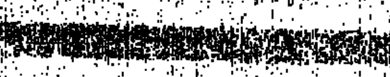
מי הרוצח?

מבצע האיש על מגדל אייפל

(The Hoax) ... 1969 (Death of a Gunfighter) ... 1961 (Ladies' Man) ... (Lions for Breakfast) ... (The Little Princess) ...

[illegible]

ר ד י ו כ ל ה ש ב ו ע

שישי 20.5.88

קול המוסיקה
07.09 בהאזנה נינוחה. טלמן פתיחה; שיץ: קונצרטים רוחניים קטנים; קריסטוקלדה מוראלס: גניפקט; דה פאייה: קונצ'רטו לצ'מבלו; 4 שירי עם ספרדיים; פולנק: סונטה לקלרנית ופסנתר; ווכר: קונצ'רטו לקרן ותז.; שפוהר: סימפוניה קונצרטית לכנור, נבל ותז.
09.00 קונצרט בוקר. פרוקופייב: סימפוניה קלאסית; מוסורגסקי-שנסטקוביץ': שירים ומחולות מוות; סוק: בצל עץ התפוח; מרטינו: קונצ'רטו לשתי תזמורות כלי-קשת, פסנתר וטימפני; רביסו: סונטה לכנור בסול מינור.
11.57 פינת השיר. משירי גבריאלה אלישע.
12.00 מן הפרטיה.
13.05 בהאזנה נינוחה. היידן: סימפוניה מס' 97; שומאן: קונצ'רטו לכנור ותז. ברה מינור; מנדלסון: המוסיקה לחלום ליל קיץ.
15.00 לקראת שבת. ל. מוצארט: קונצ'רטו ברה מז'ור לחצוצרה ותזמורת (אנדרה / תז' הקאמרית של פיאר); יעקב גלבוע: שלושה קטעים ליריים בסגנון ים-תיכוני (הקאמרית הישראלית / תלמי); ארלוק: סוויטת קפריול (אנסמבל החלילית מוסיקה רולצ'הא) אנאצ'ק: מחולות לאריים (תז. הגבנדהאוז מליפציג / נוימן).
16.00 לבקשתכם. רודריגו פנטסיה לבן אצולה; הונגר: המלך דוד – אורטוריה.
18.00 דור הזהב. אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות: ו. מנגלברג: בטהובן: סימפ. מס. 5, בדו מינור, אופ. 67; פרק סיום, מתוך סימפ. מס. 9, ברה מינור, אופ. 125.
19.00 מוסיקה קאמרית. בטהובן: שלישיה בסי במול מז'ור לקלרנית, צ'לו ופסנתר (קבוצת המוסיקה מלונדון); ברהמס: חמישיית כלי קשת בפה מז'ור אופוס 88 (רביעיית אלגרי / אירלנד).
20.05 מזמרת הארץ.
20.30 קונצרט ליל-שבת. מוצארט: קונצ'רטו לבסון ולתזמורת; בטהובן: סימפוניה מס' 6; שוברט: סונטה בסי במול מז'ור; פרוקופייב: קונצ'רטו מס' 1 לכנור; קודאי: וריאציות הטווס.
23.00 ברק תברוק ורסיסי רנסנס.

רשת א'
08.05 מצעד הזמנים והים-תיכוני. עם רם תרמור.
10.05 שלכם בברכה. משדר ברכות.
11.05 היום השישי. מגזין למסורת ופולקלור.
12.05 מעורב ים-תיכוני. עורך: אברהם דורון.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.00 קבלת שבת. פרשת "במדבר".
16.05 שירים מבית אבא. עורך: משה שרלצקי.
17.10 שירים עבריים.
18.06 מוסף רדיו לספרות.
19.05 זמר לשבת.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 כי טוב הזמר. עורך: יואל רקס: המלחין, המעבד וגנן הגיטרה דני עקיבא.
23.05 להיטים מפולפלים. להיטי הזמר המזרחי של כל הזמנים.

רשת ב'
08.05 כל צבעי הרשת. מגזין עם יוסי גרבר.
12.05 שריקת פתיחה. משחקי הכדורגל בשבת.
13.05 בחצי היום. תרשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
15.06 בשמים לשבת. עם יהורם גאון.
16.05 עובר ושב. עם דוד מרגלית.
17.05 מאחורי הכותרות. רדיו, טלוויזיה ועתונות.
18.06 השבוע שלי. עם העתונאי יוסף לפיד.
19.05 הטור השבועי. בעריכת יואל רפל.
20.05 השושנה פורחת. רומנסות, שירים ופיוטים ממורשת יהדות ספרד.
22.05 שירים עבריים.

23.05 **שיחה בשניים.** יצחק לבני משוחח עם ההיסטוריון הצבאי ד"ר אורי מילשטיין. על מיתוסים מנופצים, פרות קדושות וגנראלים שהפכו לסמלים.

00.10 שיר איננו רק מנגינה. שירים עבריים.

רשת ג'
08.05 משהו משהו. עם מיכל שמואלי.
10.05 אגן הים התיכון.
12.05 להיות שם. שעה אחת, שפה אחת.
13.05 צפיחית בדבש. עם דן כנר.
15.05 לפנות ערב. שירים עבריים.
17.05 כאן, שם ובכל מקום.
18.05 זמר שבזה. שירים עבריים.
20.05 צלילי שבת. עם לאה ליאור.
22.05 טיול לילי. שירים עבריים.
23.05 איזה לילה. מסיבת ריקודים.

גלי צה"ל
08.05 בוקר טוב ישראל. שעת אקטואליה יומית.
00.05 בילוי נעים. עם מולי שפירא.
11.05 קולה של אמא. עם אלכס אנסקי.
12.05 סנדלים. שעתיים נעולות עם דורי בן-זאב.
14.05 ביכורים לערב חג. היכט מסרתי לחג השבועות.
15.05 שירי משוררים.
16.05 שיר בשקט בשקט. עורכת: נגה טל.
16.55 אלף פנים. סיפור קצר עם דן שביט.
17.05 "סא"ל שמואל אריב ד"ל, 18.3.59 – 16.4.88". מפקדים מספרים על מפקדים.
18.05 שעה חמימות. עם יצחק דועה.
19.05 מראה מקום. שרה דורון והסופר יגאל מוסינזון.
20.05 לא על תלוש לבוו. מוסיקה ומשחקי רדיו.

22.00 **מרתון שלמה ארצי.** 5 שעות עם שירים מתוך "תום יולי אוגוסט", "דרכים", "חצות", "גבר הולך לאיבוד", "מקום", "תרקוד", ו"לילה לא שקט". ארצי באולפן, מחצות. עורך ומגיש: דובי לנץ.

שבת 21.5.88

קול המוסיקה
07.11 שחרית לשבת. באך: סוויטה מס. 4; בואלקייה: קונצ'רטו לנבל ותז.; דבוז'ק: אגדות; מוצארט: קונצ'רטו לקרן ותז; שוברט: סימפוניה מס. 6.
09.00 החידון המוסיקלי.
10.00 קונצרט השבת. התז. הסימפ' ייס רשה"ש: לורנס פוסטר: סולן: ז'אן-ברנאר דומייה: עמי מעייני: סקרצו ים-תיכוני; שופן: קונצ'רטו מס. 2 לפסנתר ותזמורת; דביוסי: ערבסקה מס' 1; ברהמס: סימפוניה מס. 2; בטהובן: חמישייה לכלי-קשת, אופוס 29 ורביעיית גוארנר / צוקרמן.
11.57 פינת השיר. משירי גבריאלה אלישע.
12.00 במחיצת אמן. הצלנית עופרה הרנוי.
13.05 קונצרט לצהרי השבת. גריג: המוסיקה לפרגינטזור.
15.00 אינטרלודים.
16.00 יוהנס ברהמס, דיוקנו של יוצר. מחזה בינים: קיץ אחד של אושר.
17.00 פגוש את האמן הישראלי. נורית סילבר, צ'לו / אמנון סילבר, פסנתר. וולפלי: סונטה ברה מז'ור, אופ. 31; א. ראוסטורן, סונטה; מיאסקובסקי: סונטה מס. 2 אופ. 81.

18.00 **פאולה,** רדיו-דראמה. מתנדבת בקיבוץ, שנכנסת להריון מאחד החברים המתכחש לאבהותו, נאלצת, בלחץ החברים, לנטוש. יעל עמית, מוסקו אלקלעי, אלברט כהן, הלל נאמן, רבקה כוימן ודב רייזר. מאת ערן פרייס. בימאית: עדנה שביט.

19.00 קונצרט ערבית של ערב חג השבועות. קונאו: סונטה תנכית הקרב בין דוד וגולית; מוצארט: קנטטת נעורים: חטא הדיבר הראשון ק. 35; ח. יעקובי: כנור היה לדוד.
21.05 קונצרט ליל החג. מנדלסון: קונצ'רטו לפסנתר ותז.; בטהובן: רביעיית כלי קשת אופ. 18 מס. 6; באך: קנטטת החתונה; ברהמס: סרנדה מס. 1 ברה מז'ור.

רשת א'
09.05 עולם המדע. בעריכת יוסף טרגין.
09.30 דעת-קול. ת"ך בעניני מדע.
10.05 מילים שמנסות לגעת. טרובדורים בשירה העברית, פגישה עם שלמה ארצי.
11.05 מושגים. תמונות בתערוכה: תפיסות תרשות.
12.05 מישורר תעודה. בין השורות: פרופ' חיים ויצמן.
14.06 בראש צעיר. פינות, שירים וברכות.
15.05 שבת אחים. הווי ופולקלור: עם הזמרת בטי קליין ששרה שירים ביידיש ובספרדית.
16.00 רדיודרמה. "קץ הילדות של..."
17.10 סיפורדיו. בלפאגור, מאת ג'יובאני ברגינ.
17.40 שירים עבריים.
18.06 שירים לחג. עורכת: רעיה הרניק.
19.05 אנתולוגיה קבנה בירוק.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 והנה שבועות תעשה לך. מאוצר עדות ישראל.
23.05 דרכי אדם. עם רחל חלפי.

רשת ב'
09.05 שאלת של טעם. עם חיים קינן.
09.55 עורית אלון מספר על נוף הארץ.
10.05 יומן השבוע. בעריכת דליה יאירי.
11.05 שעת לצון. תוכנית בידור בהנחיית דודו דותן.

12.05 **השנה שהיתה.** מסע אל 1972. קולות, צלילים, כותרות, סיפורים. חטיפת מטוס 'סבנה' בלוד, רצח בנמל-התעופה, רצח הספורטאים הישראלים במינכן, גזירות נגד יהודי בריה"מ ועוד.

13.05 בן-בית. עם מירון בננבישתי. על בית אביו המחנך וחתן פרס ישראל דוד בננבישתי.
14.11 ארץ חמדת. בעריכת תרצה ארדי.
15.05 יהודה ארז, – אמן הקריאה הראשון בארץ-ישראל.
16.05 ושמחת בחגך. שירים ומקראות לחג.
17.05 שירים ושערים. השערים שיובקעו במשחקי הליגה הלאומית בכדורגל.
18.05 זמר. פגישה עם שיריו של אברהם שלונסקי.
20.05 חיילים יצאו לדרך. משירי הלהקות הצבאיות.
21.05 מל לואיס והתזמורת הגדולה.
23.05 פירות אסורים. עם יהודית הנדל.
00.10 הוי ארצי מולדתי. שירים עבריים.

רשת ג'
07.05 "צלילים למזכרת". שירי העבר.
08.05 "גוונים". שירים עבריים.
10.05 "על בטוחי". עם יוסי סיאס.
12.05 להיטים לוהטים.
14.05 "כוכבים". שושנה דמארי.
15.05 "אתם זוכרים את השירים?"
17.05 שיר בין-ערביים.
19.05 "זמר שבזה". שירים עבריים.
20.05 "מחרוזות".
22.05 "טיול לילי". שירים עבריים.
23.05 "ענוג הוא הלילה".

גלי צה"ל
09.05 מקהלה עליזה. שירים וסיפורים לילדים.
10.05 טעם של טעם. עם אורלי יניב.
11.05 במצב הנוכחי.
12.05 הורן. תזמורת חיל האויר מארחת את הכל עובר חביבי, דודו פישר ונעמי שמר.
13.05 שאלות אישיות. יעקב אגמון ויהודית אורין, עיתונאית.
14.05 הבל זורם. עורך: דובי לנץ.
16.05 סינימה שבת. מגיש: גיא פינס.

17.00 **ספרים, רבותי, ספרים.** ראיון עם מאיר שלו על "רומן רוסי"; סופרים צעירים לפני הופעת ספר-הביכורים שלהם: עומר ברטוב ויצחק בר-יוסף; שלמה טנאי, על שבוע-הספר הראשון; מיבזקים והמלצות. עורכים ומגישים: זוסי סתוי וציפי גון-גרוס.

18.05 משירי ארץ אחרת. הרים מן האיים הבריטיים: מוסיקאים ישראלים מבצעים בלדות אנגליות, סונאטות וריקודי עם אירים.
19.05 פרי הילולים. חשגים חקלאיים במכון וולקני.
20.05 התחלות חדשות במוסיקה הקלה. עורך: גיורא סרבר.
21.00 קונצרט לערב חג.
22.05 ריקודי עם. מוסיקת ריקודי עם.
00.05 ציפורי לילה מארח. אבי שורן והמנהל האמנותי של תיאטרון חיפה, ג'לברטו טופאנו.

צה"ל 2
09.05 משירי להקות צבאיות.
10.05 ים השיבולים. שירים לשבועות.
12.05 הורן. עם הכל עובר חביבי, דודו פישר ונעמי פישר, בלווי תזמורת חיל האויר.
13.05 להיט לתיאבון. להיטים עכשויים.
14.05 יוסי של שירים. ממיטב הזמר העברי.
16.05 באים מאהבה. שירי אהבה.

ראשון 22.5.88

קול המוסיקה
07.09 שחרית לחג. בוטסיני: דואו קונצרטי לכנור, קונטרבס וכלי קשת; שומאן: שלוש רומנסות אופ. 94; פורה: שלישייה ברה לפסנתר, כנור וצ'לו אופ. 120; ווהן וויליאמס: סרנדה למוסיקה לזמרים ותזמורת; שופן: 2 נוקטורנים; צ'ייקובסקי: סוויטה מתוך הבאלט אגם הברבורים.
09.00 קונצרט לבוקר חג. אמיל הארטמן: סרנדה לקלרנית, צ'לו ופסנתר אופ. 24; שוברט: רביעיית כלי קשת מס. 10 במי במול מז'ור; מוצרט: קונצ'רטו ברה מז'ור לכנור ולתזמורת; פ. רסטנאו: קונצ'רטו מס. 8 ברה מז'ור לחליל ותז.; מהלר: שירי שוליה נודד; מאוסקובסקי: קונצ'רטו ליר.
11.57 פינת השיר. משירי לייב הלפרין.
12.00 אמנים באולפן. יצירות חדשות: מ. ויזנברג, ר. סרוסי, ע. עמירן, א. חרל"פ, ס. הנדלסמן, מ. אבירוב ו-מ. זורמן.
13.05 קונצרט לצהרי חג. ק.פ.ע. באך: טריו סונטה בסול מז'ור (רמפאל / שטרן / פרנק / סטיל ריטר); בטהובן: סונטה ברו מינור, מס' 7, אופ' 30, לכנור ופסנתר (פרלמן / אשכנזי); שוברט: קטע מתוך רוזמונדה (הפיל. הוינאית / הרנונקור); מוצרט: סימפוניה מספר 29.
15.00 מוסיקה כאן ועכשיו. קונצרט יצירות ישראליות במסגרת רסיטלים לבחינות הבגרות תשמ"ח.
16.20 פרקי מקהלה. שיץ: תהילים לדוד המלך; מוצרט: דוד החוזר בתשובה, קנטטה.
18.00 החידון המוסיקלי.
19.00 מוסיקה קלאסית קלה.
20.05 אינטרלוד.
20.30 קונצרט קצר.
21.15 פסטיבל ישראל ירושלים. שלישיית כוזאר. היידן: שלישייה בלה מז'ור, הוכוקן; ראבל: שלישייה בלה מינור: מנדלסון: שלישייה ברה מינור, אופ. 49.

רשת א'
08.05 להמר על ההיסטוריה. עם פרופ' יחזקאל דרור.

10.00 **ציון הלא תשאלי.** יחסי ישראל והתפוצות. דיון, בהנחיית שלום קיטל. ח"כ יוסי שריד, משה שמיר, פרופ' ראובן האמר, ד"ר ישראל אלדד, חנוך ברטוב ופרופ' יוסף גורני. משולבים ראיונות מוקלטים של כ-30 מרואיינים, מישראל, מאירופה ומארה"ב. עורכים ומפיקים: עליזה דיסטניק ותא"ל (מיל.) יואל בן-פורת.

14.06 בראש צעיר לחג.
15.30 סיפורדיו. באלט בירושלים, מאת יהודה עמיחי. מגיש: אילי גורליצקי.
16.05 גלגולו של מנהג. מנהגי חג השבועות עם פרופ' עליזה שנהר.
17.10 סיפורדיו, כתר אלוהים, מאת עורא המנחם.
17.40 צבעי הקשת. שירים לחג.
18.06 ישראל שלי. כמה ישראל מרגשת אותם.
19.05 שירים לחג. עורכת: רעיה הרניק.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 למוצאי חג השבועות. עורך: שבתי כיבי.
23.05 שירים עבריים.

רשת ב'
08.05 בראש צעיר לחג.

ר ד י ו כ ל ה ש ב ו ע

09.05 שאלה של טעם. מהדורה מיוחדת לחג, עם חיים קינן.
09.55 לאן נטייל בחג.
10.05 אין לי ארץ אחרת. אליעזר שטורם משוחח עם שלושה כמרים שעלו ארצה לאחר קום המדינה.
11.05 שלכם לשעה קלה. טוביה צפיר כמבחר מערכונים ופזמונים.
12.05 שוטטות. עם דן אלדר.
14.06 אחר קציר. הגבעטרון בשירי נעמי שמר.
15.05 אמן הקריאה הראשון בארץ-ישראל יהודה ארז.
16.05 תזמורת צה"ל מארחת. הזמר ששי קשת.
17.05 "מלון של קיץ". עם המשוררת יהודית כפרי
18.06 עלי הקיץ הירוקים. מבחר שירי-ספר ושירי זמר.
19.05 בשדות בית לחם. ישובים וארועים בתקופת המקרא.
20.05 שלושת המעמנים. משירי הקומפניון דוהלה-שנסון.
21.05 והאר עינינו. שירים בסגנון חסידי.
22.05 יומן השבוע. עורכת: דליה יאירי.
23.05 השבוע שלי. עם העתונאי יוסף לפיד.
00.10 הוי ארצי מולדתי. שירים לחג.

רשת ג'
07.05 בוקר של זהב. שירים עבריים.
09.05 כרטיס בכיוון אחד.

11.00 **באה מאהבה.** ארבע שעות עם שירי יהודית רביץ. כולל ראיון עם הזמרת. מגישה: שמירה אימבר. עורכת: רות כיזן.

13.05 נעימה וזמר.
15.05 בוא שיר עברי.
17.05 שיר שלי ושלה.
19.05 זמר שבזה. שירים עבריים.
20.05 מחרוזות.
22.05 טיול לילי. שירים עבריים.
23.05 ענוג הוא הלילה.

גלי צה"ל
09.05 מקהלה עליזה לשבועות. שירים וסיפורים לילדים.

10.00 **הגשש החיוור.** חגיגה 2. לקט מערכונים קלאסיים נבחרים מהקלטת פומבית בבית-החייל בת"א. מערכונים מתוכנית 4, "קנטאטה לשווארמה", ומתוכנית 4, "סינימה גשש".

12.00 עם יהודים בפרקטורט. עורך: אהוד גרף.
13.05 בואו נעלה בהר. פגישות על הר תבור.
14.05 בצהרי חג. מוסיקה.

16.00 **אקורד ראשון.** הלחנות ראשונות לשירי משוררים, שירים ראשונים שפורסמו. הקלטות נדירות. שלמה ארצי, יהודה עמיחי, אריק רודיך, יונתן גפן, דני ליטאני, שלמה ידוב, נתן זך, צביקה פיק, אמיר גלבוע, אלון אולארצ'יק, יוני רכטר, זלדה, יהודית רביץ, אביהו מדינה, מיקי גבריאלוב, שם-טוב לוי, אפרים שמיר, מאיר ויזלטיר ואחרים. עורכים: ליויה פרנס ויאיר סתוי.

18.05 שישבת לחג. ספורט, ערכוני תנועה ומוסיקה.
20.05 לילה לא שקט. שירים עבריים.
21.30 אוניברסיטה משודרת. מדע הגנים בעידן האיידס.
22.05 מסורת מסורת. במוצאי החג.
23.05 עושים מדינה. מגיש: רודו דיין.
00.05 ציפורי לילה משוחחות. עם גדעון רייכר ומאזינים.

שני 23.5.88

קול המוסיקה
07.09 בהאזנה נינוחה. טלמן: גאות ושפל בהמבורג, סוויטה (הקמרית של פראג / ביירלין); הופמייסטר: קונצ'רטו ברה מז'ור לחליל ותזמורת (לרייה / הקמרית של מינכן / שטדלמאייר); שומן: קרייזלריאנה אופ. 16 (הורוביץ); שופן – לנצ'ברי: חודש בכפר, מוסיקה לבלט (תז. בית-האופרה קובנט גארדן / לאנצ'ברי).
09.00 קונצרט בוקר. ולנקה: סימפוניה קונצרטית בלה מינור, לשמונה (הקמוטה מכרן); בטהובן: קונצ'רטו מס. 1 בדו מז'ור לפסנתר ותזמורת אופ. 15 (לופו / הפל. הישראלית / מהטה); ווהן וויליאמס: סימפוניה מס. 5 ברה מז'ור (תז. פילהרמוניה החדשה / בולט); סמטנה: רביעיית כלי קשת מס. 2 ברה מינור (רביעיית טאליך); ברמהס: קונצ'רטו כפול בלה מינור לכנור, צ'לו ותזמורת אופ. 102 (פרלמן / רוסטרופוביץ' / הקונצרטחבאו מאמסטרדם / הייטינק); סוק: פראג, פואמה סימפונית אופ. 26 (הסמפ. של פראג / ואלק).
11.57 פינת השיר. משירי לייב הלפרין.
12.00 מן הפרטיה.
13.05 בהאזנה נינוחה. גונו: סמפוניה קטנה לכלי-נשיפה; שוברט: ולסים אציליים; ברהמס: שלישייה בלה מינור לקלרנית, צ'לו ופסנתר; דלז': ארבעה שירים הודיים; דביסי: תיבת הצעצועים, בלט לילדים.
15.00 הסברה מוסיקלית. רביעיות היידן של מוצרט: רביעייה בסול מז'ור.
16.00 מאולמי הקונצרטים בעולם. התזמורת הפילהרמונית הגרמנית הצעירה; מנצח: קרג סמית; סולן: גיורא פיידמן; מנדלסון: סמפוניית נעורים מס. 10 בסי מינור; אנדרה הירדו: דיוורטימנטו לכלייקשת: גיורא פיידמן והכליימורים שלו (גוף מינקלר).
18.00 דגש על הביצוע.
19.00 בין חברים. מיצירות פגניני והולסט.
20.05 פסטיבל ישראל ירושלים. שלישיית בוזאר: היידן: שלישייה במי מג'ור, הובוקן; ברהמס: שלישייה בדו מז'ור, אופ. 87; בטהובן: שלישייה מס. 7 לפסנתר, כנור וצ'לו (ארכידוכס) אופ. 97.
22.30 ג'ז. (מתוך הקלטות הפסטיבל).
23.00 מחזורי יצירות. קונצ'רטו גרוסו של קורלי וג'מיניאני.

רשת א'
08.05 חגגה. עם בני הנדל.
09.05 טלרדיו. שירות מידע למאזינים.
10.05 פניני בוקר. מגיש: גרעון הוד.
11.05 ירוק ירוק. מבחר שירים עבריים.
12.05 מעורב ים-תיכוני.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.30 האוניברסיטה הפתוחה. פילוסופיה של המדע.
16.05 גיל הביניים. בעריכת תמר עמית.
17.10 צבעי הקשת. שירים לאחר-הצהריים-שירי עמים.
18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 לכל אדם כוכב. עם האסטרולוג אילן פקר.

רשת ב'
08.05 עושים עניין. עם גבי גזית ושלום קיטל.
09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין עם עמיקם רוטמן.
12.05 אלף-דאלף בבית. עם חיים קינן.
13.05 בחצי היום. תרשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
14.30 בת-צחוק – הווי והומור.
15.05 תוצרת הארץ. שירים עבריים.
16.05 יומן בלכלה. עורך: גרעון זלינגר.
17.05 רגעי קסם. עורך: אמיתי נאמן.
17.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
18.06 שעה חופשית. עניני חנוך.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 דין ודברים. חוק ומשפט.
20.05 סולם הזמירות. מצעד הפזמונים המסורתיים.
22.05 קפה ראשון – חידונים מגוונים.
00.05 יומן חצות. עורכת: עידית בן-יאיר.
00.15 ג'אז ועוד. עם לאה ליאור.

רשת ג'
14.05 לי ולך שיר וברכה.
15.05 חדש חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.
16.05 הצגה יומית עם יקיר אביב.
18.05 היה היו... מצעד פזמוני העבר. עם קובי ברקאי.
20.05 סימני דרך.
21.05 קצת אחרת. עם אורלי מורג.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל
07.07 שבע אפס שבע. עם אלכס אנסקי.
08.00 בוקר טוב ישראל. שעת אקטואליה יומית.
09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 עשר. שירים עבריים.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 דו ריח יומי.
13.55 40 לאחור. סיפור היום בתש"ח.
14.05 פגישה יומית. עם אורלי יניב.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 פסטיוול ישראל 88. מוסף יומי מיוחד.
16.15 ארבע אחר הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 ספרא וסייפא. ספרות צבאית.
18.45 משהו עולמי. ענייני חוץ.
00.05 ציפורי לילה. עם יותם ראובני.

צה"ל 1
19.05 שירים מכאן. שירים עבריים.
20.05 כוכב הערב. ירדנה ארזי.
21.30 אוניברסיטה משודרת. האומנות הנוצרית בימי הביניים.
22.05 על הרבש ועל הביטאק. שירים שהתבר"ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע – היום שהיה, עם ירון וילנסקי.

צה"ל 2
19.05 שליפה מהמותן. עם לאה עוז.
20.05 שעתיים של להיטים.
22.05 המסעת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הג'אז הזה. מגיש: דני קרפל.

שלישי 24.5.88

קול המוסיקה
07.09 בהאזנה נינוחה. קונצ'רטו גרוסו בסי מינור אופ. 10 מס' 3; בויס: פתיחה ברה מינור; בוקריני: קונצ'רטו בסי במול מז'ור לצ'לו ותז.; בטהובן: הפתיחה חנוכת הבית; ברהמס: 4 שירים רצינים אופ. 121; שומאן: רביעיית בלה מינור לכלי קשת, אופ' 41 מס' 1; מנדלסון: דפי אלבום אופ' 117; שוברט: 2 שירים: הכל יכול, אל הירח.
09.00 קונצרט בוקר. סן-סנס: קבטינה לטרומבון ופסנתר; דביסי: אימאז', לתזמורת; דבוז'ק: קונצ'רטו בסי מינור לצ'לו ותז'; צ'ייקובסקי: סוויטה מס' 3 בסול מז'ור, לתז'; סיבליוס: האוהב, פואמה סימפונית; ורדינה שלונסקי: הודיה קנטטה למקהלה ותז'.
11.57 פינת השיר. משירי לייב הלפרין.
12.00 מן הפרטיה. לילי טונה, סופרן / יגאל טונה, כנור / יונתן זק, פסנתר. מוצארט: אריה לסופרן ק. 108; סונטה לכנור ופסנתר; שלושה שירים: סונטה לכנור ופסנתר; אריה מתוך האופרה איל רה הסטורה.
13.05 בהאזנה נינוחה. שוברט: סונטה בלה מז'ור לכנור ופסנתר; דבוז'אק: טרצט לכלי קשת אופ' 74; ליסט: ולס מפיסטו; סן-סנס: קונצ'רטו לצ'לו ותז' בלה מינור, אופ' 33.
15.00 מוסיקה צעירה.
16.00 אתנחתא. צליל שכן: עיבורים של קטעים מאת: סאטי, ברטוק, פרוקופייב, קופלנד ו-קוראה; שוברט: 4 אימפרומפטו, אופ' 90 (שפירא).
17.30 קולות. לוקה מרנציו וה' היליארד אנסמבל.
18.00 אולם פתוח. התזמורת הסימפונית י-ם, רשה"ש. מנצח: סטיבן סלואן; סולן: דניאל גורטלר. רחמנינוב: קונצ'רטו מס' 2, לפסנתר ותזמורת; בטהובן: סימפוניה מס' 7.
20.05 אינטרלוד.
20.30 קונצרט מתקליטים חדשים.
22.30 ג'ז קלאסי.
23.00 מחזורי יצירות. קונצ'רטי גרוסי של קורלי וויואלדי.

רשת א'
08.05 חגגה. עם בני הנדל.
09.05 טלרדיו. שירות מידע למאזינים.
10.05 פניני בוקר. מגיש גרעון הוד.
11.05 ירוק ירוק. מבחר שירים עבריים.
12.05 מעורב ים-תיכוני.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.30 האוניברסיטה הפתוחה. מבוא למוסיקה ולדרכי האזנה.
16.05 מעורון שעון הזהב. האדם המבוגר.
17.10 צבעי הקשת. שירים לאחר-הצהרים: שירים ממזרח אירופה.
18.06 מינחת ערב. הווי דתי ומסורת.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 שנינו יחד וכל אחד לחוד. מנחה: יוכב כץ.

רשת ב'
08.05 עושים עניין. עם גבי גזית ושלום קיסל.
09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.
10.05 כל צבעי הרשת. עם יואב גינאי.
12.05 אלף-דאלף בבית. עם חיים קינן.
13.05 בחצי היום. תרשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
14.30 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 שירים ושיעורים. בעריכת יעל בן-יהודה.
16.05 יומן בלכלה. עורך: גרעון זלינגר.
17.05 רגעי קסם. עורך: אמיתי נאמן.
17.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
18.06 אצבע על הדופק. בריאות ורפואה.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 שירים עבריים. עורך: שלום אורן.
20.05 פרקי חזנות בבקשתך. מזמור שיר.
22.05 שוטטות. עם רני אלדר.
00.05 יומן חצות. עורכת: עירית בן-יאיר.
00.15 להיאחז בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'
14.06 לי ולך - שיר וברכה.
15.05 חדש, חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.
16.05 הצגה יומית. עם יקיר אביב.
18.06 מקום בצמרת. מצעד הפזמונים הישראליים.
21.05 אדום עתיק. שירים שלא נס ליחם.
23.05 פניני ג'אז. עם לאה ליאור.

גלי צה"ל
07.07 שבע אפס שבע. עם איתן ליפשיץ.
08.05 בוקר טוב ישראל. שעת אקטואליה יומית.
09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 עשר. שירים עבריים.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 דו ריח יומי.
13.55 40 לאחור. סיפור היום בתש"ח. מגיש: דורון דיין.
14.05 פגישה יומית. עם יצחק ברנר.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 פסטיבל ישראל 88. מוסף יומי מיוחד.
16.15 ארבע אחר הצהריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על כלכלה.
18.45 חמש עשרה קטנות. מגיש: יוסי עוזר.
00.05 ציפורי לילה. עם אביהו מדינה.

צה"ל 1
19.05 ספרא וסיפא. ספרות צבאית.
20.05 כוכב הערב. אריק לביא.
21.30 אוניברסיטה משודרת. מבוא לתולדות המתמטיקה.
22.05 על הרבש ועל הביטאק. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שירות היום. עם המשפטנית ד"ר יוסריה הרבנר.

צה"ל 2
19.05 שליפה מהמותן. עם לאה עוז.
20.05 צו 8. עם אברי גלעד.
22.05 המסעת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הג'אז הזה. מגיש דני קרפל.

רביעי 25.5.88

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. בטהובן: סימפוניה מס. 6 הפסטוראלית; שוברט: המוסיקה לרוזמונדה; ברטוק: סוויטת מחול.
09.00 קונצרט בוקר. באך: סוויטה מס. 3 לתזמורת; רביעיית מנדלסון: כלי קשת אופ. 44, מס. 2 במי מינור; גריג: קונצ'רטו לפסנתר ותז. בלה מינור; צ'ייקובסקי: סימפוניה מס. 4; פרוקופייב: פרח הסלע - קטעים מהמוסיקה לבאלט.
11.57 פינת השיר. משירי משה לייב הלפרין.
12.00 אמנים באולפן. ריימון וויא, טנור; אלדר נוימרק, פסנתר. מהלר: שירי שוליה הנודד; לווה: 4 שירי ביירון; רוול: דון קיחוטה ודולסינאה, 3 שירים; פולנק: שירים קליירער.
13.05 בהאזנה נינוחה. מורטון גולד: תערוכת ויואלדי, סוויטה; גרשווין: אמריקני בפאריס; רביאל גרנודי מאסון; רביעיות מיתרים, אופ. 19 על נושאים כורי : ברבר: נוקטורן קיץ 1915; עשן ני יומפונית מחול.
15.00 מוסיקה ויוח
16.00 התזמורת ו ממונית ים רשתיש. היידן: מיסה בסי־במול מז'ור (מיסת ההרמוניה); (ברתיני / מקהלות אוסנאברוק ויניאפוליס וסולנים); לאלו: קונצ'רטו לצ'לו ותזמורת (קנובסקי; בריטן: 4 תמונותיים מתוך פיטר גריימז (גרובה; בטהובן: סרנדה, אופוס 41 (ניקולה / נוימרק).
18.00 שעת עם...
19.00 מוסיקה אהובה עליכם.
20.05 אינטרלוד.
20.30 מאולמי הקונצרטים שלנו. התז. הפיל. הישראלית (סינופולי); ואלטראור מאייר - מצו סופרן (ויקרס); שוברט: סימפוניה מס. 4 הטרגית; מאהלר: שירת הארמה.

22.30 ג'יז והלאה.
23.00 מחוורי יצירות. קונצ'רטו גרוסו של קורלי רדיואלדי.

רשת א'

08.05 חוגה. עם בני הנדל.
09.05 טלרדיו. שירות מידע למאזינים.
10.05 פניני בוקר. מגיש גדעון הוד.
11.05 ירוק ירוק. מבחר שירים עבריים.
12.05 מעורב ירושלמי.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.30 האוניברסיטה הפתוחה. פגישות.
16.05 מושגים. תמונות בתערוכה.
17.10 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים: שירי עמים.
18.06 מינחת ערב. הווי דתי ומסורת.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 חבר מאותו כוכב. הכרויות רדיופוניות.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. עם גבי גזית ושלום קיטל.
09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.
10.05 כל צבעי הרשת. עם יואב גינאי.
12.05 אלף אלף בבית. עם חיים קינן.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
14.30 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 שירים ושעורים. בעריכת יעל בן־יהודה.
16.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.
17.05 רגעי קסם. עורך: אמיתי נאמן.
17.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
18.06 יש שאלות. מנחה: איתן אלמוג.
18.45 היום בספורט.
19.06 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 מוסף לענייני צבא ובטחון.
20.05 צמוקים ושקדים. מבחר שירים ביידיש.
22.05 מחפשים את המטמון. מנחה: משה טימור.
00.05 יומן חדשות. עורכת: עידית בן־יאיר.
00.15 ג'אז ועוד. עם לאה ליאור.

רשת ג'

14.06 לי ולך. שיר וברכה.
15.05 חדש, חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.
16.05 הצגה יומית. עם יקיר אביב.
18.06 הצעקה האחרונה. עם יגאל רביד.
20.05 כטוב באוזניכם. שירי הפינה לשיפוטכם.
21.05 צליל מכוון.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

07.07 שבע אפס שבע. עם אלכס אנסקי.
08.00 בוקר טוב ישראל. אקטואליה יומית.
09.05 אילת בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 עשר. שירים עבריים.
11.05 נכון לעכשיו. מגיש: רפי רשף.
13.05 דו רה יומי.
13.55 40 לאחור. סיפור היום בתש"ח, מגיש: דודו דיין.
14.05 פגישה יומית. עם אודלי יניב.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 פסטיבל ישראל 88.
16.15 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 יעד משודר. צבא ובטחון.
18.45 מעבר לגבול. ענייני ערבים.
00.05 צפורי לילה. עם משה בקר.

צה"ל 1

19.05 שירים מכאן. שירים עבריים.
20.05 כוכב הערב. רוחמה רז.
21.30 אוניברסיטה משודרת. הרפובליקה השניה ומלחמת האזרחים בספרד.
22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.51 שיחת חצות. עם אורי אורבך, עורך עיתון הילדים אותיות.

צה"ל 2

19.05 שליפה מהמותן. עם לאה עוז.
20.05 מצעד הפזמונים הלועזיים הממוחשב.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הג'אז הזה. מגיש: דני קרפל.

חמישי 26.5.88

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. אלגר: וריאציות אניגמה; רוניצטי: קונצ'רטו לקרן אנגלית; אריות מתוך אופרות של ביזה, סן־סאנס ומסנה; בלקירב: תמרה.
09.00 קונצרט בוקר. לאופולד מוצרט: סימפוניית הצייד; וולפגנג א. מוצרט: קונצ'רטו לחליל ונבל; קרסטון: סוויטה לכלי קשת; סונדסן: סימפוניה מס' 2; הומל: קונצ'רטו לפסנתר ותז' אופ' 89; הומל: מיסה במי במול מז'ור, אופ' 80.
11.57 פינת השיר. משירי משה לייב הלפרין.
12.00 מן המרטיה.
13.05 בהאזנה נינוחה. כרוביני: סימפוניה ברה מז'ור (תז. פילהרמוניה החדשה / בטצ'ר); טלמן: סוויטה בלה מינור לחליל ותזמורת (רמפל / הקמרית של המרכז למוסיקה ירושלים); בטהובן: סונטה מס' 9 בלה מז'ור לכנור ופסנתר אופוס 47 (קרויצר) פרלמן / אשכנזי; ברהמס: ואריאציות על נושא של היימן הפיל. של וינה / ברנשטיין).
15.00 מפגשים מוסיקליים.
16.00 אתנחתא. רן צמח: פסנתר. י.ס. באך: סויטה אנגלית מס' 2 בלה מינור; ל. ואן בטהובן: סונטה מס' 28 בלה מז'ור; י. ברהמס: סונטה מס' 3 בפה מינור, אופ' 5.
17.30 קשת של צלילים. מוסיקה למיתרים מאנגליה של המאה ה־17.
18.00 אנתולוגיה בצליל. מוסיקה איטלקית תזמורתית בתקופת הברוק.
19.00 מוסיקה קלאסית קלה.
20.05 אינטרלוד.
20.30 אופרה. לאונרד ברנשטיין: קאנדיד.
23.00 דור הזהב. אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות: ו. מנגלברג. בטהובן: סימפ' מס' 5, בדו מינור, אופ' 67; פרק סיום, מתוך סימפ' מס' 9, ברה מינור, אופ' 125.

רשת א'

08.05 חוגה. עם בני הנדל.
09.05 טלרדיו. שירות מידע למאזינים.
10.05 פניני בוקר. מגיש: גדעון הוד.
11.05 ירוק ירוק. מבחר שירים עבריים.
12.05 מעורב ירושלמי.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.30 האוניברסיטה הפתוחה.

16.05 ארץ לא נודעת. דיון על השינויים המוצעים בחינוך הגבוה בארץ, בהשתתפות נציגי אוניברסיטאות ואנשי המועצה להשכלה גבוהה. עורך: אפרים אבא.

17.10 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים: שירי עדות.
18.06 מינחת ערב. הווי דתי ומסורת.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 יש לי חלום. מנחה: יובב כץ.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. עם גבי גזית ושלום קיטל.
09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין עם עמיקם רוטמן.
12.05 אלף־אלף בבית. עם חיים קינן.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
14.30 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 שירים ושעורים.
16.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.
17.05 רגעי קסם. עורך: אמיתי נאמן.
17.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
18.06 זרקור. מנחה: יצחק גולן.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 שירים עבריים.
20.05 שורשים. פולקלור ועדות.
22.05 הלילה החמישי. עם אלעזר שטורם.
00.05 יומן חצות. עורכת: עידית בן־יאיר.
00.15 לנאוח בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'

14.06 לי ולך. שיר וברכה.
15.05 חדש, חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.
16.05 הצגה יומית. עם יקיר אביב.
18.06 קליבר. שבועון פופ.
20.05 קו ההתחלה. תקליטי שדרים ראשונים.
21.05 מופע רוק.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

07.07 שבע אפס שבע. עם אלכס אנסקי.
08.00 בוקר טוב ישראל. אקטואליה יומית.
09.05 אילת בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 עשר. שירים עבריים.
11.05 נכון לעכשיו. עם ירון וילנסקי.
13.05 דו רה יומי.
13.55 40 לאחור. סיפור היום בתש"ח, מגיש: דודו דיין.
14.05 פגישה יומית. עם יצחק בן־נר.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 פסטיבל ישראל 88.
16.15 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על בלבלה.
18.45 חמש עשרה קטנות. מגיש: יוסי עוורד.
00.05 ציפורי לילה. עם רפי קינן.

צה"ל 1

19.05 יעד משודר. צבא ובטחון.
20.05 כוכב הערב. כנען שרעבי.
21.30 אוניברסיטה משודרת.
22.05 על הדבש ועל הכיפאק, שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה.
23.55 שיחת חצות. עם אהרון פוגל, לשעבר הממונה על התקציבים במשרד האוצר.

צה"ל 2

19.05 שליפה מהמותן. עם לאה עוז.
20.05 צה"8. עם אברי גלעד.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הג'אז הזה. מגיש: רני קרפל.

גלים קצרים

עדנה אדטו

חגיגה עם הגששים

"המכונית המגויסת", "הקפיטריה בטבריה", "חכם מיימון", פארודיות על הגל הקל ושחקני כדורגל ועוד מערכונים מתוך תוכניתה של שלישית "הגשש החיוור", "חגיגה מספר 2", ישודרו ביום ראשון (חג השבועות), ב־10.00 בגלי־צה"ל. המערכונים, שהוקלטו בהופעה פומבית בבית־החייל, לקוחים מהתוכניות "קנטטה לשווארמה", "סינמה גשש".

הגששים. הקלטה פומבית

באהלה, ארצי הוגה לימחויות ילדותו, מספר על תהליך היצירה, החוויה הזכרונית, הבול ההשיפה. "בעבר השנים האחרונות אני מספר את הסיפור יותר ויותר אותו. אני זוכר את עצמי ילד בן שמונה שר עם סבא שלי את מגילת 'איכה' בבית־הכנסת. הוא לימד אותי למעשה לשיר. הייתי לא מזמן בביקור ברומניה. באיזה בוקר הלכתי לבית הכנסת. לא היה מניין. היו שם שמונה יהודים זקנים. הם לא ידעו מה המקצוע שלי. אחד מהם אמר לי: כשסבא שלך היה שר, כל הגשים היו באות לראות אותו. אני ממש שר כמוהו. יש לי איזו יבבה, בעיקר בהופעות על הבמה. היינו יכולים להיות צמד לא נורמאלי".

הילדה הכי יפה בגן

"הילדה הכי יפה בגן", מרתון (4 שעות), עם יהודית רביץ, ישודר ביום ראשון (חג השבועות), מ־11.00.

ערבו מסאל בין כ־10 מלחינים ומשוררים שסיפרו על השיר הראשון שלהם שהתפרסם או הולחן. את השירים יקראו אשר צרפתי, דליה יזראלי, פנחס עירן ונעמי קרן וסגם מגישה את המיקרו.

בתוכנית יושמעו הקלטות נדירות. שלמה ארצי ישיר את שירו של יהודה עמיחי "דרך שתי נקודות עובר רק קו ישר אחד". אריק רודיך ישמיע גירסה חדשה עם סינטסייזר לשירו של יונתן גפן "ההבדל בין ידיד אחד לאף ידיד הוא אינסופי". צילה דגן תשיר את שירה של המשוררת לאה גולדברג "ולא היה בינינו אלא זוהר" שהלחין רני ליטני. שלמה יידוב ואפרים שמיר ישירו את "ימים לבנים" של לאה גולדברג.

צביקה פיק ישיר את שירו של נתן זך "צה"ל אינו משאיר סימנים". רבקה זוהר תשיר את "כוזר מן הצער" של אמיר גלבוע. יוני רכטר וצוות האוי תותתגים, ישירו את "מול הים" של המשוררת זלדה. יהודית רביץ, תשיר את "בבוקר", שירו של יהודה עמיחי. מיקי גבריאלוב ישמיע לחניו לשיריה של לאה גולדברג "ערב מול הגלעד" ו"ומן כפרי". שמטוב לוי ישיר את שירו של דוד פוגל "בלילות הסתיו". מוני אמריליו ישמיע את לחניו לשיריה של דליה רביקוביץ "חמרה" ו"שיר היונה".

סשה ארגוב ישמיע את לחנו לשירו של נתן אלתרמן "אליפלט". יצחק קלפטר ישיר את שירו של נתן אלתרמן "חייו של יואב". שמוליק קראוס ישמיע את לחנו לשירו של שאול טשרניחובסקי "בת הרב ואמה". נחום היימן ישמיע את לחנו לשירו של נתן יונתן "חופים".

"וייצמן התאהב בקלות"

דיוקנו של חיים וייצמן, נשיאה הראשון של מדינת ישראל, משורטט בתוכנית "בין השורות" שתשודר בשבת, ב־12.05, ברשת א'. הגרפולוגית, רומה אבישי: "וייצמן לא סבל טפשים. השתעמם בקלות. התאהב בקלות, בצורה אובססיבית, עד הסוף. בכל פעם היתה זו אהבת אמת. אהבה מטורפת, שלא יכול היה לחיות בלעדיה".

אחד הקשרים העמוקים של חיים וייצמן היה עם השחקנית חנה רובינא, אותה פגש בניו־יורק בשנת 1927. בתוכנית, מקריאה רובינא קטע ממכתב ששלח לה וייצמן: "זה עתה ביקר אצלי ידיד מארץ־ישראל. הוא הביא לי שני פרחים מגינתה של אמי הזקנה. אני שולח לך אחד. זה הדבר הטוב ביותר שיש בידי לתת לך".

בתוכנית יספר ההיסטוריון פרופ' יהודה ריינהרץ, שחיבר ביוגרפיה מקפת על חיים וייצמן, על יחסיו עם הרצל, פגישתו עם פייסל, יחסו לערבים, המחלוקת הגדולה שלו עם בן־גוריון, ומותו כנשיא וחייו הפרטיים. בתוכנית משולבים הקלטות של וייצמן מתקופות שונות.

מרתון שלמה ארצי

מרתון (חמש שעות), עם שלמה ארצי ישודר היום מ־22.00, בגלי צה"ל.

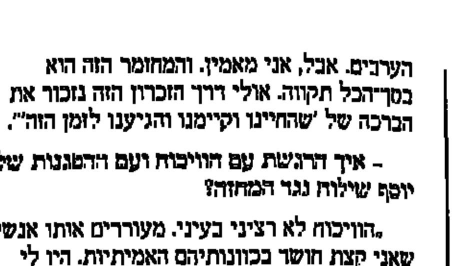
רובי לנץ יגיש, בשיחה חיה, להיטים מאלבומיו של הזמר "דרכים", "חצות", "גבר הולך לאיבוד", "תרקוד", "לילה לא שקט" והאלבום האחרון "חום יולי אוגוסט". ארצי עצמו יתארח באולפן מקצות.

שלמה ארצי יתארח גם ברשת א' בשבת ב־10.05, בשיחה עם אילנה צוקרמן, שנערכה בחצר ביתו

בבוקר ברשת ג', שמירה אימבר תגיש את להיטיה של רביץ. רביץ תספר על תחילת הקריירה שלה עם השיר "סליחות", יחסיה עם יעקב גלעד ויעקב רוטבליט, אהבתה למוסיקה דרום־אמריקנית ועוד.

איך שיר נולד

"אקורד ראשון", תוכנית בידור לשבועות, המוקדשת לשירים ולחנים ראשונים, תשודר ביום ראשון, ב־16.00, בגלי־צה"ל. עורכי המישדר, ליוויה פרנס ויאיר סתוי,

וואלאק, אין מרוקאי יותר גאה ממני

„אני, זאב רווח, מרוקאי, נולד במרוקו ועלה ארצה, הצליח בלי עזרה ובלי טובה של אף אחד. עומד על שתי רגליים ב'הבימה', סוגר קופה וסוגר תקופה של כל החרתאת הזה של אפליות. הילדים שלנו כבר לא יעברו את זה" ● עם רווח, למחרת בכורת „סאלח שבתי", למרות הביקורות

שושו מיימון

נפגשנו למחרת הפרמיירה. בכל העיתונים היתה קטילה מוחלטת של „סאלח שבתי". למרות זאת, רווח היה כמצב־רוח מצויין. למי שנכח בהצגה היה ברור, שרווח והנהלת 'הבימה' יקבלו את הביקורות הקשות ברוח מכורתת. כל הכרטיסים נמכרו, והקהל מתמוגג.

למרות הוויכוח הציבורי סביב העלאת ההצגה בתיאטרון הלאומי, לרגל חגיגות ה־40, הלכתי לראותה נקייה מדיעות־קדומות. רווח ממוצא מרוקאי, הירהרתי, בטח לא ייתן להציג 'מזרחי' מזווית־ראייה 'לבנה', אשכנזית.

יצאתי מההצגה ברגשות קשים. סאלח של רווח, בעיני, הוא גרוטסקה של המזרחי כבור־בער־ברבר. רווח, לדעתי, עשה כאן מעשה־בלעם במהופך. בא לברך ונמצא מקלל.

לקראת הפגישה אתו צחצחתי חרבות. התכוננתי 'לרדת' עליו קשות. כשנפגשנו, זה היה כמעט בלתי־אפשרי. פגשתי איש מקסים, מצחיק, שרמנטי, מלא חיים, סקסי. התפתח בינינו ויכוח נוקב. עמדנו, שני מזרחיים, זה מול זה, כשכל אחד מייצג גישות שונות. אני דיברתי על מהפכה, על 'אנחנו והם'. לרווח גישה סלחנית, מפוייסת. לא ויתרתי לו. הוא עלה טונים, צעק, התפרץ, השתולל. בסוף, לא הגענו לעמק־השווה. שנינו, כמו בכל ויכוח, התחפרנו עוד יותר בעמדות שלנו.

רק מה, כשסיפר, לקראת סוף השיחה, שילדותו עברה עליו בירושלים, הבנתי איך הוא לא סוחב אתו טראומות של ילדות קשה. יש בו איכות מהסוג שיש ליוסי בנאי, יהורם גאון, רבקה מיכאלי, ענת סרגוסטי. הוא, פשוט, ירושלמי. וירושלמים זה גזע אחר. לכן, אולי, לא תמיד הבין על מה אני מדברת. לכן אולי אין בו מישקעים, אין רצון לתקן את העולם. „אצלנו בירושלים", אמר, „אנחנו נתנו את הטון. האשכנזים העתיקו אותנו". זה, אולי, עושה את כל ההבדל.

▲

– איך אתה מרגיש היום, אחרי הביקורות הקטלניות?

„עמרי (ניצן) התקשר אלי, אפרים (קישון) התקשר אלי, להרגיע אותי, שלא אקח את הביקורות קשה. ואני מסביר להם, שלא קראתי את הביקורות. אבל, חברים טובים טרחו לדווח לי".

„המקצוע שלנו בלי קהל שווה לאפס. אנחנו עושים דברים, כדי שיראו אותם. בשבילי, הקריטריון הקובע זה הקהל, המריע לי, והתגובות החמות ברחוב.

„אני שלם לגמרי עם ההצגה ועם הדמות. כשהתחלתי לעבוד על סאלח, אמרתי: בואו נשחק את הרגע ואת הרגש כשעלינו ארצה. אף אחד לא ידע מה זאת ציונות, אבל כולם ידעו מה זאת גאולה, מה זה ארץ־ישראל ומה זה משיח. מכאן, אפרים ואני התחלנו את העבודה. אפרים היה רחוק, לא ידע על הספרדים הרבה דברים. הייתי צריך להסביר לו, שהעלייה הצפון־אפריקאית היתה מיסטית־משיחית. שווייצמן ובן־גוריון היו רק השליחים של המשיח. סיפרתי לו על הקשר העמוק לילדים במשפחה מזרחית, חוויות שעברו עלי ועל משפחתי כילד במעברה, כמו הדי־די־טי.

– איזה דברים נוספים באינטרפרטציה של המחזה הם שלך?

„לא משנה. עבדנו יחד. כשהציעו לי לשחק ב'סאלח', ידעתי שאני הולך להתמודד עם שחקן נפלא כחיים טופול, ועם סרט נפלא, ומה שעוד יותר קשה: עם נוסטאלגיה. החלטתי להתנתק מהסרט לחלוטין. אמרתי: לא צריך ללכת רחוק. נחזור למוצא שלי, לבית שלי. המשפחה שלי באה ממרוקו. אני לא אשכח את היום הראשון שעליתי ארצה. היינו ארבעה ילדים. אמא שלי היתה בהריון, בחודש התשיעי. הייתי הבכור, ילד בן 8.

„המיפגש הראשון שלי עם הארץ: שער־העלייה, על־יד חיפה, חורף, שעת ערב, גשם־אימים. אני זוכר, שסחבתי כל־מיני חבילות ושמיכות שקיבלנו, והסוליות שלי ספגו מים ונפתחו מהבוץ. ואיך אמא שלי התיישבה אחר־כך באוהל, בתוך הבוץ, וילד ג'ינג'י עומד מתחת למרזב של פחון.

„עברית ידעתי ממרוקו. ניגשתי אליו ושאלתי: 'יש עוד פחון כזה' לעומת האוהל שקיבלנו, וזה היה וילה, והוא אומר: 'יש איזה משפחה רומנית, שעזבה היום'. מייד רצתי לאבא שלי. אבא שלי היה מורה בראבאט, מנהיג־עלייה, הוא סירב: 'אמרו לנו להיות כאן'. סחבתי את אמא שלי, עם החבילה הראשונה, ובאנו לצריף. אבא בא אחרון, רק אחרי שהירא שלא זרקו אותנו.

„זיכרון שני: היינו בסך־הכל ארבעה ילדים. אני הלכתי תמיד עם המסטינגים להביא אוכל, והייתי אומר שאנחנו שמונה. ככה הייתי חוזר עם הרבה אוכל.

„אחר־כך עברנו לירושלים, למוסרה. לא היה לי כסף לאוטובוס, היינו גונבים בקבוקי־חלב ריקים ומוכרים אותם. ואיך היינו רואים סרטים? עשרה חבר'ה קונים כרטיס אחד. אני נכנס לאולם ופותח את הדלת הפנימית. ככה כולם ראו סרט בחצי לירה. הייתי ילד ממזר, נחמד, שיודע להסתדר".

– היו בהצגה כמה קטעים שהרתיחו אותי. גולדשטיין מלמד את סאלח א"ב? סאלח לא יודע קרוא־וכתוב? זה המזרחי שאתה מכיר? אביך היה מורה בראבאט, מנהיג עלייה, רב. הרי יהודי־ערב למדו תורה, היו יודעי ספר.

„מה איתך? ככה הבנת את הקטע? חמור מאוד מה שאת אומרת. אני הרי אומר: 'אני יודע את התורה, רק לא מכיר את האותיות של המיפלגות'. חוץ מזה, בסרט זה לא היה ככה? מה היה לך בסרט ומה יש לך עכשיו? יש לך פה שוויק מזרחי־ערמומי־ממזר־חם".

– הסרט, על פגמיו, היה תוצר אותנטי לתקופה. מאז חלפו עשרות שנים. ב'סאלח' הנוכחי אתה רק מגיש סטראוטיפ של מזרחי, שלא יודע קרוא־וכתוב, כל היום משחק ששבש ושר 'אני ברבור', לא ברור לי איך כמזרחי, הטוען שהוא מודע למזרחיותו, יכולת לתת יד לזה?

„בחיי שאני לא מבין על מה את מדברת. גולדשטיין אומר לסאלח: 'יש מיפלגות ויש אותיות'. ואני אומר: 'חבל, אתה רואה? אם אפשר להרוויח פעם, אני לא יכול. כי אני מכיר אותיות של התורה".

– זה מה שעובר. שסאלח לא יודע קרוא־וכתוב. זה מה שקולט הקהל. הסצינה רק מחזקת את הריעה־הקדומה של האשכנזי על הספרדי: תראו איזה אנאלפבתים הם היו כשהגיעו לארץ.

„אם זה מה שאת קולטת כצופה, זאת אומרת שצריך לעבות את הסצינה. להוסיף כמה רפליקות, שיבהירו שסאלח יודע לקרוא תורה אבל לא את האותיות של המיפלגות".

▲

– איך לא שמת־לב, שאתה משחק לידיים של קישון האשכנזי. הוא הרי ידע מה בדיוק עובר ויזואלית לקהל. בעצמך סיפרת קודם, שלא היה לו ידע מינימאלי על איפיוני העלייה מארצות־ערב.

„את מדברת שטויות, שטויות, שטויות. זה כל־כך רחוק ממה שאת טוענת. גולדשטיין מלמד את סאלח על בחירות: א' זה מפא"י, ב' – דתיים, ח' – חרות. וסאלח צוחק עליו. איך אפשר לחשוב שהוא לא יודע קרוא־וכתוב? הרי בהתחלת המחזה אני אומר: 'מה טובו אוהליך יעקב, משכנותיך ישראל'. בסך־הכל יש כאן פארודיה על מיפלגה.

„וואלאק, אין מרוקאי יותר גאה ממני. מה שאת טוענת זו ממש בדיחה. קישון ואני היו לנו ויכוחים. היתה לנו תקופה קשה של עבודה, בעיקר על דברים של אמירת אמת. הבאתי להצגה דברים מבית אבא. וההצגה באמת יצאה דבר אחר. בכלל לא דומה לסרט.

„מה שיצא – ואני מרגיש את זה – שאני, זאב רווח, מרוקאי, נולד במרוקו ועלה ארצה, הצליח בלי עזרה של אף אחד. גם בלי טובה של אף אחד. עומד על שתי רגליים ב'הבימה' וסוגר תקופה של כל ההחרתאת הזה של אפליות".

– למה סוגר? איך סוגר?

„כי אני רוצה לסגור".

– ואם אתה רוצה לסגור, זה באמת סגור?

„כן. אני סוגר, מפני שהילדים שלנו כבר לא יעברו את זה. נכון, נעשו שגיאות. אבל, תגידי לי את, יש עוד מדינה בעולם שקיבלה פי 400 מהגרים ממה שיכלה?"

– אני מתכוונת לגישה הזהירה והמתנשאת של האשכנזים כלפי 'הברברים' האלה. יש את זה בהצגה, בדמות מזכירת־המשק.

„נכון. זאת באמת היתה תשגיאה שלהם. והם מורים בכך".

– אתה הורס אותי בגישה המינורית שלך. איך שאתה אוכל את התעמולה של האשכנזים.

„השתגעת? די'ן מספיק עם זה! היום זה כבר דור

אחר. חברי־כנסת, עורכי־דין, ממוצא מזרחי, עומדים לא בזכות של אף אחד. נסגר הדבר הזה.

„ההורים שלנו לא כולם בוגרי אוקספורד, אבל, הבאנו תרבות נהדרת. יחד עם זה, אני מתעב ספרדים מקצועיים, כאלה שמנסים לשמר את עניין האפליה ואי־השוויון. בעצם העלאת 'סאלח' ב'הבימה' אני מכריז: 'די! מספיק! בואו נקווה לישראל טובה יותר'. סאלח זה לא 'המלט'. קישון בנה מחזמר. הקהל – אשכנזים, ספרדים – ראית איך הוא מקבל את ההצגה? כל יום זו חגיגה. בשבילי זו חווייה מרגשת".

– עד כדי [illegible] מה זה המישהו?

ששיבש הזה? זה מה שההורים שלנו עשו? שיחקו ששיבש כל היום ו'מכרו' את הבנות שלהם? ובכלל, ככה נראתה מעברה? איך הסכמת לקישקוש הזה?

„מוהר היה קיים. וכשסאלח אומר: 'נניח שיש מינהג שאבא נותן את הבת שלו לקיבוץ עם אלף לירות', את שומעת מחיאות־כפיים בקהל. היו גם כאלה ששיחקו ששיבש במעברה".

– והיו הרבה שלא. כשאתה מציג דמות שלא יודעת קרוא־וכתוב, שמשחקת ששיבש כל היום, שמוכרת את הבת ושרה 'אני ברבור' – אתה לא קולט שזו קריקטורה נלעגת של המזרחי?

„את ממש משגעת אותי. את לא מקשיבה לטקסט. הרי כשיא השיר 'אני ברבור' הוא אומר 'יש לי עתיד מן העבר'. כלומר: אני לא צריך את ההכרה שלהם".

– אתה מדבר על ניואנסים. צריך להקשיב לשיר כדי לקלוט את השורות האלה. הפיזמון החוזר, 'אני ברבור, אני ברבור', הולם וחודר. זה מה שנקלט.

„אינעל־דינאק. אני אראה לך מיכתבים שאני מקבל מספרדים. כותבים לי שאני גאווה לערה ושאני זה וזה וזה וזה. גם מרגיש ברחוב שאני גאווה של הרבה אנשים מעדות־המזרח. מקבל ים של אהדה. אני גם מצפצף על מה שהאשכנזים אומרים על ספרדים. אף־פעם לא עניין אותי. כשבאתי לקאמרי, לא ידעתי לשחק שח עם גרשון פלוטקין ולא שמעתי מוסיקה קלאסית. מה אני רוצה לומר? אני גאה שאני כמו שאני. אין לי שום חרתאת בראש על אפליה. והילדים שלי לא יודעים בכלל מה זה".

▲

– אשתך אשכנזיה או ספרדיה?

„בולגרית, שזה יותר קרוב לאשה מזרחית. אשתי הקודמת, שולה, ממוצא פולני. ואת יודעת למה התחתנתי איתה? כי אהבתי אותה. התחתנתי איתה, למרות שההורים שלה התנגדו לחתן מרוקאי".

– ולא הפריע לך שלא רוצים אותך?

„ציפצפתי עליהם. לא שמתי עליהם זין. חוץ מזה, אין יותר את השטויות האלה. מספיק כבר! תלכי לצבא, תראי מה קורה. כל זה כבר לא קיים. הלך עם הרוח. הרבה מאוד קצינים ממוצא צפון־אפריקאי. נכון, יש גם נהגים, אפסנאים ובריקמנים מזרחיים, אז מה? אז אני אומר: דין קינימאק! יש לנו בעיות אחרות להתעסק איתן".

– המעיות התרבותיות מתורות? אין יותר פער?

„הפער אצלי חוסל. זה לא נכון מה שאת אומרת. זה שקר וכזב. מה שכן יש, זה מעמד כלכלי אחר, אי־שוויון כלכלי".

– מי העניים ומי העשירים?

„יש עשירים ספרדים ויש עשירים אשכנזים".

– אתה באמת כל־כך תמים? מי רוב העשירים? מי מחזיק במוקדי הכוח וההשפעה?

„נכון שרוב העשירים אשכנזים, אבל אין עדתיות".

– אולי אנחנו בכלל לא מתכוונים לאותו דבר. אולי תסביר לי, מה זה אצלך 'עדתיות'?

„הזמן ימזג אותנו. ירפא. הילדים שלי ושלך כבר לא יסבלו מזה. אתן לך דוגמה. אנחנו ארבעה חבר'ה, שגרנו יחד בחדר, בפנימיית הנוער כפר־חסידים. אחד מרוקאי, חיים אשור, היום רופא, מנהל מחלקה בהדסה. זאב רווח, סוגר קופות ב'הבימה'. קהל אשכנזי וספרדי מריע לו. מאיר משען, מצרי, גמר פקולטה בהצטיינות כאגרונום. ומשה יוסט, צ'כי. כולנו בוגרי אותו בית־ספר. שלושה ספרדים ואחד אשכנזי. איזה הוכחות אני עוד צריך? או מה, תבואי ותגידי שאני מביא לך מיקרה מיוחד במינו? די! מספיק! ריבונו של עולם, הרי יש לנו סגן־ראש־ממשלה ספרדי?!"

– אז פתאום מאזרים כמה ספרדים בצמרת. אז מה? אלה אחוזים מיזעריים.

„את מכירה את הפסוק מספר שמות, מה שאמרו

המצרים על היהודים: 'וישרצו וירבו ותימלא הארץ אותם'? זה מה שיקרה גם כאן. באנו לארץ שלנו, אנחנו כאן! התרבינו. ואין מה לעשות. הסוף יהיה שכולנו, אשכנזים וספרדים, נתמזג עם המזרח.

„את לא רואה את האירוניה? 'הבימה', שפעם שחקנים היו צריכים לעבור שיעורי דיקציה כדי לדבר במיבטא רוסי, היום שחקן מרוקאי ממלא לה את האולם, ובמחזמר על 'סאלח שבתי'. כמה שנעשו שגיאות. ואני לא מפריד את השגיאות שנעשו כלפי עולי המזרח משגיאות פוליטיות שנעשות היום כלפי הערבים. אבל, אני מאמין. והמחזמר הזה הוא בסך־הכל תקווה. אולי דרך הזכרון הזה נזכור את הברכה של 'שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה'".

– איך הרגשת עם הוויכוח ועם ההפגנות של יוסף שילוח נגד המחזה?

„הוויכוח לא רציני בעיני. מעוררים אותו אנשים, שאני קצת חושד בכוונותיהם האמיתיות. היו לי ויכוחים קשים ומרים עם קישון. לכן, כל הפירבורציה בחוץ הצחיקה אותי. נלחמתי אתו על קוצו של יוד. לקחת את השיר של 'הברבור' ולעשות מזה מטוח הרי סאלח אומר את זה על עצמו באירוניה.

„ויוסף שילוח, שחקן כזה נפלא. אני מאוד כועס עליו. גרנו יחד, התחלקנו באותו חדר, ועכשיו הוא עומד ומפגין נגד ההצגה שלי. אני רק חושד, שהוא מחפש את ההכרה דרך הפוליטיקה. אני קורא לפעמים כתבות על ספרדים, ומתחת לזה אני קולט שקר וכזב ורמייה ותועלתנות וטובה אישית ומה לא.

„פעם התקשרו אלי 'ספרדים מקצועיים'. אמרו לי:'בוא תדבר על אפלייה של מזרחיים בתיאטרון'. אמרתי: מי עשה תפקידים שאני עשיתי?"

– עשית, כי אתה פשוט נורא מוכשר. אי־אפשר להתעלם ממך. אתה לא מבין, שעליך להיות הכי מוכשר והכי מבריק כדי לסלול דרך?

„אז מה, לעזאזל? ממה בנוי העולם הזה? מהנפש הטובה מסצ'ואן? עד היום להגיד לכל ספרדי: בובה'לה, מותק, נורא סבלת. בוא אעזור לך?"

▲

– שיחקת קשת מגוונת של תפקידים בתיאטרון ובקולנוע. כשעבדת בתיאטרון הרפרטוארי כתבו עליך: „לורנס אוליבייה הישראלי".

„למה לורנס אוליבייה? אני זאב רווח. אני לא מסתכל מלמעלה. לא פיתחתי יהירות. כשהייתי קטן, אבי לקח אותי לשפת הים בראבאט ואמר: 'מה אתה רואה, בני?' 'אני רואה אונייה מרחוק', אמרתי. אמר: 'תתחיל לראות מהרגליים. אל תסתכל רחוק'. אז אני אף־פעם לא מסתכל מגבוה, ואני מאושר. מודה לאלוהים שמאפשר לי את זה. עשיתי ממיטב הקלאסיקה וממיטב העממי".

– אתה מתכוון לסרטי בורקאס?

„לא יודע מה זה בורקס. חוץ מזה, בורקאס זה דבר טעים מאוד. איך שלא יהיה, זה לא צ'ולנט. ורק לידיעתך, כל סרט שלי הצליח מבחינה מיסחרית, חוץ מ'בובה'. 'בובה' אמנם נקטל על־ידי הביקורת, אבל אחרי שזכה בפרס־המבקרים בפסטיבל ריו, אני חושב שהמפיקים הולכים להרוויח עליו מה שלא הרווחתי באף סרט".

– איך הרגשת עם זה, כאן קטילה מוחצת – ופרס בריו?

„מחאו כפיים באמצע חמש פעמים. דגל ישראל הונף למעלה. ומה עושה אלוהים? צחוק הגורל. מביא לי את פרס הביקורת הבינלאומית, שזה מעבר לכל ביקורת של כל פסטיבל. אחר־כך באו אלי עיתונאים ישראלים בריו ואמרו לי: 'זה לא יכול להיות. זה לא אותו סרט שראינו בארץ'. ואחרי שאני מקבל את הפרס, מזמינים אותי לפסטיבל סרטים בקובה כבימאי־כבוד. אגב, אחר־כך התברר לי, שהגיעו לריו מהארץ מיברקים, ששאלו איך בכלל הסרט התקבל לפסטיבל. טרחו גם לדווח למארגנים, שזה סרט שקיבל בארץ ביקורות איומות".

– מי עשה את זה?

„לא משנה. אני יודע מי. את זה אני מספר לך בהקשר ל'סאלח'. לסגור את הסיפור עם הביקורת".

– אחרי הסרט „ארוך לאורך" יהודה אטלס כתב ב'ידיעות' שאתה מתאר את הספרדי הטיפוסי באופן נלעג, גרוטסקי, מעורר־דחייה.

„הוא כתב ככה, ובצרפת כתבו עלי בביקורת שאני 'דה־סיקה הקטן'. שם לא יודעים מה זה מרוקאי־טוניסאי וכל החרתאת הרגיל. כתבתי לאטלס בחזרה. אמרתי לו, שזו בעייה שלו. העובדה היא, שבכל בית בישראל יש קאסטות של הסרטים

„אוכל כשר, לא מעשן בשבת, עושה קידוש, לא התפקרתי"

שלי ואני משמח אנשים. מתי אטלס ואנשים מסוגו יבינו, שאם אני עושה קומדיה או המטרה לעשות קומדיה, לא דראמה קלאסית. והקהל, ברוך־השם, צוחק ונהנה, וזה בשבילי המיבחן הכי נכון.

„קודם דבר מורה אני מביא אנשים לתיאטרון דרך הסרטים שלי. אנשים שלא באו בחיים לתיאטרון, באו לראות אותי בהצגה של שקספיר בתיאטרון חיפה. ל'סאלח' קנו 80 אלף כרטיסים, עוד לפני שההצגה יצאה.

„אגב, לפני 'סאלח' הציעו לי לעשות סרט בברזיל. השג מימון, 300 אלף דולאר. ויתרתי אותו, בגלל ההצגה. ואני לא צריך לספר לך כמה אני מקבל ב'הבימה'. אני מתבייש. תאמיני לי, שהכסף מהסרט היה יכול מאוד לעזור לי. אני מפרנס 2 משפחות, וזה מאוד קשה. אז אני אתחשב בדעתו של מבקר, אם ויתרתי על 300 אלף דולאר כדי לעשות את 'סאלח'?

▲

– קיבלת חינוך דתי. היום אתה בן 48. מה היחס שלך לדת?

„הייתי די חריף בגמרא. אבא שלי יש לו בית־כנסת והוא רב ומוהל. נורא רצה שאהיה רב. אמרתי לו: אבא, אלוהים נתן לי את הכישרון להשכיח את הצרות של אנשים לשעתיים, וזה מספיק לי. לא רוצה יותר מזה. באיזשהו מקום, אני מאוד מסורתי. אוכל כשר. כשאני בא להורים, אני מחנה את הרכב רחוק מביתם. לא מעשן בשבת. עושה קידוש ביום ששי. לא התפקרתי".

– הנישואים הראשונים שלך, לשולה רווח, הסתיימו באקורדים צורמים.

„תקופת הגירושין היתה מאוד קשה, ואני לא מאשים אף אחד. למה התגרשתי? כי לא הסתדרנו, לעזאזל, וחיינו יחד 14 שנים. זה קשה. אדם חי פעם אחת, כדאי לחיות את זה טוב. לא יכולתי לחיות בשקר. האמת, שכשהייתי נשוי לא היה לי חשק לבוא הביתה. הייתי עובד כמו משוגע, כדי למשוך את הזמן. זה היה דבר נורא. אני לא מאשים אותה, אבל ככה זה היה.

„הייתי ידוע בתור מארח, וחגיגות, וחברים. דווקא בגלל מה שהיה חסר לי בבית, הייתי מוקף באנשים. עכשיו הכל כל־כך מצומצם, מרוכז. גומר חזרה – ורץ להיות עם הילה.

„מנישואי הראשונים יש לי שתי בנות, ועכשיו יש לי שני בנים. קודם לא הקדשתי לילדים שלי. הייתי אבא לא רע, אבל הייתי עסוק בעצמי, בקאריירה, בתיאטרון. אני חושב, שעכשיו אני אבא יותר טוב. עכשיו זה אחרת, כי אני יותר איש. קודם

הייתי צעיר מדי, לא מוכן לאחריות הזו. היום אני מברך על כל רגע שאני נמצא עם הילדים. אני אבא מטומטם כזה, דאגן, דבר נורא. לכל הילדים שלי פתחתי חיסכון לדירה. אלא מה? שיעברו את מה שאני עברתי?

„בכלל, היום הבית הרבה יותר חשוב לי. מדברים אחרים. זו הפינה השלווה. שם אני מקבל את הבאלאנס, מה שלא היה לי אף פעם. וזה לא באשמת שולה, אשתי הראשונה, אלא בגלל תפיסה שהיתה לי, וכל מיני דברים ששייכים לגיל, לאופן־חשיבה, להתבגרות, להתפתחות. אגב, היום אני מאחל לכל אשה להתחתן עם גבר קצת יותר מבוגר, רצוי ב־7־8 שנים".

– שולה קיבלה אז קשה מאוד את העזיבה שלך.

„אבל, היא ידעה שזה עומד לקרות. הטעות היחידה שלנו: שחיכינו שהילדים יגדלו. זה טימטום. כי אז הם הרבה יותר נפגעים מהעזיבה. כשילד נולד לתוך מציאות נתונה, שבה ההורים פרודים, זה מה שהוא מכיר, זה מה שהוא יודע. עכשיו שולה ואני ביחסים נפלאים. היא גם חברה טובה של אשתי, שיחות־טלפון וכל זה.

„אשתי, מלי, זה הדבר הכי טוב שקרה לי בשנים האחרונות. נפגשנו לפני 7 שנים, תוך כדי עבודה בסרט. היא גראפיקאית וציירת מוכשרת. עשתה לי שני ילדים נפלאים. את מאמינה לי שלא בגדתי במלי, אשתי? הייתי בברזיל 3 חודשים, לא נגעתי באשה.

„היום, אני כל־כך מת לבוא הביתה. את לא יכולה לתאר לעצמך. אני כל־כך מאושר בנישואים האלה. כל־כך מודה לאלוהים שהכרתי את מלי. היא באמת גורם מאזן. את שואלת אם אני מתייחס לביקורות או לא. תארי לעצמך, שהייתי לבד עם הביקורות שקיבלתי. ככה, אני יושב עם אשתי וצוחק.

„מצדי, שיכתבו מה שרוצים. בשבילי לשחק ב'סאלח' זו באמת חגיגה יום־יום. בכלל, אני מרגיש כאילו 'הבימה' השכירה לי את האולם לעשות 'פארטי' לאלף איש. אני כל־כך נהנה, והקהל מתמוגג. אז מה צריך יותר מזה?"

רווח־סאלח. „בעצם העלאת 'סאלח' ב'הבימה' אני מכריז: די, מספיקו בואו נקווה לישראל טובה יותר" צילום: יוכי לנג

שכן ערבי

עדנה אלטו

בסאם זועמוט, שחקן ערבי־פלשתינאי, הוא הגיבור האמיתי של „שכנים", סידרה דרמאטית־קומית חדשה של הטלוויזיה בערבית. הסידרה עוסקת בדו־קיום יהודי־ערבי דרך יחסים הנרקמים בין משפחה יהודית (עפרה וינגרטן וגדי יגיל) למשפחה ערבית (בסאם זועמוט ומרלן בז'אלי), המתגוררות בשיכון ישראלי טיפוסי. הפרק הראשון יוקרן הערב, ב־17.30.

זועמוט התלבט תקופה ממושכת. נטייתו הטבעית היתה להוריד פרופיל. לא לככב על המירקע בשנה הקרובה. חברים אמרו לו, שמסוכן להופיע עכשיו בטלוויזיה הישראלית בסידרה שעוסקת בדו־קיום יהודי־ערבי.

בסאם: „היו לי חששות. אחרי שהתחילו המהומות בשטחים, רציתי לקחת פסק־זמן מהטלוויזיה.

ארצ'י באנקר הישראלי

מנכ"ל רשות־השידור, אורי פורת, שצפה בפרק הראשון, כינה את גדי יגיל, המגלם את דמותו של איציק חרוב, ישראלי מרובע עם דעות קדומות שלא אוהב שכנים ערבים, „ארצ'י באנקר הישראלי". יגיל אהב את זה.
יגיל: „חששתי מאוד, שאני מגלם טמבל ישראלי מצוי. כשצפיתי בתוצאה, נשמתי לרווחה. הערבים לא נראים דפוקים, הישראלים לא נראים דפוקים. 'ארצ'י באנקר הישראלי', זו בהחלט מחמאה בשבילי. בחיים אני שונה לחלוטין. לא הייתי מוטרד משכן ערבי.
„בסאם הוא קומיקאי מלידה. יש בינינו כימיה. חושב שזו תחילתה של ידידות מופלאה. בזמן הצילומים הייתי חוזר כל יום לת"א. יום אחד הוא הציע לי לישון אצלו בשועפאט. הייתי נעתר להצעתו אלמלא הייתי צריך להופיע באותו לילה עם מוטי גלעדי באשקלון".

כשהציעו לי להופיע ב'שכנים', חשבתי על זה הרבה. הנושא רגיש מאוד. לא רציתי לעשות רע לעם שלי. אי־אפשר לעשות צחוק מהאינתיפאדה. פלשתינאים מאבדים את החיים שלהם ברחובות. כדאי לי להתאבד לפני שאני עושה צחוק מהאינתיפאדה.

„כשהחלטתי לככב בסידרה, אמרתי לעצמי: את התוכנית הזאת אני עושה ליהודים, לא לערבים. רציתי להראות ליהודים, שזה לא רע שמדינה פלשתינאית תקום לצד ישראל. אני עושה את 'שכנים' למען השלום. מקווה, שהתוכנית תאליץ אנשים צעירים לחשוב מחדש על מה שקורה פה. התקווה שלנו זה הצעירים. אנחנו כבר בטראנספר של אלוהים. אם אוכיח לדור הצעיר, שחושב שטראנספר זה הפתרון הרצוי, שאפשר לחיות בשכנות עם ערבים – עשיתי משהו. מאוד רוצה לראות את המדינה הפלשתינאית שלי חיה בשכנות עם ישראל. רוצה לחיות במדינה שלי בכבוד ובשלום.

„חברים שואלים אותי אם אני מפחד. בהתחלה פחדתי, עכשיו כבר לא. הולך עם האינתיפאדה בדרך שלי. זה היה מסוכן אולי אם הייתי מקריין חדשות לא נכונות בטלוויזיה בערבית, אם הייתי משתף פעולה עם הישראלים. לא חושב שנשקפת סכנה לחיי. זה לא שיתוף־פעולה. אני חושב, שאני פועל לטובת העם שלי. הולך עם זה עד הסוף, מוכן לשאת בתוצאות. אנחנו בתחילת הדרך. כל זמן שהקו של התוכנית מוביל לשלום, אמשיך לככב בה. בינתיים לא טילפנו אלי מהאינתיפאדה ואסרו עלי לעבוד בטלוויזיה. לא חושב שהם יפגעו באמן. הם לא טיפשים. מקווה שיהיה בסדר. בנאדם צריך שתהיה לו תקווה. מי שאיבד את התקווה, איבד את החיים.

„אני בטוח, שהקיצונים משני הצדדים יתרגזו מ'שכנים'. בטוח שהטראנספרים מהצד היהודי יתרגזו יותר. רוצה להרגיז את הטראנספרים האלה. הם מרגיזים אותי. פעם כמעט בכיתי, כשראיתי אותם בטלוויזיה. נולדתי כאן ואני רוצה להישאר כאן. בטוח שאני אקבל על הראש מהקיצונים הערבים, שיטענו שאני רק נגד הטראנספרים. יש לי חופש

אלוהים, איזה עם אנחנו מפסידים

עפרה וינגרטן היא דורית חרוב, ישראלית ליבראלית, פקידה במחלקת־חוזים בעיריה, שמתיידדת עם כל דבר שזז.
וינגרטן: „היה משפט בתסריט שמאוד הרגיז אותי. גדי יגיל היה צריך להגיד: 'שידעו שבבית הזה גרים אנשים תרבותיים'. אם אומרים משפט כזה, אפילו בצחוק, מייד מצטיירים הפלשתינאים כלא־תרבותיים. ביקשתי לשנות. נעתרו לבקשתי. אחרי שצילמנו את התאפלה בדירת המשפחה הערבית, אמרתי לעצמי: 'אלוהים, איזה עם אנחנו מפסידים'".

לבחור את הקו שלי בחיים. אי־אפשר לגזול אותו ממני.

▲

„בסידרה אני מגלם את עצמי. לכן קוראים לי שם 'בסאם'. שונא את המתנחלים. אוהב את היהודים שעובדים למען השלום. נגד טרור ערבי או יהודי. צפיתי בתוכנית. בינתיים, מאוד מרוצה ממה שעשיתי.

„היו כמה משפטים שהפריעו לי. עברתי על כל מלה בתסריט, כדי שאוכל לצאת ממנו בשלום. כשגיליתי שהשכן שלי יהודי, הייתי צריך לומר: 'אני רוצה לעבור דירה'. כאילו שאני אומר, שהעם הפלשתינאי צריך לעזוב את ישראל. ביקשתי לומר: 'אני רוצה בית לחיות בו בשלווה'. רצו להכניס כבש לחדר־האמבטיה שלי. ביקשתי שישנו את זה. הגיע הזמן, שהתמונה של הערבי שחי באוהלים תשתנה. בקטע אחר היהודי אומר: 'יש לי שכן ערבי מול הפרצוף. אני פותח את הדלת ורואה – כאפיות, גלאביות וריקודי־בטן נשפכים לי מול הפרצוף'. הסכמתי שיגיד כפיות וגלאביות. ריקודי־בטן זה לא סימן של הערבים. רוב רקדניות הבטן בארץ יהודיות".

אנחנו נפגשים בבית שכור עם גינה בשכונת שועפאט. על הר־הבית נערכת אותה שעה תפילת „יום השישי הגדול", עם נוכחות מוגברת של משמר־הגבול.

„המצב עדין מאוד. יום אחד נסעתי לירושו. ההורים של אשתי גרים שם. עמדתי ברחוב. שוחחתי עם חבר. בצד השני של הרחוב ראיתי שבאב מתארגנים לפעולה. הסוחרים התחילו לסגור בחיפזון את החנויות. האקשן התחיל. פתאום נעצר לידנו ג'יפ של משמר־הגבול. קצין של משמר־הגבול התחיל לדבר איתי. אמר לי, שאני טוב בטלוויזיה. התעקש ללחוץ לי את היד. הסמקתי. אם הייתי לוחץ לו יד, לא הייתי גומר עם השבאב. לך תצא ממצב כזה. לא נתתי לו יד. הסברתי לו בשקט, שאני לא יכול ללחוץ לו יד ברחוב. הוא התעקש, ניסה לשכנע אותי. ראיתי את השבאב עוקבים אחרינו בסקרנות. בסוף אמרתי לו, שאני לא רוצה. תאמיני לי, שלא היה לי נעים. אחר־כך רציתי לראות אותו וללחוץ לו יד".

בן 37. נראה יותר. מתחיל להקריח. מתנשא לגובה 1.85 מטר. שוקל 115 ק"ג.
„ברגע שאני מופיע על המירקע, הקהל מתפוצץ מצחוק. אני שחקן קומי. יש משהו מצחיק במיבנה הגופני שלי. בינתיים, לא סובל מהשומן שלי. אני הולך, משחק, זז. לא מתעייף. אנשים חושבים, שאני אוכל הרבה. אני אוכל כמו אדם רגיל. השומן שלי בא מהשתייה".

נשוי ללידיה, ערביה־נוצריה מיריחו. אבא של אדל (ידידי) והובת־השיער. כשהתחילה האינתיפאדה, לא רצה שבתו בת השמונה־וחצי תסתובב ברחובות. שלח אותה ללמוד בבית־ספר נוצרי, המנוהל ע"י נזירות, במערב־העיר.

„פעם, בארוחת־הערב, שמנו 3 סוגי מאכלים על השולחן. הילדה שלי אמרה: 'סוג אחד של אוכל מספיק בזמן הזה'. בגילה, היא כבר חושבת על המצב הכלכלי הקשה".

פלשתינאי גאה. נולד בתוך חומות העיר העתיקה בירושלים. בעל דרכון ירדני ותעודת־זהות ישראלית.

„לפני כמה שנים איבדתי את תעודת־הזהות. עזבתי את העבודה והלכתי למישרד־הפנים. שלחו אותי למשטרה. חקרו אותי כמה פעמים. חשדו שמכרתי את התעודה למישהו. הייתי צריך לפרסם מודעה בעיתון המקומי. לקח לי 3 שבועות לקבל תעודה חדשה.

„אני עובד עם יהודים. אנחנו חברים. הבנתי אותם, הם הבינו אותי. אני אדם שלא עושה בעיות. בסדר עם שני הצדדים. לא שם רימון בסופרמרקט, לא מלשין על ערבי שזורק אבנים. הישראלים הופכים אותי לערבי רע. אחותי נולדה כאן. למדה רפואה באנגליה. באה לביקור בארץ. לא נתנו לה להיכנס. 3 ימים עיכבו אותה על הגשרים. אמא שלי בכתה. היתה חולה. עד שהלכתי עם תעודת־הזהות שלה למישרד־הפנים, לא נתנו לה להיכנס לארץ. היום היא מתגוררת בערב־הסעודית. נולדה כאן, יצאה ללמוד, אבל כבר לא שייכת לארץ הזאת. זה הטראנספר האמיתי".

משלם את המחיר הכלכלי של האינתיפאדה. בתחילת המהומות בשטחים סגר את החנות שלו לכלי־בית, למתנות ולצעצועים ברמאללה. היום, 157 ימים אחרי תחילת ההתקוממות בשטחים, יש לו 30 אלף ש"ח אוברדראפט בבנק.

„אין היום עקרת־בית ערביה שקונה כלי־בית מתנות וצעצועים. בקושי יש מה לאכול. יש לי חובות. בקושי חי ממה שאני מרוויח. הפסדתי המון מהאינתיפאדה. אכלתי אותה עד הסוף. לא יודע איך

להצחיק את הפלשתינאים והיהודים

יוסף בראל, מנהל הטלוויזיה בערבית, יזם את הפקת „שכנים". לפני תחילת הצילומים, החליט שר החינוך והתרבות, יצחק נבון, לגנוז לזמן בלתי־מוגבל את הסידרה „אשכרה" של הטלוויזיה החינוכית, בנימוק שבעיצומה של האינתיפאדה סידרה כזאת מקצינה עמדות. רואי שהורות גנזו בדמיונם גם את „שכנים". בראל: „'שכנים' עברה חבלי־לידה קשים. עידכנו את התסריטים בעקבות המהומות, הצמדנו את העלילה לאקטואליות: טראנספר, אלימות בשטחים, אש"ף, מדינה פלשתינאית, חיילי צה"ל. אם המצב יחמיר, זה רק ימריץ אותנו. מקווה שנצליח להצחיק את הפלשתינאים והיהודים, שממעטים מאוד לצחוק בימים אלה. אילו היו כופים עלינו היתוכים נסים, לא היינו משדרים את הסידרה".

אכסח את זה. אני חי עכשיו ממישתק. מקבל פרוטות. זה קשה".

יש לו חברים יהודים. החבר הכי טוב שלו, מוני שם־טוב, צלם־טלוויזיה באולפני „טלער". כל פסח הוא מטלפן לחבריו היהודים. אומר להם חג שמח. חשוב לו, שהפלשתינאים יראו את הישראלים לא רק כחיילים אלא גם כבני־אדם. רוב הזמן הוא רגוע. קשה להכעיס אותו.

„לוקח את החיים בקלות. לא מתעצבן משום־דבר. אבל איך אני יכול להישאר רגוע, כשאני הולך לבית־חולים במזרח־העיר ורואה שני ילדים ערבים פצועים, בני 5, שנזרקו לתוך צמיג בוער. אחד בלי אוזן, שני בלי אף. כשאני רואה את זה, אני לא יכול להתנגד לאינתיפאדה.

„איך אני יכול להישאר שווה־נפש, כשאני רואה יהודי מאתיופיה במדים של צה"ל דוחף בגסות ערבי זקן בשער שכם. הוא יכול לבקש ממנו תעודת־זהות בנימוס. לא מוכן לקבל את זה".

אוהב את החיים. בהומיין אמיתי. קנה בר עתיק מבית־מלון ירושלמי. הציב אותו בחדר קטן בדירתו. החדר שלו.

„אני אוהב לשתות. שותה הרבה. לא אלכוהוליסט. לא שותה בזמן העבודה: יש לי זמנים לשתייה. כל לילה, במשך שעתיים, אני מוכרח לשתות. לא איכפת לי לשתות לבד בבית, לשמוע מוסיקה, לתפוס ראש. מאוד אוהב את הברים והפאבים של תל־אביב. הם זורים לי בירושלים, לא שותה כדי לשכוח. השתייה עושה אותי שמח. זה מרגיע אותי. יכול לשתות בקבוק שלם, לקום מהשולחן ולהרגיש טוב. בחיים שלי לא השתכרתי. אני זוכר, שפעם שתיתי עם חברים בבאר־שבע בקבוק וחצי ויסקי ולא השתכרתי. לפני חודש שתיתי עם חברים מתל־אביב 7 בירות ו־6 כוסיות ויסקי. אחר־כך נהגתי עד ירושלים. והחברים שלי לא האמינו למראה עיניהם".

זועמוט: „כדאי לי להתאבד לפני שאני עושה צחוק מהאינתיפאדה" צילום: יחיעם גל

בסאם זועמוט, שחקן ערבי־פלשתינאי, מגלם בקומדיה הטלוויזיונית החדשה, „שכנים", שכן ערבי בשיכון ישראלי טיפוסי • „אני בסדר עם שני הצדדים. לא שם רימון בסופרמרקט, לא מלשין על ערבי שזורק אבנים. הישראלים הופכים אותי לערבי רע" • מהערב, בטלוויזיה

אין לי סבלנות לבינוניים

ירמי עמיר

הכוכבת הגדולה של הזמר הישראלי בשנות ה־30 וה־40 יושבת היום בבית שלה באפקה, נשכחת, לא שרה, מתלוננת על קיפוח באמצעי התקשורת האלקטרוניים. ברכה צפירה. עכשיו הוציאה לשוק קלטת משיריה היפים: שירי עדות ושירים בלאדינו. בקרוב ייצא גם תקליט. תצא גם קלטת עם שירי משוררים ושירים עממיים שהקליטה עם המלחין נחום נרדי: „יפים הלילות בכנען", „בין נהר פרת לנהר חידקל", „יש לי גן", „מי יבנה בית בת"א". היוזמה של בתה, נעמה נרדי. נעמה נולדה מנישואיה של ברכה לנרדי. אריאל זילבר נולד אחרי נישואיה השניים לבן־עמי זילבר, שהיה כנר בפילהרמונית.

צפירה נחשבת לחלוצת הזמר העברי. היא היתה הזמרת הלאומית שלנו. הופיעה ב„קרנגי הול" בניו־יורק ובקונצרטים עם הפילהרמונית. על דלתות „בית־העם" ו„גן רינה" בת"א צבאו ההמונים לשמוע אותה שרה. אליהו הכהן, חוקר הזמר העברי, תיאר את ההופעה כך: „ללא מיקרופון, ללא תפאורה, ללא תזמורת מלווה, עלתה על הבמה נערה שחרחורת, יחפה, בת 16, בשמלת כחול־לבן ארוכה, ששובליה ליחכו את רצפת העץ. ליד הפסנתר רכן איש כחול עיניים ונמוך קומה, נחום נרדי, מלחין מחונן ואשף נגינה. שניהם הלהיבו את הקהל בביצוע רב־השראה של שירה עברית חדשה ועתיקה".

עכשיו צפירה לבד. רבים נזכרים בגעגועים בשיריה. צעירים, שנולדו ישר לתוך אוס, ירדנה ארזי, עפרה חזה, לא שמעו עליה כלל. הופעתה האחרונה היתה לפני כמה שנים במוזיאון ת"א. התקליט והקלטת נועדו להחזיר אותה לתודעה.

– למה לא משמיעים את השירים שלך?

„כי הם יותר מורכבים מהאחרים. יש בהם מחשבה ייחודית בליווי. המשטנות של השיר העברי הישראלי כבר עברה את כל הגבולות. אני טיפוס אנטיפאטי. אתה יודע, כתוב בתורה 'תמצא חן בעיני אלוהים ואדם'. ואני בעיני אלוהים מצאתי חן. אני אדם לא אהוב. אין לי סבלנות לבינוניים, לאנשים שלא מבינים כלום. מה יש לי איתם? אז לא אוהבים אותי. כולם דואגים שיהיה להם עדר. אתה חושב שאמן נורמאלי יכול לעשות את זה?

„לא נתנו לי להופיע בטלוויזיה. הסתפקו בזמרות אחרות. אי־אפשר ללכת בכוח נגד מנגנון שלם".

– איך אספת את החומר לתקליט?

„לקחתי סרטי טייפ מהתקופה ששרתי בקונצרטים שהוקלטו ברדיו ובהופעות חיות בניו־יורק ובפאריז. הבאתי אותם לנעמה שלי, שבחרה את השירים".

– למה את לא שרה היום?

„הקול הוא לא אותו קול. אני לא בכושר. זה סיפור קשה. עברתי כל מיני אסונות, שאני לא רוצה לדבר עליהם. בעלי נפטר לפני שנתיים והרבה זמן לפני זה היה חולה. כדי לשיר, אתה צריך להיות מאושר ושמח ומשוחרר. אם אדם עובר סבל בחיים, מיתרי הקול לוקחים את כל הכוח. הם נקודת־המגן של הגוף. ניזוקים ושומרים על הגוף".

▲

ברכה צפירה לא עושה חשבון לאף־אחד. כשהוחלט להעניק את פרס ישראל לשושנה דמארי, אמרה בראיון ל„כותרת ראשית", על שר החינוך והתרבות יצחק נבון: „פיתה שלא תפחה היטב. הוא, הספרדי החלקלק הזה, מבין משהו במוסיקה? מבין משהו בתרבות? שהוא ייתן לי פרס? ופרס ישראל הרי כולו עניין של יחסי־ציבור. אני גרועה ביחסי־ציבור. אין לי, כמו לזמרות אחרות, כל מיני חברים וחברות שבוחשים ודואגים ומדברים, או אותי שכחו".

עכשיו, על הדשא, בין ציוץ הציפורים בגינה שלה, היא כועסת: „לו היה לנו מנגנון־תרבות רציני, היה דואג שלא היו שוכחים אנשים שהשקיעו משהו במוסיקה. בעיקר בשיר העברי. אין לנו ליד ההגה אנשים שחושבים על התרבות שלנו, על המהות שלנו, והצרה היא, שבגלל זה כל אחד לוחם את מלחמתו. מי שלא לוחם, לא מגיע, ומי שלוחם, אתה שומע אותו יום ולילה".

– שושנה דמארי ויפה ירקוני משמיעות את השירה.

„לא חושבת עליהן. לפעמים, נדמה לי שהן לא קיימות".

– מה יש לך נגדן?

„אני חושבת עליהן דברים חיוביים, אבל לא בקשר למוסיקה. ליפה ירקוני יש קול של עורב. אז טוב, יש לה קנאות גדולה לשירה. היא יכולה לעשות כל מה שהיא רוצה".

– מה זה קול של עורב?

„קול לא צלול. והייסורים של באב אל־וואר והמלחמה – אני תמיד ברחתי מדברים כאלה. לא יכולתי להתגבר על נושאים, שבעומק, הם רציניים מאוד.

„מי שרוצה לכפר על כל החטאים שלו בקשר לעדות־המזרח, מחזיק ברמארי. לכל דבר שמים אותה. לוקחים אותה, מפני שרוצים לכסות על המגרעות שלהם.

„אני אהבתי את השירה כמו שמגדירים שירה. דאגנו לצליל".

– גם המלים חשובות.

„גם המלים. אבל לא תמיד שומעים אותן. עכשיו הן חשובות, כי אין מוסיקה".

– מה זה שירה?

„שירה זה קשר למיתרי הקול באופן קונקרטי. כמו שאתה נוגע ב'סול', ב'רה', ב'סי' בפסנתר".

– אבל זה גם רגש, רעיון.

„לא. איזה רגש, מה רגש. יש אדם שיש לו רגש קטן ויש אדם שיש לו רגש גדול. יש כאלה שלומדים תיאוריה כדי להגיע לצליל הנכון. ואלה שמרגישים, מוצאים בעצמם את הצליל.

„קח את אחת הזמרות הבולטות עכשיו, ריטה. יש בה הרבה דברים שהקול נעזר בהם כדי להתבטא: שיחרור, תנועה, חופשיביטוי. גם אם זו לא שירה אמנותית, הכל יוצא החוצה בלי מעצורים".

– איזה עוד זמרים את אוהבת?

„אסתר עופרים, לדוגמה, לא מפריעה לי. פעם מאוד אהבתי אותה. לא היתה גדולה, אבל היה לה צליל מוגדר. כאילו ניגנה, רקמה את הדברים. גם עפרה חזה. אבל היא לא מעוררת בי שאיפות לשירה גדולה".

– ירדנה ארזי?

„יש לה קול בריא, חזק, אבל לא מספיק מעמיקה".

– יהורם גאון?

„שר נורמאלי וספרדי. זה כמו שתיקח בר הורי ותרצה לעשות את המודל הכי חריש, אבל תמיד זה יהיה בר הורי. השירה אצלו ספרדית ברם. זה טוב. אבל אם הוא שר שירים ישראליים, הוא מתמודד קשה. בשירים ישראליים הוא צריך להפשיט מעצמו את כל המסורת".

– נורית גלרון.

„היא טובה. מצויינת. אתה יודע, יש פתגם בגרמנית: 'היא לא אשמה'. שרה כמו מעיין והשירים יוצאים יפה וקשורים בקול. מוצאת חן בעיני".

– אריק איינשטיין.

„הוא מיוחד במינו. השקט הנפשי שלו והלא־איכפתיות שייכים לתקופה הוותיקה. ויש לו קשר גם לתקופה החדשה. שר בצורה משוחררת".

– את אדם את מבירה?

„כן, הוא מוצא־חן בעיני. אתה רואה, אין לו קול, אין לו ביקורת־עצמית. יש אצלו חופש. אם זו שירה של היום, זה בסדר".

– חיים משה.

„הוא נורמאלי וטוב. אבל, אז מה? אתה מבין אותי? יכול לבוא עוד אחד כמוהו.

„מתי כספי מוכשר, חווה אלברשטיין מוכשרת. סי היימן מוצאת־חן בעיני. בנאי, כולם מוכשרים. אני אוהבת את שלום חנוך. הוא פייטן באופיו.

„ואת אריאל שלי אני מאוד אוהבת. קודם־כל, מפני שהוא אמן אמיתי. ולאמת יש כל מיני מגבלות. הוא לא יכול לזייף כדי להיות פופולארי. אין לו תכסיסים למצוא־חן. יש לו ייחוד, כמו ליהודית רביץ".

– איזה זמר מרגיז אותך?

„יש אחד ששר מזרחי. נורא. יש מישהו שנותן לך השראה ומישהו הורג לך אותה. זה הוא. אני מבקשת, שלא תכתוב את השם שלו. העניין המזרחי זר לי מאוד. הם לא מצאו את הסינתזה שאנחנו מצאנו בין המזרח למערב. אני תימניה, שגדלה בירושלים. המורים שלי היו מרוסיה ומגרמניה. המיבטא הגרוני החזק שלי איננו. הוא לא טוב לשירה".

– אירוויזיון ראית?

„כן. כשתיקח הרבה צבעים – ירוק, ורוד, כחול, אדום – ותערבב אותם, אז זה יהיה שחור. אתה סך־הכל יכול לחפש שם מודלים בשמלות, בתסרוקות. זה כל־כך.

„לא באת לפגוש איזה סתם משמיצה. אני יודעת על מה שאני מדברת. אני ביקורתית מאוד. אבל מה שאני אוהבת, תהיה בטוח שזה טוב".

▲

השיחה איתה לא קלה. היא לא שומעת כל־כך טוב, לא תמיד זוכרת את הפרטים. אשה קטנה, מלאת מרץ וחיוניות, אוהבת לצחוק, יש לה הרבה קסם אישי. פעם היתה יפהפיה, שחרחורת עם תלתלים. עיניים גדולות. הרבה גברים חיזרו אחריה.

נולדה בירושלים, להורים מתימן. אמה מתה בזמן הלידה, אביה נפטר כשהיתה בת 3. גדלה במוסדות ואצל משפחות מרוסיה, מסלוניקי ומתימן. ספגה שם תרבות ושירה. אחר־כך עברה למוסד „שפיה", שם גילו את כישרונה בשירה. שלחו אותה ללמוד בבית־הספר לאמנויות הבמה בברלין אצל ריינהרט. שם, בברלין, בבית־העם, פגשה את נרדי, מלחין ופסנתרן רוסי. התפתח רומן. היא מתרגזת, כשאומרים לה שנרדי גילה אותה. „הוא ניגן ואני שרתי. השפיע עלי, בלי שום קשר רגשי". בגיל 17 התחתנה איתו.

„ההורים שלו באו לבקש. אמרו לנו 'אתם זוג מהשמיים'. היו לו הרבה נשים. הוא אהב נשים".

– זה לא הפריע לך?

„הייתי יותר מדי קטנה, לא מפותחת. הוא היה גדול ממני ב־17 שנה. כשהיינו בסיור־הופעות באמריקה, גרנו במלון בחדר אחד. אז כל פעם לפני שבאתי, הייתי שואלת 'אני יכולה לעלות?', והוא היה אומר: 'תבואי עוד חצי שעה'. היו לו הרבה בחורות".

– ולך, לא היו בחורים אחרים?

„לא, לא עניין אותי. היו לי מאבקים ומחשבות חלומות. לגמרי אחרים. זה לא היה השטח שלי. עד שפעם התאהבתי, זה היה בעלי השני, בן־עמי".

– בת כמה את?

„אני לא יודעת. אתה יודע, אין לי תעודת־לידה. בתעודת־הזהות כתוב 1915".

ב־59' התחילה לצייר. הציורים שלה ממלאים את קירות הבית. „אחרי שיצא התקליט, אני חוזרת לציור. אחרי מות בעלי, לא יכולתי לגעת במכחול. לא יכולתי לעשות כלום". קוראת הרבה. „יהושע בר־יוסף, עמוס עוז, ישעיהו ליבוביץ'". כל יום שישי, יושבת בקפה „פראק" בדיזנגוף „עם המלחין עמי מעייני וידידים.

„בשבת בא אריאל עם האשה והילדים ואוכלים ארוחת צהריים. אני דואגת לו שיהיה בריא, אני מאושרת אם הוא מצליח".

ברכה צפירה – אחרי קלטת משיריה, לפני תקליט וקלטת עם שירי־משוררים ושירים עממיים ● על ירקוני: „קול של עורב"; על עופרים: „לא מפריעה לי"; על ארזי: „לא מספיק מעמיקה"; על גלרון: „שרה כמו מעיין"; על חיים משה: „נורמאלי וטוב. אז מה?"; ועל בנה, אריאל זילבר: „אמן אמיתי"

ברכה צפירה, בימים ההם, בזמן הזה. „אני טיפוס אנטיפאטי. אדם לא אהוב"

סרטים חדשים

כוחו של נשיקה. בוגוסלאב לינדה ובוגוסלאבה פאבלץ ב„כוחו של מיקרה". כל ערכי הקולנוע המסורתי

איחר את הרכבת

„כוחו של מיקרה". התלבטויות הדור הצעיר בפולין. קישלובסקי ו־3 האפשרויות. בכל מיקרה, האהבה תמיד סוערת

איזו דרך יבור לו צעיר פולני חביב, אינטליגנטי, בעל רצון טוב, בצוק העיתים החברתיות והפוליטיות של ארצו המיוסרת? זו השאלה אותה בודק הבימאי העולה קז'יסטוף קישלובסקי, בסרטו „כוחו של מיקרה". הסרט נעשה במסגרת קואופרטיב ההפקה „טור", שעמד בראשית שנות ה־80 תחת הנהגתו של גדול בימאי פולין אנדז'יי ויידה (המבקר היום אצלנו ומביים את „הדיבוק" ב'הבימה'), ושנודע בהעזתו הפוליטית ובחופש־היצירה ששרר בו. את הסרט החל לצלם בטרם הוכרז המישטר הצבאי בפולין, אך סיים אותו בעיצומו של מישטר זה, ב־1982. הסרט נאסר מייד להקרנה ושוחרר להמצה בחו"ל רק חמש שנים לאחר־מכן.

הסרט מציג את התלבטויותיו של הדור הצעיר בפולין, בין הדרכים הפתוחות בפניו, בצורה סמלית לחלוטין. אגב, הבעייה אינה זרה לנו כלל. צעיר ישראלי דומה היה מתלבט ודאי בין כחירה בצבא הקבע, בפעילות ב„יש גבול" או בלימודי רפואה. ויטק הוא בן נאמן לאביו, וכוחר ללמוד רפואה על־פי רצונו של זה. אולם, עם מותו של האב, הוא חש צורך בהתלבטות, חשבון־נפש, זכות בחירה, והוא לוקח פסק־זמן־מלימודיו, כדי למצוא את עצמו. קישלובסקי מבהיר, שצורך זה אופייני לדור הצעיר כולו בפולין.

כדי להמחיש את הדילמה, מציג הבימאי את אפשרויותיו של הצעיר בדרך מקורית. הוא מגיע לתחנת־הרכבת כדי לנסוע לוורשה, רץ לקופה, פוגע ברדכו באשה מבוגרת, מפזר את מעותיה, שיכור מרים אחר המטבעות וחש לקנות לעצמו בירה, ויטק פוגע גם בו במרוצתו אל הרכבת ומעיף את כוס־הבירה מידו, והוא רץ אחרי הרכבת, שכבר החלה לנוע. האם יצליח לעלות עליה? סצינה זו חוזרת שלוש פעמים, כל פעם מסתיימת בצורה אחרת ופותחת אפשרות־פעולה אחרת בפניו. בסופה של כל אפשרות יצטרך לעלות על מטוס. מה לעשות, עניין של קידמה. גם הפעם תסתיים כל אפיזודה בדרך אחרת, ותבהיר את המשמעות הסמלית של שם הסרט: „כוחו של מיקרה".

על־פי האפשרות הראשונה, הוא מצטרף לצעירי המיפלגה, מצליח במשימותיו, ומתחיל לטפס במדרגות ההצלחה הפוליטית. בדרכו הוא פוגש את אהבת נעוריו, שבחרה בדרך מנוגדת לו ומפיצה חומר תעמולה של יריבי המישטר, ומקיים איתה יחסי־אהבה סוערים (המשותף לכל האפשרויות: יחסי אהבה סוערים ונועזים, המאפשרים לוויטק לשרוד כקוד הפולני העז ולצופים להימלט מן הדילמות הפוליטיות לערכים קולנועיים מסורתיים יותר). לאחר שחברתו מגלה את טיבו, הוא נשאר בודד ועזוב במנגנון, עומד לטוס לחו"ל, אך נסיעתו נמנעת ברגע האחרון בשל פרוץ שביתה כללית. הכל עניין של מיקרה סתם.

על־פי האפשרות השנייה, הוא מצטרף לקבוצה של מתנגדי המישטר, עוסק בהפצת חומר פוליטי מסוכן, מארגן אסיפות של ריסידנטים בדירתו, מגלה את קסמה העמוק של הנצרות כקוטב הנגדי למישטר הקומוניסטי, מוטבל, ומקיים פרשת־אהבה סוערת (ראה לעיל) עם אשה נשואה, יהודיה יפה, מבוגרת ממנו. כשהוא אמור לטוס לחו"ל כדי להשתתף בכנס קתולי, מונעים זאת ממנו השלטונות.

על־פי האפשרות השלישית, מחליט ויטק להמשיך את לימודי הרפואה שלו. הוא מתחתן עם חברה לספסל הלימודים ומקיים עימה לילות־אהבה סוערים (ראה פירוט לעיל). קישלובסקי מאמין בסערה גם במסגרת הנישואין. הוא נעשה רופא מצליח ומחליט להצטיין במיקצועו, לעשות לביתו, ולא להתערב בכלל בבעיות הפוליטיות הבוערות בפולין. הוא עומד לנסוע ללוב, להרצות על רפואה, אולם מטוסו מתפוצץ בצורה פוטוגנית מייד עם המראתו. הכל עניין של מיקרה. אבל העיוורים, אלה שאינם רוצים לנקוט עמדה, משלמים בחייהם. הגם אצלנו?

הסרט עשוי בצורה רצינית, אחראית, כמעט קלאסית. כל ערכי הקולנוע המסורתי המכובד מצויים בו. כמעט כמו לבלות ערב בדיון פוליטי מעמיק. מלבד לילות־האהבה הסוערים. אבל, אולי גם אלה הם פרס לאותם שלוקחים את שליחותם הפוליטית ברצינות.

בשם הביטחון

„בשם העם". ניקוליץ' היוגוסלאבי עם מיתוס הקדושה והקדשה, ולמה מריעים אנשי־שדרה עם הזולת

קולנוע חדש קנה אחיזה בליבות צופי הקולנוע הישראלים. קולנוע הבא, כנראה, למלא את מקום סרטי הבורקאס מתוצרת מקומית, ונביאו הוא הבימאי היוגוסלבי מחבל מונטנגרו, זיווקו ניקוליץ'. סרטו הקודם, „יופיו של החטא", וולגרי, פשטני, מגוחך ונלעג, הפך להצלחה המפתיעה של השנה. הצלחה גוררת הצלחה, והנה הגיע ארצה סרטו החדש, „בשם העם".

סידרה של שאלות נוקבות מציג ניקוליץ' בפתח סרטו החדש, וקיים צורך פילוסופי־מוסרי־פוליטי בהעלאתן לדיון רציני. מה מניע את האדם, שואל האמן המונטנגרי, לשחק ללא צורך בגורלותיהם של בני־אדם אחרים? מדוע מעריפים אנשים להרע עם הזולת ולא להיטיב עימו? לאן תוביל השאיפה העלובה לשררה? צרור שאלות קשות, וכדרך־כלל אין לחן מענה. אך, במונטנגרו לכל שאלה תשובה.

סיפור מהחיים. בעיירה עלובה וענייה, הו, כמה ענייה (ראה הדמיון ל„דודסקאדן" של קורוסאווה), במונטנגרו, מתקנאים אנשי השורה בהצלחתו הגדולה של מנהל המיפעל המקומי, איש מיושב, יעיל ומקצועי. הימים ימי הסטאליניזם המיטואיסטי, ואיש חישר בעיניו יעשה, בשם הביטחון (ראה פרשיות השב"כ אצלנו). אנשי המנגנון הקטנים חוגגים. אוסרים את כל אלה שבכשותיהם ובנערותיהם חשקו (ניקוליץ', כזכור, אוהב קולנוע נושף מיניות גסה), והוגגים במיטותיהן, צריך אחד יש בסרט המונטנגרית: נהגו האנושי של המנהל. הוא נשוי לכלבתא השקנית, שסימני־ההיכר שלה הם שני מונטנגרים מוצקים חקורים וקו פרשת־החלב העובר ביניהם, אך הוא נאמן ככלב לאדונו ולאשת אדונו. בצוק העיתים הוא מאמץ את אשתו היפה של המנהל, מכניס אותה ואת ילדיה לביתו ועומד בפרץ מול שרירות השלטון. אשתו עוזבת, לבקש סיפוקים במקום אחר והנהג נשאר עם אשת המנהל, וביחסים אפלטוניים בלבד. וככל שיציקו לו, כן ימשיך לעשות את הטוב. את ביתו הורסים לא פעם ולא פעמיים, מן המרצדס שנהג מעבירים אותו למכונית פינוי־אשפה, וכך הלאה.

בסופו־של־דבר הצדק מנצח, הכל חוזר לתיקונו, אלא שאז מחליט בימאי הסרט לשחק באלמנטים קפקאיים ומנסה לעשות מחדש את „שיגעון של לילה". סרט יוגוסלבי זה אינו נטול עניין. יש בו, קורסיכל, המיתוס הנצחי של הקדושה והקרשה. הקדושה היא אשתו ההירואית של מנהל המיפעל, שאינה נענית לחיזוריו המיניים הגסים של ראש המשטרה המקומית. וכשהיא כבר עושה זאת, היא נשכבת על המיטה כאבן, הבעת גועל נמרחת על פניה והיא סובלת את חיבוטי־המיטה של הנ"ל למען יוגוסלביה.

ממולה הקדשה, אשת הנהג, היודעת מאיזה צד מורחים את החמאה, דרדנית, הגאה בהרי מונטנגרו הפרטיים שלה. היא מציגה אותם לראווה, יחד עם מיבחר רציני של ציצים מונטנגריים אחרים כבקשתך, שמגיש הבימאי כדי לספק את תאוות הקהל לפטיש המובהק של ניקוליץ'.

ההומור של ניקוליץ', כזכור מהסרט הקודם, הוא הומור גרדומים ומגרפות. לעיתים, הוא מנסה לעשות את זורבה היוגוסלבי ולעיתים דראמה סימבולית על דיכוי העם. מה שכן, העיזים עומדות ורואות הכל. ומי שלא שמע געייתן של עיזים מונטנגריות לא שמע פעייה מימיו.

מי שזוכר את סיפור הנשים הבוגדניות נוסח מונטנגרו, הכרוך בפת לחם של ממש ובמקבת אדירים, ייהנה ודאי מהווריאציה המוצגת לעיוננו בסרט זה. הבעל המרומה שם שק על אשתו וזורק אותה לנהר. יעיל לא פחות.

צריך אומץ אמיתי כדי להציג סרט זה היום בארץ. הוא מטפל בגבורה ציבורית בבעיית הריסת הבתים בידי כוחות־הביטחון, מראה את המעשים החריגים הנעשים בשם הביטחון, כמעט סרט אש"פיסטי. לא פלא. ליוגוסלביה יחסים טובים עם אש"ף.

אשת הבוס. סאבינה גרטאק ב„בשם העם". הומור גרדומים ומגרפות

רצח לי וארצח לך

„זרוק אותה מהרכבת". דני דה־ויטו בווריאציה קומית על „זרים ברכבת" של היצ'קוק

מי אינו זוכר את סרטו הקלאסי של היצ'קוק הגדול, „זרים ברכבת"? שני זרים נפגשים ברכבת. שחקן טניס מפורסם, שאשתו אינה רוצה לתת לו גט, ומטורף וושינגטוני, הסובל מבעיית אב קשות. מציע היתום לטניסאי הצעה שאי־אפשר לסרב לה: ארצח אני את אשתך ובתמורה תרצח אתה את אבי. איש לא יקשר אותנו אל שתי הרציחות, כי אין לנו כל סיבה לעשות זאת. אומר ורוצח. הטניסאי ההגון מסרב למלא את חלקו בהסכם (ממזר, גם הרוויח, גם נשאר מוסרי), והסוף טוב. עם הרבה מתח.

דני דה־ויטו, קומיקאי וולגארי וגוץ, החליט שהגיע זמנו לביים. סרטו הראשון הוא ווריאציה קומית על „זרים ברכבת". סופר מתוסכל אינו מצליח לכתוב רומן. אשתו הנבלה גזלה ממנו את הרומן הראשון שלו, התגרשה, פירסמה אותו והיוזו סופרת מיליונרית. הו, כמה הוא שונא אותה, הלוואי שתמות, הכלבתא. כדי להתפרנס, הוא מלמד כמה טיפוסים תשודים קורס בכתיבה־יוצרת של סיפורים. בין תלמידיו אחד מופרע, הסובל מבעיית אם מגעילה (כמה מגעילה יגלה רק הצופה בסרט), ושואף לרצחה. הנ"ל מציע לסופר הצעה מגונה בנוסח היצ'קוק ויוצא לדרך לבצע את חלקו. הסופר נאלץ, איפוא, בתמורה לבצע באם דברים שלא היה עולה ברעתו לבצע באימהות. אך מדובר בקומדיה, ולכן סוף טוב הכל טוב.

דה־ויטו כבימאי מסובב את המצלמה לכל הכיוונים, אם צריך או לא; פעם הרי יצלם את המבוקש כמו שצריך. כשחקן הוא ממשיך להיות הקומיקאי הוולגרי ביותר, לצד בט מידלר. הוא גירסה שלה כמו שהיא גירסה שלו. השחקנים שאסף סביבו נראים פנים חדשות. הברקה אחת: הסופר נראה ונשמע כמו פארלי גריינג'ר, הטניסאי של היצ'קוק. הקטעים מתוך „זרים ברכבת" יפים כשהיו.

הסכם ג'נטלמני. דני דה־ויטו ובילי קריסטל ב„זרוק אותה מהרכבת"

קולנוע

מועדי ההקרנות – ראה בלוח בתי־הקולנוע

שבוע ראשון

■ **אהבנו כל־כך.**

סיפור חיים, אהבה וידידות של 3 חברים, משנות ה־40 ועד ה־70. במאי: אטורה סקולה. סרט איטלקי מ־1974. עם ויטוריו גסמן, נינו מאנפרדי וסאטה פלורס. לב 2, ת"א.

■ **בשם העם.**

יוגוסלבי. מוחה נגד ניצול תושביו העניים של חבל מונטנגרו ונגד פקידים ומנהלי מפעלים המנצלים לרעה את מעמדם הציבורי. גם דראמה, גם קומדיה. ביים ז'יבקו ניקוליץ' („יופיו של החטא"). פאר, ת"א: קרן־אור, חיפה.

■ **זרוק אותה מהרכבת.**

קומדיה פרועה. גוץ מתוסכל (דני דהוויטו) חפץ להיפטר מאימו השתלטנית. פארודיה על „זרים ברכבת" של היצ'קוק, בבימוי דני דהוויטו. עם אן רמזי („גוניס"). שחף, ת"א: עדן, ים: עצמון, חיפה.

■ **כוחו של מקרה.**

סרט פולני שנוצר ב־'81 ורק עתה הותר להקרנה מחוץ לפולין. הדור הפולני הצעיר מתלבט באיזו דרך חיים לבחור. תכלת, ת"א.

■ **כלא המתאבדים.**

פעולה. מתאבק מקצועי (לאון אייזק קנדי) בעימות עם כנופיה של המאפיה ועם סוהריו של מנהל־כלא קשוח. תל־אביב, ת"א.

■ **פעמיים אשתי.**

תחיית המתים. פנטזיה על אלמן שהתחתן בשנית ולפתע, אשתו המתה חוזרת לארץ החיים. עם שלי לונג וג'ודית אייבי. חן 2, ת"א; חן, חיפה.

חודש חודשיים

■ **אדוני המנהל.** (★★★)

מורה שסרח (ג'יימס בלושי) נשלח לנהל בי"ס תיכון, בו לומדים תלמידים פרועים ואלימים. אילוף הסוררים כרוך בקשיים ובסכנת נפשות. עם לו גוסט וריי דון צ'ונג. גם פעולה, גם מסר חינוכי. לב, טבריה.

■ **בלש צמוד.** (★★★)

קומדיית־פעולה רומנטית על אהבתם של שוטר לשעבר ויצאנית מטורללת. צילומים מרהיבים, אבל שיגרתי. עם לייזה מינלי וברט ריינולדס. אסתר, ת"א.

■ **בראדוק – מבצע בעורף האויב 3.** (★★★)

פעולה, עם צ'אק נוריס, הפעם במשימה נועזת להצלת אהובתו ובנו, שנותרו בציפורני המימשל הווייטנאמי. עם יהודה אפרוני בתפקיד הכומר פולנסקי. שיגרתי. עצמאות, בת־ים; היכל 2, פ"ת.

■ **גבירת מס־הכנסה.** (★★★★)

סאטירה עוקצנית על מעלימי־מס ועל השיטות ללכידתם בארץ השמש העולה. יוזו איטאמי ביים סרט תוסס, פרוע, מצחיק. הקולנוע, בית ציוני אמריקה ת"א: אימפריה, ים.

■ **החבר של החברה שלי.** (★★★★)

תסבוכת רומנטית בין שני זוגות צעירים. קומדיה צרפתית יפה ומוהנה, הששית בסידרת „קומדיות ופתגמים" שביים אריק רוהמר. עם עמנואל שולה וסופי רנואר. לב 3, ת"א.

■ **הלוחם.** (★★★)

סרט־פעולה בידיוני. מלחמת שבטים על מקורות מחיה, אחרי שואה גרעינית. רק לשוחרי הז'אנר ולאוהבי עם פטריק סוויזי („ריקוד מושחת", „הצפון והדרום"). אורן, רמלה.

■ **המאבק לבגרות.** (★★★)

דראמה רומנטית על נערה מתבגרת באוסטרליה. ברקע, מלחמת־העולם ה־2: אבא הלך למלחמה, הלימודים משעממים והיא פוגשת כסרבן־מלחמה המסתתר ביער. רך ועגוג, עם מירנדה אוטו ולי רמיק. ארמון, חולון.

■ **המבצר הנסתר.** (★★★★)

סרט הרפתקאות של הגאון היפאני אקירה קורוסאווה („ראן"), מ־1958. צמד איכרים עלובים ותמרנים מסייעים לנסיכה יפאנית להחלץ משטח אויב, עם אוצרות. בתפקיד הראשי: טושירו מיפונה. הסרט שבעקבותיו נוצר „מלחמת הכוכבים". בידור תרבותי. לב 4, ת"א.

■ **הנרדף.** (★★★)

סרט־פעולה עתידני. שודרטלוויזיה יורד לחייו של גלדיאטור גברתן, בוררת משחקי־טלוויזיה אכזרי. אלימות + הומור. מהיר, מבדר. עם מר־שרירים, ארנולד שווארצנגר. פוקוס, כפר־המכביה ר"ג: דוד, הרצליה: בית־העם, גדרות.

■ **וול־סטריט.** (★★★)

ברוקר שאפתן (צ'רלי שין) מפלס דרכו בבורסה האמריקנית, בעזרת מיליארדר מושחת (מייקל דאגלס). מהיר ודינמי, אבל שמאלץ אמריקני. חן 1, ת"א: גן 1, ר"ג: אורגיל, ים: פאר, חיפה: מגדל, חולון: אשדוד: ספיר, ק. ביאליק.

■ **זר שומר עלי.** (★★)

מותחן. בלש נשוי שומר על יפהפיה עשירה מפני רוצח אכזרי. הם מתאהבים. נפוח, מגוייף. עם טום ברנג'ר („פלאטון") ומימי רוג'רס. בימאי: ריידלי סקוט („בלייד ראנר"). חן 5, ת"א: רב־אור, חיפה.

■ **חנה סנש.** (★★★)

דראמת גבורה שביים מנחם גולן. חייה ומותה של היהודית הלוחמת. בינוני. עם מרושקה דטמרס בתפקיד הראשי, אלן בורסטין כאמה. טיילת 3, ת"א: אורדע, ר"ג.

■ **להתראות ילדים.** (★★★★)

קשר נרקם בין ילד עשיר לנער יהודי המסתתר מפני הנאצים בפנימיית נערים נוצרית. דראמה אוטוביוגרפית של הבמאי לואי מאל. מרשים. דיזנגוף, ת"א (יומיות, 19.30): תיאטרון ים.

■ **ליידי איב.** (★★★★★)

קומדיה קלאסית של פרסטון סטרג'ס מ־1941. מיליונר תמים (הנרי פונדה) נופל בקסמיה של נובלת־מהמרת (ברברה סטנוויק), המוכרת את כספו. שנוני, מבריק, פריז, ת"א.

■ **משררים חדשות.** (★★★★)

אהבתם ויריבותם של 3 אנשי טלוויזיה בכירים. דראמה סאטירית על אנשים שיש להם הכל ואין להם כלום. עם ויליאם הארט ואלברט ברוקס. דקל, ת"א: רון, ים: רבינת, חיפה: ראשון, ראשל"צ.

■ **נשואה לשניים.** (★★)

קומדיה הוליוודית. יורשת עשירה ומפונקת מאבדת את זכרונה ומוצאת עצמה נשואה לנגר וארבעת ילדיו. שמאלץ בטעם רע. עם גולדי הון וקורט ראסל בתפקידים הראשיים. הוד, ת"א: אריסון, ים: רון, חיפה.

■ **סמי ורוזי עושים את זה.** (★★★)

הבימאי הבריטי סטפן פרירס („המכבסה היפהפיה שלי", „זקוף ת'אוזן") ממשיך לעסוק בבעיות חברה בבריטניה, בעידן תאצ'ר. פקיסטני בלונדון נשוי לבריטית ומנהל עימה נישואים חופשיים. מתמשך. דיזנגוף 1, ת"א: שביט, חיפה.

■ **עשבי פרא.** (★★★)

דראמה. ג'ק ניקולסון ומריל סטריפ כשני נוודים, החוזרים לעיר־הולדתם אולבני, ניו־יורק, בסוף שנות ה־30. ארוך, ארוך, ארוך. עוד משתתפים קרול בייקר והזמר־שחקן טום וייטס („נרדפי החוק"). ביים: הקטור באבנקו, יוצר „נשיקת אשת העכביש". אורון, ערד.

■ **פסיכיאטר ליום אחד.** (★★★)

קומדיה. מטורף מתחפש לפסיכיאטר ומסבך את החיים המסובכים בלאו־הכי של כל סובביו. רעיון טוב, המרט לא. עם וולטר מתיאו ורן אקרויד. לימור, ת"א: אור, ים: עצמון, חיפה.

■ **רב־מכר.** (★★)

פעולה. רוצח שכיר חושף בפני שוטר, שהוא גם סופר, את מעלליו המושחתים של מאפיונר רב־השפעה. האם יצליחו לבער את הנגע הממאיר? גם שיגרתי, גם צעקני. עם ג'יימס וודס ובריאן דנהי. דרייב־אין, ת"א: סבוי, חולון.

■ **שאלה של שפיות.** (★★★)

ברברה סטרייסנד כזונת־צמרת, המבקשת להוכיח בבית־המשפט שאינה מטורפת וכשירה לעמוד לדין על רצח לקוח. דראמת בית־משפט, לא תמיד משכנעת. כמו סרט־טלוויזיה. מישחק טוב של ריצ'ארד דרייפוס, כסניגור. גת, ת"א: אורגע, ים: רב־אור, חיפה: גן 2, ר"ג: רון, נהריה.

■ **שם המשחק.** (★★★★★)

שעשועון רב־מתח על פסיכיאטרית הנמשכת אל חבורת־נוכלים. דייוויד מאמט ביים בדייקנות של שעון שוייצרי. מקורי, מפתיע, אל תספר לחבריך. טיילת 1, ת"א: כפיר, ים: לילי, ר"ג.

■ **תשוקות באמריקה.** (★★)

פרשיית־רצח מסתורית במושבה אנגלית עשירה ומנוונת, בקניה של 1940. עם שרה מיילס, ג'רלדין צ'פלין, ג'יימס פוקס וגרטה סקאצ'י היפה. יומרני, ריקני, משעמם. צפון, ת"א: אורה, חיפה.

יותר מחודשיים

■ **אי־אפשר לקנות אהבה.** (★★★)

קומדיית־נעורים מהוליווד. סטודנט בקולג' רוצה להיות „מקובל" על חבריו, שוכר את שירותיה של חתיכה סקסית שתלווה אותו, ומתאהב בה. נחמד. עם פטריק דמפסי. מוסתרון, עפולה: חן, רחובות: גילת, ב"ש.

■ **אימפריית השמש.** (★★★)

סרט רחב־יריעה של סטיבן שפילברג. נער בריטי (כריסטיאן בייל) נאבק כדי להישרד בסין, במלחמת־העולם ה־2. עם ג'ון מלקוביץ', מירנדה ריצ'ארדסון. מתמשך. אור, ים: חוף, חדרה: אורנים, בת־ים: אילת, אילת.

■ **אני והחבריה.** (★★★★)

דראמה על ימי נעורים אבודים. 4 נערים יוצאים למסע־הרפתקאות ומגלים את טבעם האמיתי, באמריקה של שנות ה־50. מתנה ומרגש. מתנ"ס, רמלה.

■ **בית החיות.** (★★★★)

הקרנה חוזרת לקומדיה האנרכיסטית של ג'ון לנדיס („האחרים כלוו"). סיפורה של מלחמת־חורמה, המתנהלת בין שתי חבורות יריבות בקולג' אמריקני. עם ג'ון בלושי הגדול, טים מאתסון, דונלד סאתרלנד. פרוע, שובב ומרליק. בית־ליסין, ת"א (23.15).

■ **העולם על־פי גארפ.** (★★★)

עיבוד יומרני לספר של ג'ון אירווינג. אמריקה מבעד לעיניו של סופר (רובין ויליאמס), בנה של מנהיגת הפמיניסטיות. ביים ג'ורג' רוי היל. עם גלן קלוז („חיזור גורלי"). תמוז, ת"א.

■ **הקיסר האחרון.** (★★★)

סרט־ראווה עטור תשעת האוסקרים של ברטולוצ'י, על הקיסר האחרון של סין, שהוכתר בגיל 3, הודח בגיל 6 וסיים את חייו כגנן. ג'ון לון בתפקיד הקיסר, פיטר או'טול כמוריכו הסקוטי. יפה, אבל ארוך. שימו לב לשעות ההצגה. חן 3, ת"א: גן 4, ר"ג: היכל 3, פ"ת: רון 1, ראשל"צ.

■ **התמנון המבוי.** (★★★★★)

פרחח בריטי (מלקולם מקדואל) פרוע ואלים, נשלח לחינוך מחדש. יצירת־מופת של סטנלי קובריק. סיוון, ת"א: דור, נתניה.

■ **ז'אן דה פלורט.** (★★★★★)

איכרים חמדנים במחוז פרובאנס, דרום־צרפת, מנשלים איכר תמים מאדמתו. דראמה מרשימה, מישחק מצויין של איב מונטאן, דה־פארדייה ודניאל אוטיי. הנגב מתם את ההצגה. דיזנגוף 2, ת"א (19.30): נעמן, ראשל"צ: מלון רניאל, הרצליה: היכל־התרבות, עפולה.

עיניים שחורות

איור: גלינסקי

■ **תופשה בכפר.** (★★★★)

ילד עירוני נשאר לבד בכפר ונעור לחיים חושניים וחריפים יותר ממה שהורגל בהם מתוח לסינור של אמא. יפה, אידילי, סעם של סעם. לב 1, ת"א: אורלי, חיפה.

■ **חיזור גורלי.** (★★★★)

עורכת בהוצאת־ספרים מפתה עו"ד נשוי לליל־אהבים – ואחר־כך יורדת לחייו. סרט מתח עשוי היטב. עם מייקל דגלאס וגלן קלוז. כן־יהודה, ת"א: חן, ב"ש.

■ **חשוד.** (★★★★)

מותחן מעולם־המשפט. צעיר (דניס קוויד), היושב בחבר־מושבעים, מסייע לסניגורית (שר) להגן על לקוחה – ולחשוף פרשיית־שחיתות. מרתק. מקסים, ת"א: סטוריו, נתניה: הדר, רחובות: אואזיס, ר"ג.

■ **יופיו של החטא.** (★★★)

יוגוסלבי. משרתת כפרית ענייה עובדת באתר־נודיסטים, מגלה כי יש חיים גם מחוץ לכפרה הנידח. סרט על סתירות בחברה היוגוסלבית, הנקרעת בין מחוייבות למסורת לבין הצורך להסתגל לרוחות חדשות. ביקורת חברתית מתובלת בסקס ובמצבים קומיים. עדן, ת"א: שלום, פ"ת: מאור, אשקלון.

■ **כל מה שרצית לדעת על המין, ולא העזת לשאול.** (★★★)

פארודיה מטורפת של וודי אלן על הרב־מכר של ד"ר רובין, שהתיישן בינתיים. יש קטעים טובים, יש רעים – אבל מי יכול לעמוד בפני קסמיו ההיתוליים של וודי אלן... מבדח. היכל־התרבות, ב"ש.

■ **לבירינט.** (★★★)

אגדה המנסה להמריא כחלום, אבל לא מחזיקה הרבה. נערה תועה במבוך, בדרך לחילוץ אחיה מידי מלך השדים. הבימאי ג'ים הנסון ממשיך לחשוב שקולנוע זה רק חבובות. ילדותי. עם גניפר קונלי ודייוויד בואי. רון, נהריה.

■ **לילה מגניב.** (★★★)

מותחן לבני־הנעורים. שמרטפית ושלושה ילדים נקלעים להרפתקאה לילית בשיקאגו. מבדר. בימאי: כריס קולומבוס (מחבר „גרמלינס"). היכל־העשור, קרית־גת.

■ **מאנון.** (★★★★)

סיקוואל ל„ז'אן דה פלורט". עשר שנים לאחר מות אביה, יוצאת מאנון היפה לנקום באיכרים שנישלוה מאדמתה. עם איב מונטן, דניאל אוטיי ועמנואל ביאר היפהפיה. מרשים. דיזנגוף 2, ת"א (יומיות, 21.50): שרון, נתניה: עמל, כפ"ס: חורוה, חדרה.

■ **מוכת ירח.** (★★★★)

קומדיה רומנטית. שר (שזכתה על תפקידה כאן באוסקר, כשחקנית הטובה ביותר) מגלמת אלמנה איטלקיה מברוקלין, המתאהבת באח (ניקולס קייג') של ארוסה. משעשע. אורלי, ת"א: מיטשל, ים: רון 2, ראשל"צ: היכל 1, פ"ת: הדר, גבעתיים.

■ **מחלון חדר־המיטות.** (★★★)

ארכיטקט ניתעבק בפרשיית אונס־רצח. כיותחן השואב את השראתו מהיצ'קוק, בינוני. עם סטיב גוטנברג, אליזבת מקגוורן ואיזבל הופר. החוויה־הישראלית, יפו העתיקה (22.00).

■ **מעקב צמוד.** (★★★)

מותחן קומי. שוטר עוקב אחרי יפהפיה – ומתאהב בה. ריצ'רד דרייפוס טוב בתפקיד הבלש המאוהב. חן 4, ת"א: גן 3, ר"ג.

■ **עבודה בעיניים.** (★★★)

מצלמה נסתרת. צמד הבטלנים, דטנר וקושניר, מותחים אנשים מפורסמים (תיקי דיין, מאיר רמז, מנחם זילברמן ואחרים), וסתם אנשים. מצחיק. ביים יגאל שילון. כוכב, רמת־השרון.

■ **עיניים שחורות.** (★★★★★)

ארכיטקט איטלקי עצלן ורמאי נזכר באהבתו לצעירה רוסית נשואה ויפה. על־פי סיפורים של צ'כוב. בימאי: ניקיטה מיכאלקוב. עם מרצ'לו מסטרויאני, סילבנה מאנגנו, מרת קלר. לא להחמיץ! מוזיאון ת"א: רב־גת, חיפה.

■ **ריקוד מושחת.** (★★)

סיפור־אהבה עם ריקודים ומוסיקה פופולארית, על רקע שנות ה־60. ליבה של צעירה בת 17 יוצא אל מדריך־ריקודים חתיך (פטריק סוויזי מ„צפון דרום"). ריקוד מתיש. אורות, ב"ש: שביט, גבעתיים: מתנ"ס, ק. אונו: נוה־זית, לוד.

■ **שמעתי את בנות־הים שרות.** (★★★)

דראמה על מסע לגילוי עצמי. צלמת מעריצה את מעבידתה היפה, המשתלטת עליה אמנותית ופיזית. סרט־בכורה של הבמאית פטרישה רוזמה, שזכתה אותה בפרס הבימאית־המתחילה המבטיחה של קאן '87. קולנוע מעודן. אור, צפת.

■ **תל־אביב – לוס־אנג'לס.** (★★★)

ירידתו ועלייתו של ברדן ישראלי, הלומד בבריכות הג'אקוזי של הוליווד שגם ישראל יכולה להיות אמריקה. ציונות סטייל דוזו מוטו, הנחשף כאן כ„סטאר" במלוא מובן המלה. עם ברכה נאמן, כקריקטורה גרוטסקית משעשעת על יורדת ישראלית. עמל, כפ"ס.

■ **תקווה ותהילה.** (★★★)

המלחמה כמישחק־ילדים, מצגות כתגינה של ג'ון בורמן. זכרונות־ילדות אוטוביוגרפיים מימי הבליץ הנאצי על לונדון, של הבימאי ג'ון בורמן („גברים במלכודת"). חינני, עם קריצת־עין לצופה. שרה מיילס, סאמי דייויס ואיאן באנן. דיזנגוף 3, ת"א (21.50).

■ **תרגילים בחיזור.** (★★)

צעיר נמרץ מחזר אחרי ג'ינג'ית תמורה, שאביה ליכור וה"מאפיה" מאיימת על חייו. עם כידי ריינגולד, דניס הופר. מחלו דייקני. אשל, ב"ש.

תיאטרון

הצגות הרצה

■ **דורתו של צ'ארלי.**

תיאטרון ב"ש. קומדיה מטורפת בנוסח הקלאסי, אודות סטודנטים מאוהבים וחילופי זהויות מתבקשים. נסים אלוני תירגם את ברנדון תומאס, והבריטי רוג'ר סמית ביים. עם משה בקר, יגאל שרה, הוגו ירדן, גדעון שמר ואחרים. א', תיאטרון ב"ש.

■ **האידיוט.**

בית־צבי. הבימאית נינה מיכואלס והד"ר שמעון לוי תירגמו ועיבדו את סיפורו של דוסטויבסקי. רודקישוט רוסי מגיע משלוות הכפר אל־שאון העיר, ונקלע למאבקי־איתנים חברתי. בביצוע תלמידי שנה ג'. א'־ד', בית־צבי ר"ג.

■ **הדיבוק.**

הבימה. הפולני אנדז'יי ויידה ביים את הקלאסיקה של אנסקי, על לאהלה המושאת על כורחה ונאנקת בזיכרו של חנן, אהובה המת. נאווה זיו ושולי רנד בתפקידים הראשיים. עם עודד תאומי, שמוליק סגל, רבקה גור, שמעון כהן, רוברטו פולאק, נחום בוכמן, יעל פרל ואחרים. (במסגרת פסטיבל ישראל). א'־ה', הבימה ת"א.

■ **הקירה.**

הקאמרי (במה 2). שלושה מחזות קצרים – שניים מאת דניאלה כרמי, אחד מאת הרולד פינטר – כמחקר תיאטרוני על טבעה של החקירה, הכולאת את המוענה והמענה בתא אחד. עם מכרם חורי, יונתן צ'רצ'י וסנדרה שרה. בימה נולה צלטון. מוסיקה: אלדד לידור: תנועה: דניאלה מיכאלי. ב', ד' (ו' 2 הצגות), צוותא ת"א.

■ **לילה במאי.**

החאן. רוני ניניו ביים את מחזהו של א.ב. יהושע, קורות משפחה ירושלמית באחד הלילות של תקופת ההמתנה קודם מלחמת 6 הימים. דראמה סהרורית, שבמרכזה יחסי תלות משונים בין אח לאחות. עם עליזה רוזן, אורה מאירסון, דבורה קידר ועוד. ב', ג', החאן י־ם.

■ **לילה טוב אמא.**

התיאטרון הקטן מבוקרשט, רומנית. המחזה זוכה הפוליצר של מרשה נורמן, על מערכת־יחסים בין אם לבתה. ביים רינו צ'רנסקי. עם אולגה טורוקה וליאנה צ'טרקי. ה', מוטת פ"ת.

■ **לבורים ברשת.**

תיאטרון ב"ש. מיכה לבינסון ביים את מחזה של ג'וליה קירסלי (בתרגומו של רן אלמנור), אודות שלוש נשים – אם, בת וידידתן – ומצוקותיהן. עדית טפרסון, אלישבע מיכאלי ולבנה פינקלשטיין. ג'־ה', תיאטרון ב"ש.

■ **מי מפחד מווירג'יניה וולף.**

בית־ליסין. העטרת־הפנים האכזרית של שני זוגות נחשפת במהלך לילה סוער של התנגשויות וגילויי אהבה בין ג'ורג' למרתה, המשתמשים בזוג צעיר שמתארח בביתם כבנשק. עדה בן־נחום תירגמה את אדוארד אלבי. מייקל מיצ'ם ביים את מרים זוהר, אלכס פלג, אוהד שחר וגילת אנקורי. מוצ"ש, א'־ד', בית־ליסין ת"א.

■ **סנגור.**

ת' חזית. מחזהו של מוטי כוהן, שנחל הצלחה ב„הבימה", מוצג הפעם בתיאטרונו הפרטי, ובבימויו. על האימה והשיעבוד שבמעמות הלבן. עם רן תורג'מן, ויקטור עטר/אלברט אילוז, יוסי קינן ואחרים. ג', בית־ברבור ת"א.

■ **עכבריש בגולגולת.**

הספריה. 4 גברים במלכודת חקירה: 3 שוטרים וחשוד אחד. מה קורה, כשעכבריש הספקות מתחיל לכרסם בראש? דורי פרנס תירגם את דון האסטינגס. דורית ירושלמי ביימה. עם יהונתן ויר, ישראל טרייסטמן, מוטי כץ ויעקב מגאו. א'־ה', תיאטרון הספריה ר"ג.

■ **סיפן.**

בית־צבי. מחזמר מאת רוג'ר אוקירסון וסטיבן שוורץ, שהועלה בברודוויי ב־'72, בבימוי בוב פוסי. בנו הבכור של קיסר שנסיכותו סטוכה לרומא, אחוז דיבוק כפייתי להגשים את עצמו. העלילה מתרחשת במאה השמינית, אך פיפן הוא צעיר מודרני, מקסים ומוכשר, ותוגמ אתו שילוני וקובי לוריא. ביים רן רונן. היום (15.00), בית־צבי ר"ג.

■ **תיקי דיין היא שירלי ולנטיין.**

ת' יובל. וויליאם ראסל („לחנך את ריטה") כתב מחזה לשחקנית אחת, המדברת בשם נשים רבות. קומדיה רגישה על אשה המבקשת להשתחרר מן העול היומיומי, סבסיפול בבעל, ילדים ומשפחה. אפרים סידון תירגם ויוסי אלפי ביים. הערב, נווה־צדק ת"א: מוצ"ש, בית־נגלר קרית־חיים: א', אוריסוריום עכו: ד', בית ציוני אמריקה ת"א.

עונה ראשונה

■ **אחד משלנו.**

בית־ליסין. מהצגות חג המחזה המקורי. בני ברכש כתב ואיציק וינגרטן ביים. עימות בין קצין מנ"ח ליחידתו לשעבר במהלך חקירת מותו של מחבל. רעות מול אמת. עם אורי אבדהמי, מתי סרי, ליליה שימקו ועוד. מבקרנו: מתת מבויים היטב. ג', קיבוץ רביבים.

■ **אילוף הסוררת.**

תיאטרון ב"ש. פטרוקיו (נתן דטנר) מכניע את קתרינה הגאה. ביים האנגלי רוברט ווקר, שהקפיץ את שקספיר לשנות־המאפיה העליזות. עם אבי קושניר. מבקרנו: קומדיה עשויה היטב. עונה שנייה. ב'־ד', בית־החייל ת"א: ה', עכו.

■ **אלבום משפחתי.**

ת' הסימטה. כל האמת הנבוכית שמתחת למשפחה מבית טוב. נפתלי יבין ז"ל כתב (65') ואחיו חנן יבין ביים. מיטול נכון באלבום מצהיב, לדעת מבקרנו. עם אסתי קוסוביצקי, כת־שבע נועם, רמי ברוך ועוד. עונה שנייה. הערב, ו', הסימטה יפו.

■ **אמא קוראז'.**

הקאמרי. מחזה אנטי־מלחמתי של ברטולט ברכט, בתרגומו העדכני של מאיר ויזלטיר ובבימוי אילן רונן. משחק נכון של זהצירה וריפאי כאם השוכלת את ילדיה, שוררת ומתגלגלת בדרכי המלחמה. עם יוסף כרמון, אילן דר, קרול מרקוביץ', ריקי גל, ענת וקסמן, יגאל נאור, דב נבון ואחרים. מבקרנו: הבימוי בולם את המחאה הברכטית, אבל כדאי לראות. ביצוע נוגע ללב של ענת וקסמן כבת האילמת. ב'־ה', כפ"ס.

מופע

אבי סיוון

נואיבה החדשה

מאז הנסיגה מסיני, מחפשים יומים תחליפים לחופי הזהב של מים הארום. חניכי נואיבה, דהב ושארם א־שייך, בגרו, אך הצליחו להעביר את מורשת הסתלבט לצעירי היום.

בהיעדר תחליף, חופי אילת מפוצצים. הים התיכון חסר עניין. רק הכינרת היא התיקווה היחידה.

סוף־השבוע הקרוב, שמתמשך אל חג השבועות, יהיה אבן־הכוחן של היזומים אם לזיכרונים על נואיבה חדשה יש על מה להסתמך:

מיפלס־הרוק יעבור שעות נוספות בשני מוקדים. אחד, „לונה־רוק עד הבוקר" בחוף גולן, יתפצל לשניים: יהודית רביץ ושם־טוב לוי הערב, סי היימן ואלון אוליארצ'יק מחר. 27 ש"ח לערב, 45 ש"ח משולב לשני הערבים.

השני יהיה „לילה בצמח", בחוף צמח במוצ"ש. מרתון כוכבים עם גידי גוב, ריטה, אדם, דפנה ארמוני, אריאל זילבר, אהוד בנאי, רמי קליינשטיין ו„משינה". המחיר: 33 ש"ח.

מהמאבק ומהתחרות שבין החופים, נצא אנו נשכרים. אם מזג־האוויר יהיה סביר, זה צריך להיות בילוי סבבה. מיתקני־שעשועים, מוסיקה ולהיטים, שמש וכוכבים, על הבמה ובשמיים.

אירוע

חנוך רון

דמעות תנין

אל תאמינו למלחינים הישראלים. הם בוכים תמיד.

כשפסטיבל ישראל לא שיבץ בתכניותיו מוסיקה ישראלית, הם צעקו ובכו. אבל, כשהפסטיבל מעז השנה לשבץ כמות אדירה של מוסיקה ישראלית במסגרת המרתון הגדול „מארץ ישראל לישראל בת ה־40", הם שוב בוכים. לא להתרגש. דמעות תנין.

הבכי הוא כנגד „הגטו" כביכול של היצירה הישראלית. אבל, דווקא איגוד הקומפוזיטורים המציא בשעתו את הגטו הזה, אז זה היה כשר. אבל, כשפסטיבל עושה זאת, זה טרף.

ומי הבוכים? כל אלה שלא במנים. בפעם הראשונה היה לפסטיבל ישראל אומץ־הלב האינטלקטואלי לתת לנעם שריף את האחריות לבחור לפי שיקול־דעת אמנותי ולא לפי פרוטקציות של מקורבי הצלחת.

יצליח שריף — מה טוב, ייכשל — הביקורת כבר תרד עליו. אבל, יש מי שנושא באחריות.

המרתון יכול להיות יפה. לא מוכרחים לשמוע הכל. מותר לשתות קפה, לרכל, לפלרטט, ללכת באמצע לשירותים, זה חלק מכללי המשחק. מותר גם לצעוק. הקהל הוא המלך. הוא זה שבוחר מה לשמוע.

השנה יש חידוש מהפכני: את היצירות יבצעו מלחיני דור הנפילים לצד המלחינים הצעירים, הסכים של המוסיקה הישראלית ייפגשו עם הנכרים. לא יחיו השנה המלחינים המזויפים, העסקנה של הדור השני.

כדאי לבוא ביום שלישי הקרוב, 24 במאי, לתיאטרון ירושלים (מ־3 אחה"צ עד חצות), ואם 2 יצירות מתוך ה־21 תהיינה ראויות — המרתון הצליח.

אל תאמינו למלחינים הישראלים. האמינו רק ליצירותיהם הטובות.

פסטיבל

רבקה נוימן

הפסטיבל יוצא לרחוב

פסטיבל ישראל ייצא השבוע לרחובות ירושלים. האירועים בשוליים, ששימשו מוקד־משיכה, יתרחבו השנה לעשרות מופעי־רחוב. לא צריך לרכוש כרטיסים. מטיילים לעת ערב בירושלים של זהב – ולפתע, שחקני תיאטרון־הרחוב חודרים לשיגרת חייך. אתה עוצר, מתבונן בהם, אולי גם מתבונן בחייך שלך. אפשר ללכת מתי שרוצים.

להלן חלק מהמופעים המבטיחים:

הר וכך חול צילו. מאת יוסי צמח. 40 הרים כחולים מבטון, שיוקמו בטיילת ארמון־הנציב, יסייעו לצמח בחיפוש המתמיד אחרי הייחוד האישי. מה־29.5 עד ה־2.6, ב־17.00.

הרציף. אנסמבל ירושלים. מופע מולטימדיה. 5 נשים מקוות לחיים חדשים. 9 גברים, הממתינים להן בתחנת־הרכבת, הם פתח תקווה עבורן. מה־24 עד ה־26 בחודש, ב־21.00 וב־22.00, בתחנת־הרכבת בירושלים.

מגנד. עבודה בתנועה. קשר בין אדם למקום, בין רוח לחומר. מה־29.5 עד ה־2.6, ב־17.00, במורדות המערביים של הר־ציון, ליד כפר סילואן. איסוף מהסינמטק הירושלמי ב־16.30.

חופת דודים. חיזיון לפי סיפור של עגנון. מה־29.5 עד ה־2.6, ב־19.15, ברחבת הנרי קראון, תיאטרון ירושלים.

ציטורים תלויות בבוקר. מאת תמי רכן. מפגש בין ישויות קדמוניות לעתידניות, וזה לא סיינס־פיקשן. יוצא מרחבת הנרי קראון באוטובוס מיוחד. עדיין לא ידוע לאן. כשעתיים. ללא תשלום. מה־29.5 עד ה־2.6, ב־18.45.

מוקדש לשאגאל. תיאטרון־מחול ירושלים. לוליינים, נגנים, מקהלה, ילדים ושחקנים. פרסקה בימתית השואבת השראתה מיצירות שאגאל. ב־1.6, ב־21.45; ב־2.6, ב־5.6 וב־6.6, ב־19.45, במצודת־דוד.

הערה

עיוס אורן

מדוע סאלח מצליח?

איך, למרות הביקורות הקטלניות, „סאלח שבתי" מצליח?

אם תתפשו את המחזמר כחלק ממזימה ימנית לעצירת השתוללות השמאל, יהיה לכם הרבה יותר קל להבין.

כי באמת, נמאס לקהל הצופים מתיאטרון מגוייס, די, יצא מהאף. נמאס לאדם הפשוט, המשלם 30 עד 70 ש"ח, לכרטיס, מאקטואליה ומפוליטיקה. את זה יש לו בטלוויזיה. ובגלל שנמאס לו לחוות בהשתקפות עצמו בטלוויזיה, הוא בורח מהבית, הולך לתיאטרון.

נפש האורח שברחוב נקעה ממלחמות, מחלוקת עצמית, מחיטוט בפצעים ומכפירה בציונות. גם פיוט רוחני ומאמץ שכלתני הם לא הכיוונים שהוא מבקש בתיאטרון. בא לו לצחוק, לשיר, למחות דמעה, למחוא כפיים. לא רוצה מסרים ומחאות, רוצה הנאה.

ו„הבימה" מספק לו את המבוקש. דמות עממית, מחזה פשטני, ערגה נוסטאלגית, שירים קליטים, הוקעת חשמאי „התכבן והתאורר", ובאוותה הזדמנות, גם אולם מפואר ונוח, מיזוג־אוויר יעיל, ואיצטלה תרבותית של תיאטרון לאומי.

אולי, 41 ההצגות שנמכרו מראש, תעשינה האווירה, הן שתרמו להצלחה המיסחרית?

■ **בדלתיים סגורות.**

ת' הסימטה. מאת ז'אן־פול סארטר. תירגם וביים דור שטיינברג. שלושה מגיעים לגיהנום לאחר מותם ונאלצים לבלות את הנצח בתוך חדר אחד. דינמיקה קבוצתית המשילה קליפות, מסיכות ומחיצות. דניאל ארליך, רן ורד, גילת מואב וליהיא סמל. הקצב לא נבנה כראוי, לדעת מבקרנו. מוצ"ש, ב', ה', הסימטה יפו.

■ **הילד מאחורי העיניים.**

ליליאן שוץ הפקות. השחקנית אסי אשד פותחת אשנב לעולמה כאם לילד מונגולואידי. כתבה נאוה סמל וביים איציק ויינגרטן. הצגת־יחיד החושפת כאב ותיקווה, אהבה ומאבק. מבקרנו: ביצוי מעורן. מומלץ בהחלט. עונה שנייה. ב', מתנ"ס נשר.

■ **הקיין של אביה.**

בית־ליסין ות' חיפה. גילה אלמגור בהצגת־יחיד עפ"י ספרה האוטוביוגרפי. חניכת־מוסד בת 10 מגיעה לחופשת־קיץ בבית אימה, ניצולת־שואה מעורערת בנפשה. ביים איציק ויינגרטן. מעולה. כך הביקורת. עונה שנייה. ג', קיבוץ ברעם: ד', מתנ"ס בית־שמש: ה', בית־ליסין ת"א.

■ **חמדו ובנו.**

ת' הסימטה. מסע לילי של מנקי־רחובות ערביים, אב ובנו, אל תוך עצמם. זכריה טובי ביים את מחזהו של יצחק בוטון. עם יוסי בן־ישושן, אריב ג'השאן ורוני עקריש. הצגה מעניינת, לדעת מבקרנו. עונה שנייה. א', הסימטה יפו: ד', רמת־החייל.

■ **יהודי בחצר הדוכס.**

ת' חיפה. מאת יהודה סומו, בתרגום ועיבוד של יונתן דובוסרסקי וג'ילברטו טופאנו, שביים. מעשה ביהודי המוציא טובות הנאה והגנה על בני עמו מאת דוכס מנטובה, תוך כדי עבודה של להקת שחקנים על קומדיית־טעויות במסורת הדל'ארטה. עם יוסף אבו־ורדה, מוחמד בכרי, דינה בליי, סלים ראו, עמי טראוב, אמנון מסקין ואחרים. המבקרת שלנו: צריך לקצר. א'־ג', תיאטרון חיפה: ה', תיאטרון ים (במסגרת פסטיבל ישראל).

■ **מר מאני.**

ת' חיפה. קורותיה של משפחה יהודית ירושלמית במונודראמה עפ"י הפרק השלישי מרומן בכתיבה של א. ב. יהושע. דורון תבורי בפרקליט צבאי יהודי־בריטי המתבקש להגן על מר מאני, הנאשם בריגול לטובת הטורקים. ביים אילן תורן. הצגה בנויה היטב, לדעת המבקרת שלנו. א', ב', ואריסאליב חיפה.

■ **נעורי ורדהילה.**

קב' נווה־צדק, מהצגות חג המחזה המקורי. הועלה לפני 15 שנה בקאמרי. עשרה צללים שואבים את ממשותם מסגירה לאמסית. אהרון אלמוג ביים את מחזהו של חנוך לוין. מוסיקה: שוש רייזמן. עם חנה רוט, חוה אורטמן, שבתאי קונורטי ועוד. נערה שלא הזדקנה. מהנה, לדעת מבקרנו. מוצ"ש, נווה־צדק ת"א: ה', כפר־מנחם.

■ **סאלח שבתי.**

הבימה. במרחק 40 שנה מהעליה הגדולה ההיא, מבט נוסטאלגי אל סאלח שבתי, העולה החדש, הנלחם כדיעות קרומות ובמימסד אריש. הפעם כמחזמר. אפרים קישון כתב וביים. עם זאב רווח כסאלח, גאולה נוני, אברהם רונאי, מוסקו אלקלעי, דפנה דקל, ראובן לביא ואחרים. השירים של חיים חפר ונורית הירש, הכוריאוגרפיה של גברי לוי ושלמה רוזמרין. המבקרת שלנו: תחרות קשה בין הרע מאוד לבין העוד יותר גרוע. א'־ה' וכ', ד', ה' 2 הצגות, הבימה ת"א.

■ **סינים סינים.**

ת' הסימטה. קומדיה. סיני וארוסתו היהודיה בתיסבוכת מישפחתית בברוקלין. ניקו ניתאי תירגם את מאריי שיסגל וביים. עם אבי פניני, עירית שלג, גיל אלון וסירה קנטור/נטע פלוצקי. מבקרנו: קצב רחוט ומנות כמותלה עם פואנטה נשחקת. עונה שנייה. מוצ"ש, הסימטה יפו: ד', בית־הלוחם אפקה.

■ **עד 120.**

יוסף בשיתוף שירה. גירסה ישראלית לקטריה אמריקנית מאת אנררו ברגמן. רבקה מיכאלי באהבת חורף מול יוסי גרבר. פחות מאפשרים רחל הפלה, עדי לב (ככנותיה), מוני מושונוב ועזרא כמרי (חתניה). אילן רונן ביים. לא נקי, אבל מצחיק, הערב, קביט גבעתיים: מוצ"ש, מרפת תולון: א'־ג', היכל־התרבות כ"ס: ה' (2 הצגות), תיאטרון חיפה.

■ **עיר דמשית.**

ת' חיפה. פרשת רציחתם של שלושה אוחתים ע"י הכוחות הבריטיים במהלך הפגנה בצפון־אירלנד. מחזה מאת בריאן פריל, המבוסס על מאורע שהתרחש בפברואר 70'. בהצגה, בבימוי גולה צ'לטון, משולב סרט של איציק רובין. עם רות סגל, איציק ויינגרטן ודרור קרן. מבקרנו: קולאז' מוצלח, מישחק טוב. ג'־ה' (ד', ה' 2 הצגות), ואריסאליב חיפה.

■ **קשה להיות יהודי – „שווער צו זיין א יידי".**

הת' היידי בישראל. סיפורו של שלום־עליכם בעיבודו של ישראל בקר, בבימויו ובהשתתפותו. גוי שהחליף זהויות עם ידידו היהודי, לומד, שלא כיף להיות א ייד. עם רפי גולדווסר, יאשה גילינסקי, לורה סהר, אטל קובינסקה ותרגום סימולטני (אוזניות). מוצג מוזיאוני, לדעת הביקורת. הערב, קרית־חיים: א', יד־לבנים ת"א: ה', מתנ"ס קרית־אונו.

ממשיכות לרוץ

■ **הנפילה.**

הסימטה. עונה 114 סתם עיקשות? לא. לפי הביקורות, שווה לרוץ לנצח. יצירת־מופת של הסופר אלבר קאמי על האשמה שבפאסיביות בערב שכולו של ניקו ניתאי (עיבוד וביצוע). נפילה שהיא התעלות. לרוץ. הערב, הסימטה יפו.

■ **זה מסתובב.**

מאת יוסף מונדי ובבימויו. פרנץ קפקא ותיאודור הרצל משוחחים ומתעמתים בבעיות מהות, קיום וזהות של העם היהודי. בהשתתפות ישראל בירדמן, גדעון שמר ורות חול"פ. מבקרנו: תיאטרון אמיתי. מוצ"ש, הסימטה יפו.

הפסטיבל

אירועי פסטיבל ישראל

תיאטרון

■ **האינדיאנה או הודו של חלומותיהם.**

תיאטרון השמש צרפת. בהנהגתה של יוצרת התיאטרון, אריאן מנושקין, מעלים 60 שחקני "תיאטרון השמש" את סיפור המאבק לעצמאות הודו בין 37' ל־48'. כ־5 שעות. מוצ"ש, א' (20.30): כ'־ה' (19.00), האנגר מס' 3 נמל יפו.

■ **קו 1.**

תיאטרון גריפס (גרמניה). מחזמר־רוק במסורת הקבארט הברלינאי משנות ה־20. א' (20.30): ב', ג' (20.00): ד' (13.30, 20.00), תיאטרון ים (אולם סרוכר).

■ **תיאטרון ראאם.**

בלגיה. להקת התיאטרון מאנטוורפן ב־3 יצירות: „סקאפינו" (עפ"י מולייר). א', ב' (21.00), תיאטרון ים (רבקה קראון): „חלום ליל קיץ" (עפ"י שקספיר). ג', ד' (21.00), תיאטרון ים (רבקה קראון): „טייכלה והשר שלה" – כשביס־זינגר כתב, יוסף מילוא ביים. ה' (21.00), תיאטרון ים (רבקה קראון).

■ **הדיבוק.**

הבימה. ביים הפולני אנדז'יי ויידה. א'־ה', הבימה ת"א.

■ **פרקי שיר השירים.**

לאה שלנגר, בליווי קבוצת נגנים כאיריש. כ' (19.00), ג' (20.00), התיאטרון הקטן ים.

■ **הדרך לנצחיות.**

קבוצת ווסטר וארה"ב. להקה אוונגארדית מניו־יורק מעלה את המשוררים, הוגי הדעות ונביאי הסמים של שנות ה־60. כ', ג' (21.00): ד' (17.00, 21.00), ה' (21.00), דר בכר ים.

■ **האיש בעל ששת הצדדים.**

תיאטרון הפנטומימה (אנגליה). צמד פנטומימאים־שחקנים מגיש שילוב של פנטומימה, טקסטים ומוסיקה מקורית. ד', ה' (20.30), החאן ים.

■ **יהודי בחצר הדוכס.**

ת' חיפה. קורותיו של יהודה סומו, המחזאי העברי הראשון. ה' (21.00), תיאטרון ים (אולם שרובר).

מוסיקה

■ **שלישית בוזאר.**

ארה"ב. תוכנית א': היידן, ראוול ומנדלסון. מוצ"ש (11.00), הקאמרי ת"א: א' (21.15), תיאטרון ים (הנרי קראון) ג' (20.30), מוזיאון ת"א. תוכנית ב': היידן, ברהאמס ובטהובן. ב' (20.00), תיאטרון ים (הנרי קראון): ד' (17.00), מוזיאון ת"א.

■ **איור סוגורלייך.**

הפסנתרן היוגוסלבי ביצירות מאת בטהובן, שופן, סקריאבין. א' (21.00), בנייני־האומה ים: ב' (20.30), אודיטוריום חיפה: ג' (20.30), היכל־התרבות כרמיאל.

■ **מתיאוס פסיון.**

מאת י.ס. באך. 80 משתתפים: סולנים, מקהלת נערים, תזמורת ועוגב. מוצ"ש (11.00), א' (20.00), כנסיית הדורמיציון ים.

■ **האופרה הישראלית החדשה – בטבעת החנק.**

עפ"י סיפור־דפאים של הנרי ג'יימס, שהפך לאופרה קאמרית מאת בנג'מין בריטן. ביים: חנן שניר. א', ג', ה' (20.30), אודיטוריום דוהל ת"א.

■ **לילות קסומים בעין־כרם.**

6 ימי חגיגה מוסיקאלית. כל 32 הסונטות לפסנתר של בטהובן, בביצוע 8 פסנתרני צמרת ישראליים. אירית רוב: כ' (20.30): ויקטור דרכיאנקו: ג' (18.30): נטשה טדסון: ג' (21.00): עמנואל קרסובסקי: ד' (18.30): אלכסנדר וולקוב: ד' (21.00): סגינה ולצמן: ה' (20.30).

■ **מאריך ישראל לישראל בת ה־40.**

מרתון מוסיקאלי רב־היקף, המביא את מיטב הלחנים של דור המלחינים הראשון והנוכחי. ג' (15.00), תיאטרון ים (הנרי קראון).

■ **מסתורי הקול הבולגרי.**

מקהלת הנשים של סופיה, בליווי 9 סולניות ולהקת נגנים בכלים מסורתיים. ה' (20.30), כנסית הדורמיציון ים.

■ **שלישיית טומי פלאנאגן.**

מלווים: ג'ורג' מראז (באס) וקני וושינגטון (תופים). א' (21.00), מוזיאון רוקפלר ים.

■ **האחים פרה.**

צרפת. מהחשובים בנגני הג'אז, עם לואיג'י טרוסארדי, קונטרבאס ופיליפ קמבל, תופים. ג' (21.00), מוזיאון רוקפלר ים.

■ **רביעיית ארט פרמר.**

גדול נגני הפלוגלהורן. ד' (21.00), הנרי קראון תיאטרון ים.

■ **מרתון ג'אז.**

להקות פלאנאגן, פרמר והאחים פרה. ה' (20.30), אמפיתיאטרון והאהל ת"א.

מחול

■ **התנועתרון.**

70 בנות להקת־המחול הייצוגית של „הפועל" ב„בראשית". היום (14.30), תיאטרון ים (רבקה קראון).

■ **בלט בז'אר לוזאן.**

שווייץ. מוריס בז'אר ולהקתו ב־3 תוכניות. תוכנית א': „מחול למוסיקה צרפתית של המאה העשרים": „מישחקים" מאת דביוסי, „פולחן האביב" מאת סטרווינסקי, „בולרו" מאת ראוול. היום (15.00), היכל־התרבות ת"א. תוכנית ב': „מונזציה ליתן": „אור" מאת ויואלדי: „סוויטת דיוניסוס" מאת חג'ידאקיס. א' (21.00), התיאטרון הרומי קיסריה: תוכנית ג': „הדיבוק" – בכורה ליצירה חדשה עפ"י המחזה הידוע: „קנטטה מס' 51" של באך ו„סוויטה ערבית". ה' (20.30), בנייני־האומה ים.

■ **ארבן ברש ווימן.**

ארה"ב. מחול מודרני, המושפע מהביבופ, מהבלוז ומשירי נשמה כושיים. היום (11.00), מוזיאון ת"א.

■ **להקת המחול של לאר לובוביץ'.**

ארה"ב. הכוריאוגרף לובוביץ' ולהקתו במחול של דופק ותצורה. הערב, מוצ"ש (22.00), א' (21.00), הקאמרי ת"א.

■ **מחווה לגרטרוד קראוס.**

בהשתתפות להקת המחול בתישבע, הקיבוצית וקול הדממה. כ' (20.30), מוזיאון ת"א.

אירועים מיוחדים

■ **אנסמבל 13.**

מיצירותיו של אחד החשובים במלחיניה הצעירים של גרמניה, וולפגאנג רים. א' (21.00), החאן ים. (ב־19.15: הרצאתו של ד"ר לב קבליאקוב על רים בלווית הדגמות).

■ **דיונה.**

הולנד. רקדנים הולנדים וישראלים במופע צלילים, תנועה ואור שיתרחש מן הדמרומים ועד החשיכה בנוף עוצר נשימה. ב'־ה' (19.15), הדיונה הגדולה אשדוד.

■ **מבעד לוורדים.**

סיפור של כנר ניצול שואה בביצוע הכנר פנחס צוקרמן, עם אנסמבל של 8 נגנים בניצוחו של כריסטוף אשנבאך. מישחק: מרק חסמן. ד', ה' (20.00, 22.00), תחנת־הכוח הישנה ים.

תיאטרוני רחוב

■ **הרציף.**

אנסמבל ירושלים במופע מולטי־מדיה, מחול ומוסיקה, קולנוע ווידאו. ג'־ה' (21.00, 22.30), תחנת הרכבת ים.

■ **אל תתנו למוות לומר את המלה האחרונה.**

מחזה ובימוי: ליאור נחמן. א'־ה' (20.15), רחבת תיאטרון ים.

■ **העדר.**

מחזה מאת פרדי פביאן. שרשרת סמלים הקשורה למלחמה. ג'־ה' (20.00, 22.00), גן היאט ים.

מופעי חוצות

■ **תזמורות ג'אז.**

הטיילת ים, דוקסילנד קמבו, להקת טד קופר, תזמורות בלוז, צליל שכן. ב'־ה' (20.00), כיכר ציון ים.

מוסיקה

■ **האופרה הישראלית החדשה – בטבעת החנק.**

חנן שניר ביים את האופרה של בנג'מין בריטן, עפ"י סיפור אימים של הנרי ג'יימס. קורותיהם של שני ילדים באחוזה כפרית מוכת רוחות רפאים. המטפלת החדשה מנסה לפתור את התעלומה. עם רובין וויל־קפסוטו, פטר קאוראס, אמילי ברגרסן ומנה לויט, והילדים הילה פליטמן, רינת גבאי, עמנואל ויצטום ואיתי ידלין. עם התזמורת הקאמרית הישראלית בניצוח רודריק ברידון. באנגלית עם כתוביות בתרגומו של אהוד מנור. א', ג', ה', אודיטוריום דוהל ת"א (במסגרת פסטיבל ישראל).

■ **אגודת יובל רמת־השרון.**

הערב: רסיטל לפסנתר עם ויקטור דרכיאנקו. תוכנית בטהובן: א': רסיטל לפסנתר עם אלכסנדר וולקוב. תוכנית בטהובן: כ': רסיטל לפסנתר עם יונתן זק. תוכנית בטהובן.

■ **אנסמבל מזרח־מערב.**

ויקטור עירה, קנון: יובל מסנר, צ'לו: יעקב מירון, קלרנית־חליל־סקסופון: אבי אגבבה, כלי־הקשה: ישראל בורוכוב, דולצימר וקונטרבאס. כ', צוותא ת"א.

■ **הספריה המרכזית למוסיקה ומחול.**

שרון קם, קלרנית: עמרי שימרון, פסנתר. בתוכניתו ברהאמס, דביוסי: מרים ימפולסקי, פסנתר. בתוכנית: באך, ראוול, שומאן. ד', ביאליק 26 ת"א.

■ **התזמורת הפילהרמונית הישראלית.**

מנצח: גבי כמורה. ארנן ויול, פסנתר. תוכנית מוצארט. א', היכל־התרבות ת"א: כ', בנייני־האומה ים: ג'־ה', אודיטוריום חיפה.

■ **כנסיית עמנואל יפו.**

מוצ"ש: הג'־מרי קלוק (נורבגיה), סופראן. בתוכנית: הנדל, באך, מוצארט, פרנק.

■ **נעמי בלינקיה – רסיטל לפסנתר.**

ד', בית ציוני אמריקה ת"א.

■ **צוותא תיא שבת 11:11.**

מילכה לקס, פסנתר: אליקים ולצמן, כינור: אברהם לויתטל, ויולה: ריצ'רד לסר, קלרנית: חיים יובל, אבוב: טדי קלינג, קונטרבאס. שיפורה מילשטיין, קריאה. בתוכנית: הינדמית, ברהאמס, פרוקופייב, סטרווינסקי.

■ **שירי ערש.**

קיילה גרינבאום, פסנתר: דפנה ליכט, זמרה. א' (17.00), מרכז ביכורי העתים ת"א.

■ **תזמורת בלי־הנשיפה של עיריית רחובות.**

מנצחים: טובי משולם, יצחק בן־ישראל, יעקב אלמוג. ד', ויקס רחובות.

■ **תזמורת נתניה.**

מנצח: סמואל לואיס. סולנית: דורה שוורצברג. בתוכנית: צ'ייקובסקי, גריג, דהליב. ג', היכל־התרבות דורה נתניה.

מחול

■ **מחווה לגרטרוד קראוס.**

במלאות עשור לפטירתה של אמנית רבת־גוונים, תברו יחדו להקות „בת־שבע", „קול ודממה" והמחול הקיבוצית. הכוריאוגרפית נעמי אליסקובסקי שיחזרה 3 מיצירותיה, למוסיקה של שוברט, סטראווינסקי וברטוק. ב', מוזיאון ת"א.

בידור

■ **איך זה עובד באמת.**

דומינו־גרוס. מופע סאטירה ואקטואליה מקורי. הומור שחור וסלפסטיק, במערכונים, בשירים ובמוסיקה, שכתבו, ביימו ומבצעים מורי בר־און, גדי פור ויוסי פרץ. ב', ד', פאב „דומינו־גרוס" ת"א.

■ **אסתר שמיר.**

עם מטען של 3 אלבומי סולו, משתפת אסתר את קהלה בלבטי היצירה של אלבומה הרביעי. נוכחות חריפה של מאה פוליסית. עדי רגני מלווה בקלידים. מוצ"ש, בית־ליסין (המרתף העליון) ת"א.

■ **גידי גוב – דרך ארין.**

המון הפקות בשיתוף קוטלר־אשר. ארון „שלל שרב" בשלל להיטיו, מאלבומו האחרון ומקודם. מנגנים: הלל (תופים), דייו (גיטרות), גפני (באס) וקלינשטיין (קלידים), שגם הפיק מוסיקאלית. מבקרנו: גוב במיטבו. הערב (2 הופעות), צוותא ת"א: מוצ"ש, צמח: א', הפודס נס־ציונה.

■ **גלי עטרי – צעד אחד לפני הנהר.**

יורמן־ארם מפיקים. הרצה. התקליט הנמכר ביותר בעת האחרונה סוף־סוף על הבמה. עם שירים מאלבומיה הקודמים. מלווים: קובי נעים (קלידים), אלכס פולק ואיתמר ארז (גיטרות), צביקה דרכמן (באס) וסמי אברדול (תופים). ניהול מוסיקאלי: עדי רגני. הערב, צוותא רמת־השרון.

■ **דני רובס – פנים ושמות.**

יורמן־ארם מפיקים. הרצה. מופע המבוסס על שני תקליטיו של היוצר־זמר, עם סיפוריהם ביניהם. מלווה: הקלידן דובי אנגלה. הערב, בית־ליסין (המרתף העליון) ת"א: מוצ"ש, מסחן הזיתים אשקלון.

■ **דפנה ארמוני.**

הרצה. „אלה" במיני־מופע של שירי־עבר. מלווים משה לוי (קלידים), המפיק המוסיקאלי, ואורי בלק (הקשה). הערב, מופת ד"גו ר', פאב השלולית חיפה.

■ **הגשש החיוור – חגיגה מס' 2.**

תמצית תוכניות ג' ור', אותן כתב וביים נסים אלוני: „סינמה גשש" ו„קנטטה לשווארמה", „הגל הקל", „מאמן הכדורגל" (מר אומרלה), „שיר הבירבור", „יפות יפות" ועוד. השיחזור מלווה בסרטים מהארכיון. מוצ"ש, בית־העם קרית־חיים: א', אודיטוריום חיפה.

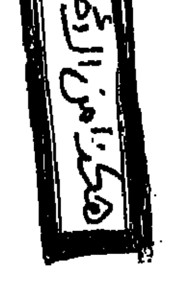
■ **המוסר לבידור לאומי.**

ת' יובל. גדי יגיל ומוטי גלעדי, היקויים, מערכונים, שירים, הומור וסאטירה. כתבו: רני רווה, אבי שמש, מישה נתן והבדרנים עצמם. ביים: ישראל (פולי) פוליאקוב. ניהול מוסיקאלי: יורם צרוק. הערב, רינה הולוק: מוצ"ש, שביט חיפה א', בית־זהיל ת"א.

■ **זהירות זכרונות.**

ת' חיפה. תוכנית־יחיד מאת שמעון ישראלי ובביצועו. זכרונות מהארכיון המהמלות הפרטי

(המשך בעמ' 26)

כי חייו של השחקן

נעמי גל

הרבה מתח על בימת החאן, ערב בכורת „לילה במאי". לא רק מתח השחקנים ערב בכורה, אלא גם המתח הגבוה של המחזה עצמו, המתרחש כל־כולו בלילה אחד במאי, בו הכריז נשיא מצרים, גמאל עבד א־נאצר, על סגירת מיצרי טיראן. שבע דמויות מסתובבות בחדר ירושלמי אחד כל הלילה, מתחבטות ומתלבטות באפלה, לא רק של כוננות, ערב מילחמת 67', אלא גם של תעייה במבוך פרטי לקראת שחר בלתי־נמנע, רגע של אמת, שחייב להפציע.

ארבעה תפקידי נשים, ארבעה דורות: רחל שריד, 'הזקנה', כבת 60; נעמי, בשנות ה־40 המאוחרות שלה; תרצה, בשנות ה־30 שלה; ונועה, שמיניסטית. מגלמות אותן ארבע שחקניות, ארבעה דורות גם הן: דבורה קידר היא 'הזקנה'; עליזה רוזן היא נעמי, בעלת גלריה בגיל העמידה; אורה מאירסון היא תרצה, בשנות ה־30 שלה. גילי בן־אוזיליו, 25, היא נועה, שמיניסטית תמימה, שבלילה אחד במאי מתבגרת ב־20 שנה.

הזקנה: דבורה קידר, בתפקיד רחל שריד. רחל היא דמות שכולה חוסר שקט, נעה על גבול השפיות, נמלטת מאנשים קטנטנים שרודפים אחריה כביכול, צפה לרגעים של צלילות גדולה ושבה וצוללת למעמקים מעורבלים ורחוקים. קידר מביאה לדמות חוסר־שקט משלה, חוסר־בהירות כמצב קיומי, נכון לעשרות שנות־חרדה כשחקנית בתיאטראות שונים, מבלי להיות אף־פעם חלק מהמימסד התיאטרוני. כמיהה עמוקה ליציבות ול'קביעות' ויחד עם זה השלמה עם האופציות הפתוחות תמיד, הסיכוי

> דבורה קידר: „חיכיתי תקופות ארוכות ואף אחד לא רצה אותי"

שמעבר לפינה מחכה תפקיד טוב.

„זה תפקיד משגע, עובדה שהסכמתי למאמץ האדיר הזה, של להיות על הקו לירושלים ולהמשיך לשחק ב'מעגל הקיר הקווקזי' וב'מירלה אפרת'". על רחל שריד: „בהפקות קודמות קראו לה 'הזקנה'. קיבלתי פיאה של שיער שיבה, כדי להרגיש יותר זקנה. מפתה לשחק אשה לא־שפויה. זאת מתנה, שלא נופלת בחלקו של כל זקן רחל מטורפת, אך רואה את כולם בצורה השפויה ביותר".

גיל העמידה: עליזה רוזן בתפקיד נעמי. רוזן מעידה על עצמה שהיא בגיל־ההשלמה. לא מתאמצת, לא נרחפת. אם בא תפקיד, טוב. אם לא, גם בסדר. לדעת רוני ניניו, הבימאי, היא השחקנית הטובה ביותר בגילה בארץ. „יש בה עירוב מרהים של שחקנית תיאטרון וקולנוע. מסוגלת לעשות כל תפקיד וכל דבר, שופעת רעיונות ועוזרת גם עם הדמויות האחרות. אין דבר בלתי־אפשרי בשבילה".

רוזן על נעמי: „מקדימה את דורה. בשנות ה־60 להיות אשה עצמאית ולהחזיק גבר צעיר לא היה כל־כך מקובל. יחסיה עם אבינועם לא בדיוק בריאים, יש גם עניין אמהי ביחסים אלה. היא רצה לחמש אותו, כמו אמא פולניה, כשמגיע צר־גיוס. רוצה להגן עליו מכל העולם וסובלת את היחס המתורבן שלו, רק כדי לא לאבד אותו. הוא התקווה האחרונה שלה לאהבה. הוא גם הילד שלא היה לה, ובגלל גילה כבר לא יהיה".

אשה בשלה: אורה מאירסון בתפקיד תרצה לוין. אחרי שצפה המחזאי, א.ב. יהושע, בחזרה, אמר: „אורה מאירסון היא כל־כך תרצה". ניניו, הבימאי: „היא מרתימה בתרציותה". אם היתה עגלגלה תשית ב„אילף הקטן", לא נותר דבר מזה, היא זוויתית, קפיצית ועצבנית כתרצה. אין לה תנועה אחת רגועה במשך כל ההצגה.

מאירסון ובן־אוזיליו (עומדות), רוזן וקידר. לקראת רגע־של־אמת — צילום: זום 77

> ארבע שחקניות ב„לילה במאי", ארבעה דורות. מגיבורות מחזהו של א.ב. יהושע גולשת השיחה לחרדה ולחוסר־הביטחון, יחסי־ציבור, כוחו של תשדיר־שירות, סוכנים, משפחה וילדים כחלום זעיר־בורגני

מאירסון על תרצה: „אני במתח יותר משהייתי אי־פעם בתפקיד כלשהו. תרצה הולכת כל הזמן על רימרומים, היא בחוסר בהירות, עם המון שתיקות. הייתי צריכה לעבור הרבה על איך להיות שווה כלום".

▲

מאירסון: „לפני כל הצגה אני רוצה לישון, מתה שלא תהיה הצגה. עליזה הסבירה לי, שגם אצלה זה כך. אז הבנתי, שזה לא סוף העולם. אני שלמה עם המקצוע, אבל לא חושבת שאוכל לחיות בהמתנה כל החיים. בינתיים, אני בת־מזל; לא מקבלת הצעות־עבודה ברואר, אבל יש עבודה. אם לא תהיה, אתחיל לכבס ולגהץ... אם אני עוזבת את התאון אני יכולה להתאהב בשניות".

קידר: „היא צודקת. המציאות של פרילאנס קשה. ישבתי וחיכיתי תקופות ארוכות, ואף אחד לא רצה אותי. יש שחקנים שהתקשורת עוזרת להם. אלברט כהן אמר לי פעם על תשדיר־השירות 'לא נעים, לא נורא' שעשה: זה ה'המלט' וה'אותלו' שלו. יחסי־הציבור שלי היה התפקיד שעשיתי ב'אסקימו לימון'".

מאירסון: „שלי זה 'שנת שמיטה', פרק בטלוויזיה הלימודית, שאפילו לא ראיתי".

קידר: „אני ראיתי, והיית מקסימה. אריה, הבימאי, חשב שהיית נהדרת".

מאירסון: „אז למה הוא לא קרא לי לפרק נוסף?"

בן־אוזיליו: „אורה, אני אומרת לך שאם יגלו אותך בקולנוע, את תעופי"

מאירסון: „הלוואי"

קידר: (לעליזה) „ואצלך זה היה 'ניקוי ראש'".

בן־אוזיליו: „ביום של 'ניקוי ראש', היה מותר לי ללכת לישון מאוחר".

רוזן: „בגלל 'ניקוי ראש' הציעו לי הרבה דברים ולא עשיתי, כי לא רציתי. יכולתי להרוויח מזה כסף והיו מצביעים עלי ברחוב, אבל אני לא אוהבת את זה".

בן־אוזיליו: „כשיציעו לי תשדיר־שירות אני ארוץ, כי אז יש כסף לנסוע לחו"ל".

מאירסון: (צוחקת) „גילי היא דור־הסילון".

בן־אוזיליו: „אם אוכל לעשות פרסומת, אעשה. אם יראו אותך מאה פעמים ברחוב, ייזכרו בך יותר".

מאירסון: „אני מתחילה להסכים עם גילי".

רוזן: „זה גם יכול להיות מסוכן. אחרי 'ניקוי ראש' הציעו לי רק דברים כאלה, מצחיקים".

קידר: „פעם חשבתי שזה לא מכובד. אבל, שחקנים בארה"ב עושים את זה. לפעמים, זה סיפור מביך".

רוזן: „לא נותנים לקרוא תסריט, לא מתאימים לך את התפקיד. אה, כן, הם אומרים, אולי ניקח את 'עליזה רוזן, ואם לא אותה – את ההיא".

קידר: „יש לנו אינפלציה של שחקנים".

▲

בן־אוזיליו: זה נכון שיש הרבה שחקניות, וטובות. אני לא במצב של לקרוא תסריט, לחשוב שהוא לא טוב – ולסרב. יהיה לי מאוד־מאוד קשה לומר לא. אני צריכה להתאים עצמי למה שקורה. יש משהו שנורא מפחיד אותי במקצוע. לא כל־כך להישאר בלי עבודה, גם לא הבינוניות. מה שהכי מפחיד: שהמקצוע מרכז אותך סביב עצמך. אני פוחדת לאבד את הרגישות שלי לדברים אחרים. אני חוששת, שיש משהו במקצוע שמכתיב את זה. הוא כל־כך אובססיבי. זאת שנה ראשונה שלי כשחקנית וכבר מפחיד אותי שההשקעה כזאת גדולה. אז מה

> עליזה רוזן: „אחרי 'ניקוי ראש' הציעו לי רק דברים כאלה, מצחיקים"

יהיה עם משפחה ודברים כאלה?"

מאירסון: „גם אותי זה מפחיד".

רוזן: „מי שיש לו רגישות, לא מאבד".

מאירסון: „זה מקצוע שדורש את כולך".

רוזן: „רוב השחקנים בארץ הם בורגנים ועירים, שרוצים משפחה וילדים".

מאירסון: „לי יש שאיפה להיות זעיר־בורגנית".

בן־אוזיליו: „הייתי עושה היום ילדים. גם אני זעיר־בורגנית. מראיג אותי הקטע של הבינוניות, יש לי חלומות מאוד גדולים".

רוזן: „אנחנו יודעות, גם אנחנו היינו שם".

בן־אוזיליו: „אני לא שמה לעצמי מטרה להגשים את החלום הכי ורוד שלי. אני מקווה שתהיה לי אפשרות. ואם לא – שארע להגיד שלום וללכת".

מאירסון: „גם אני".

רוזן: „כית־צבי פולט כל יום שחקנים חדשים".

בן־אוזיליו: „נתקלתי בשחקנים, שאני רואה את האגוצנטריות הבלתי־מוגבלת שלהם ושהחרדות שלהם יותר עמוקות משלי, כי כבר עברו להם הרבה שנים. החרדה הופכת אותם ליותר קשים, וזה מפחיד אותי. אני, לדוגמה, לא יכולתי להאמין שלשחקנית כמו אורה אין סוכנת, והיא לא דוחפת את עצמה. שחקן כן יכול לדחוף את עצמו, בלי שזה יהיה מגעיל. באים, מוסרים תמונות. רק עכשיו היא הצטלמה. שלחתי אותה לצלם שלי. אם היתה מקבלת הצעה מהוליווד הייתי מקנאת, בטח, אבל הייתי מאושרת בשבילה. מגיע לה, כי היא שחקנית נהדרת. בתקופה של דבורה היתה אידיאולוגיה בכל מה שקשור בתיאטרון. אני היום חושבת על הישגיות".

עובר ושב

יונתן צ'רצ'י ב„חקירה". כרמי: „נושאים פוליטיים מעסיקים אותי ואני כותבת עליהם"

דורכת על יבלות

כל מחזה חדש של דניאלה כרמי („חקירה", „הפיצוץ ברחוב אהל"ן") מעורר עליה את זעמם של חוגים שונים

בחזרות הם הזיעו המון. היו מחוברים, כמעט מותשים, לבקבוק מים מינרליים, להחזיר לעצמם את הנוזלים. נולה צ'לטון, הבימאית, אמרה שצריך עוד לעבוד על הצעקה. היא לא מספיק קיימת, לא מספיק זועקת. אחר־כך יצאו מכרם חורי, יונתן צ'רצ'י וסנדרה שדה (בתפקידים הראשיים) לקהל עם „חקירה". ערב של 3 מחזות קצרים – שניים של דניאלה כרמי, אחד של פינטר. משרד־העבודה החליט, שלא ייתן רשיון להעסיק ילד בהצגה שבה אומרים מלים איומות כמו „מזדיינת" ו„חרא קטן". כל זה במערכון של פינטר, בו זוג הורים וילד נעצרים ונלקחים לחקירה כי הילד ירק ובעט בחיילי המישטר. שינו את ה„מזדיינת" ל„נדפקת" ואת ה„חרא" ל„טינופת", וההצגה קיבלה את ההכשר.

החומר של דניאלה כרמי כבר עורר בעבר תגובות דומות. לתיאטרון לילדים ולנוער כתבה את „הפיצוץ ברחוב אהל"ן", על ילדה לזוג מעורב, אם יהודיה ואב ערבי. כשמתפוצץ מטען־חבלה ברחוב שלהם, החשד נופל על הערבי. ההצגה גרמה למחאות מצד „אנשי חינוך", שלא מחו על הגזענות המפורצת ברחוב היהודי אלא על הצגת זוג ערבי־יהודי שגם לא נשוי כמו שצריך. משרד־החינוך החליט אז לא לנקוט עמדה, להשאיר את ההחלטה אם להציג או לא בידי בתי־הספר, וההצגה מתה מוות טבעי.

במסגרת „חקירה", כתבה כרמי על עלי יאסין, סתת ערבי קשה־יום שגר במחנה־פליטים, אב לילד חריג־מפגר. בנו היכה מנהל־עבודה יהודי. במלחמה על כבודו האנושי האבוד, הוא מגיע לחקירה ומושפל לדרגת הולך על ארבע. עלי מבקש מחברו להודיע לבן, שאביו הוא פר מסורס. כרמי גם כותבת על חיילת שירדה מהפסים, לאחר שהשתתפה בהריסות בתים של ערבים. החיילת מחפשת את שפיותה בבריחה לערבות־קרח לבנות בקוטב או בהריסת שורת בתים על החוף.

לפעמים נדמה, שכרמי בולעת את כותרות העיתון של היום והופכת אותן לתיאטרון של מחר. היא מתקוממת נגד ההטחה: „הנושא של השפלת ערבים לא היה קיים לפני־כן את הסיפור 'שזיפים' על עלי יאסין כתבתי כבר ב־85'. כתבתי, כי הרגשתי שלא ייתכן שהאנשים האלה יחיו תחת כיבוש כל השנים ולא יעשו משהו. הרגשתי שזה מצב נורא ואין מוצא ממנו אלא בהתקוממות. לא רואה דבר ביני לבין העיתונים, מלבד העובדה שנושאים פוליטיים מעסיקים אותי ואני כותבת עליהם. הבעיה של הערבי ב'שזיפים' היא, שהוא אינו פוליטי. זו דמות שעומדת בצל, שהישראלים לא מכירים. אדם שמגיע למצב של הר־געש ושואל את עצמו: מה אני, פחדן? זה לא סיפור על התקוממות ואינתיפאדה, אלא סיפור על תהליך של אובדן כבוד שהתחיל מזמן־מזמן".

■ עדית נעמן

בראיין כוכב עליון

בראיין אדאמס, כוכב־הרוק הקנדי הגדול ביותר, מגיע להופעות בישראל

בראיין אדאמס הוא ללא ספק כוכב־הרוק הגדול ביותר שהוציאה קנדה. 5 אלבומים, לפחות 10 להיטי־ענק, מאות הופעות, רבבות צופים בכל קונצרט, מכירה של 15 מיליון עותקים. מגיע לארץ ל־3 הופעות – בתל־אביב, בקיסריה ובירושלים.

יליד קינגסטון אונטאריו, 1959. כילד, נלווה לאביו, דיפלומט במשרד־החוץ הקנדי, וראה עולם. אפילו בישראל ביקר. עם המוסיקה התחיל בגיל 10, עם הגיטרה הראשונה. בגיל 16, הוריו נפרדו. הוא עזב את בית־הספר, נטל 2,000 דולאר שנחסכו עבור לימודיו האוניברסיטאיים וקנה פסנתר משומש (הניצב עד היום בביתו שבוואנקובר).

ב־76' החל לנגן במועדונים. שנה אחר־כך פגש את המתופף ג'ים ואלאנס, שותפו ליצירה. יחד כתבו לכוכבים קנדיים גדולים: „באכמן טרנר אובר־דרייב", איאן לויד, בוב וולש, „מאתב" ואחרים. אחר־כך גם לג'ו קוקר, לג'ויס ניוטון ול„קיס".

רק טבעי היה, שבשלב הבא יהפכו ההקלטות הביתיות לחוזה בחברת A&M. ב־1980 הוציא אלבום־בכורה ובעקבותיו יצא למסע־קונצרטים ראשון. פגש את המפיק בוב קלירמאונטיין, עמו עבד על „רוצה את זה? יש לך את זה", שראה אור ב־82'. האלבום הופיע גם בישראל, שנכנסה מאז למעגל חסידיו.

עם קלירמאונטיין הפך אדאמס לכוכב־רוק בינלאומי. שיתוף־הפעולה ביניהם נמשך גם ב־3 האלבומים הבאים: „חותך כמו סכין" ('83) – עם „ישר מהלב", „הפעם הזאת" ושיר־הנושא; „פזיז" ('84); „אל תוך האש" ('87) – עם „כחום הלילה", „קורבן האהבה", „לבבות בלהבות". קלירמאונטיין תיעל את הרוק הקליט, הקול הזכוכיתי והאנרגיה הבימתית של אדאמס, לנוסחת־הצלחה, שהניבה פירות שיא ב־85', ב„פזיז": „רץ אלייך", „מישהו", „גן־עדן", „הקיץ של 69" ו„זוהי רק אהבה", דואט עם טינה טרנר.

הצלחתו הרבה אינה משנה את העובדה, שאדאמס הוא תוצר רוק אמריקני מובהק, אופייני לשטח בין האטלנטי לפאסיפי. רוקר חסר פנים. כוכב אלמוני. פועל יוצא של אופי עניו, אורח־חיים צנוע, עבודה קשה ואפורה.

אדאמס: „אני מעדיף לכתוב על בדידות"

„הריחוק הוא שמעניק לנו שפיות", הוא שר ב„מישהו".

לא דמותו, שכמעט אינה מוכרת, היא המוכרת, אלא הסחורה שהוא מציע. סודו הוא בפשטות שיריו, במלודיות הקליטות שלהם. הוא כותב מהבטן. צירוף מיסחרי של המנוני רוק ובלאדות על אהבה אבודה ושיברון־לב. „אני מעדיף לכתוב על בדידות, שנוגעת ומרגשת אנשים, לא שירים 'מזוהמים' בנושאים חברתיים. מי אוהב לשמוע על מלחמה אטומית ורעב עולמי?"

הופעתו טעונה, הוא מככב בכל אחת מהמיני־מלודראמות של שיריו. שר אותם בכוח, באגרוף קמוץ, עם וריד מתנפח. הוא מקצוען ונהנה מאמנותו. אינו מייפה את הצליל. שומר אותו קרוב ככל האפשר לשורשים, של הרוק ושל הריתם־אנד־בלוז, שהוא גא להיות דור שלישי לו.

בגלל קולו הצרוד והופעתו הדינאמית, נוטים להשוותו לברוס ספרינגסטין. אדאמס, המוחמא מההשוואה, מעדיף השוואה לזמרים כוחניים פחות. רוד סטיוארט בראשית דרכו, לדוגמה. אולי אלטון ג'ון, מכוכבי נעורותו. אפרופו הקול. כיוון שצרוד, הוא יפה, במיוחד בעשור האחרון, תרד אדאמס לשלמותו. לא מעשן, ממעט באלכוהול, מעדיף טמפרטורה טבעית באולם ההופעת. לא משתמש בעשן על הבמה. לא נוגע בסמים. הרעיון למצוא בהם השראה ליצירה, מטופש בעיניו.

■ עמוס אורן

אמא אווזה

אריאלה שביד

מכשפהילה רעה. תיאטרון „הקומה השלישית", המנוהל על־ידי הבימאי עודד בארי והשחקן רני שגב, מעלה את ההצגה „סוד המכשפות", המבוססת על ספר־ילדים של עפרה גלברט וציורים: מושיק לין, שהופיע בהוצאת „הקיבוץ המאוחד".

שגב, שעיבד וביים את המחזה, אחראי גם ל„אכיגו'ור", הלהיט האחרון בספרי הילדים.

סיפור המחזה: מיקון, צעיר הגמדים מהשביעיה המפורסמת, שחבריה נשאו כמשותף בעול הקיום עד ששלגיה הפכה אותם לשוביניסטים, מחליט למצוא את המכשפות הרעות מהאגדות ולעשות להן סוף אחת ולתמיד. בדרכו הוא פוגש בזאב ומגלה, שמחוץ לאגדות הוא בעצם בחור עלא־כיפק. רק ב„כיפה אדומה" הוא צריך להיות רשע.

בהצגה, שאינה צמודה באדיקות לטקסט, מקבל הסיפור המקורי מימד קומי בעזרת דיאלוגים מושחזים, מהירים ומצחיקים. משלים אותם מישחקו של שגב, המגלם את הזאב בצורה אנושית־רציניתית־מצחיקה אימים. שווה להיפרד למענו מפינוקי השבת ולראות את ההצגה.

הייתי נהנית יותר אם גם 3 השחקנים האחרים, החביבים לכשעצמם, לא היו נלהבים כל־כך ומגישים את הטקסטים בדרך פחות „משוחקת".

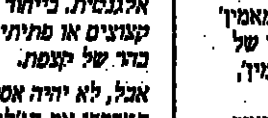
ההצגה מיועדת לילדים הקטנים יותר, אבל איני רואה שום הצדקה להגביל אותה. נדמה לי, שכל אחד מאיתנו נושא עימו את האגדות במתכונתן הקלאסית, ולכל אחד קורה משהו כששוברים מתכונת זו. בהצגה בה ביקרתי, התרשמתי שכולם, מבוגרים וצעירים כאחד, נהנו.

כדי לחוות בהצגה, אינכם חייבים להגיע ל„קומה השלישית" ברחוב יפת ביפו. ההצגה מגיעה לכל רחבי הארץ. בכניסה, מחלקים לקהל פתקים מעוטרים בציורי מכשפה. על הצופה להחליט אם ברצונו להיות מכשפה טובה או רעה. זה הזכיר לי את אלילת־המין ההוליוודית מיי ווסט, שאמרה פעם לעיתונאי: „כשאני טובה, בחור צעיר, אני טובה. אבל, כשאני רעה, אני הכי טובה".

צעירים, אוהבים ומבשלים. לספר „סינדרלה, ספר בישול לצעירים ולאוהבים", בהוצאת „לילך", אפשר להתייחס כאל שני ספרים.

האחד – ספר קריאה, המביא את ה'אני מאמין' של המחברת עלומת־השם ביחס למקומו של המטבח בחיי האשה המודרנית. 'אני מאמין', שתופס חלק נכבד מהספר וכתוב בחן ובהחלטיות. משובץ בעצות שימושיות מאוד לניהול מטבח.

השני – ספר בישול, שמניח שאינכם יודעים דבר

מיקון הגמד. מתוך הספר „סוד המכשפות"

ולכן כדאי להסביר לכם הכל. איך מבשלים תפוח־אדמה, איך להכין ביצה מקושקשת. מתאים ביותר לכל מתחילן. בין אם הוא „סינדרלה – צעירה יפהפיה הנאלצת לעסוק בעבודות בזויות במשק ביתה", כהגדרת אנציקלופדיה „קולומביה", ובין אם הוא צעיר מתבגר שרוצה לגלות את רזי המטבח.

מתוך הספר, המלווה בהרבה איורים חינניים, בחרתי לכבוד המתמסינים של ראשית השבוע מתכון למנה צבעונית וקרירה, הזכור לי כשלאגר של ימי ילדותי.

כיוון שהמחברת רואה את המטבח כטריטוריה נשית, היא פונה לקוראים ממין נקבה בלבד. אחרי שתקנו את הספר, אתם רשאים לשנות את כל ה„קני", „קחי", „שימי", ל„קנו", „קחו", „שימו". אני עשיתי את זה.

פירות טריים בג'לי

קני חבילת ג'לי ונהגי לפי ההוראות שעל החבילה.

מלאי בג'לי הנוזלי ½ כוס דקורטיבית (או כלי־זכוכית אחר). חכי עד שיתייצב. הניחי עליו שיכבה מפירות העונה (תפוזים חתוכים, ענבים, שזיפים חתוכים) או פירות מעורבים. צקי על זה מהג'לי הלא מוצק, חכי שיתייצב. הניחי שוב שיכבת פירות ושוב ג'לי. התוצאה: מנה אלגנטית. בייחוד אם את זורה על הכל אגוזים קצוצים או פתיתי שוקולד, או שנידם, וגומרת בדור של קצפת.

אבל, לא יהיה אסון אם תוותרי על השכבות, תערבבי את הג'לי המוצק חלקית עם הפירות, ותניחי לו להתקרש. הם יאכלו גם בלי שכבות.

אני חותמת.

„7 לילות" ממליץ

■ סרט. „גברת מס־הכנסה". סאטירה מארץ השמש העולה, התקפת חיצים סרקאסטיים בבטן הרכה של המורגנות היפאנית. תוסס, מהיר ומטולפל. הקולנוע, בית ציוני אמריקה ת"א; אימפריה, י"ם.

■ וידאו. „נפוליאון וג'וזפין". קלטת אידיאלית לעקרת־הבית. סידרת־טלוויזיה חדשה ומפוארת, על אחת האהבות הגדולות והאומללות בהיסטוריה – לפחות מנקודת־מבטם של יוצרי הסידרה. רומנטי ויפה. (החברה הכללית).

■ טלוויזיה. 1. „בידור הו־לי". וידאו־קליפס וקטעים מהופעות חיות של בראיין אדאמס, זמר־הרוק הקנדי המגיע לביקור בארץ. מוצ"ש, 19.00. 2. „המהפכה שכח אהבנו". תעודה בשני חלקים. דניאל כהן־בנדיט („דני האדום"), מנהיג מהפכת הסטודנטים בצרפת בשנות ה־60, יצא למסע בן שנתיים בעקבות מהפכנים ברחבי העולם. מרתק, יום חמישי, 22.00.

■ רדיו. 1. „מרתון שלמה ארצי". 5 שעות עם להיטיו הגדולים. דובי לנץ יארח את ארצי בשידור חי באולפן מחצות. היום, מ־22.00, גל"צ. 2. „הגשש החיוור – חגיגת מספר 2". מערכונים נבחרים מהתוכנית השלישית, „קנטטה לשווארמה" ומהתוכנית הרביעית, „סינמה גשש", של שלישיית „הגשש החיוור", החוגגת 25 שנה. שידור חוזר, יום ראשון, 10.00, גל"צ. 3. „אקורד ראשון". שירי משוררים ולחנים ראשונים. הקלטות נדירות עם שלמה ארצי, יהודית עמיחי, אריק רודין, יהונתן גפן, דני ליטני, שלמה יידוב, נתן זך, צביקה פיק, אמיר גלבוע, אלון אוליארצ'יק, יוני רכטר ואחרים. יום ראשון, 16.00, גל"צ.

■ תקליט. „ראשים מדברים" – „עירום". כמו שאתם אוהבים אותם. מדברים אל הראש ואל הרגליים גם יחד. הפקה מרשימה, רבגוניות מקצבים, שירה משכנעת. (סי.בי.אס).

■ תו"ק קלאסי. הקונצרטו מס' 3 לפסנתר של בטהובן. פוליני מגיש בטהובן מלא אנרגיה עטופה באיפוק מעודן. ביצוע למופת. קארל ביהם מנצח על הפילהרמונית של וינה. ויש בונוס: ביצוע נדיר בהגשתו של הסונטה אופוס 110. (וויטשה גרמופון).

■ תו"ק ישראלי. שלמה ארצי – „חום יולי אוגוסט". אפשר לתכנת כל שיר פעמיים שלוש ולמצוא, שהלחנים היפהפיים נדבקים ולא עוזבים. חוץ מזה, זול יותר מכל CD תוצרת־חוץ. (הד־ארצי).

■ הצגה. „מר טאלי". ת' חופת, דורון תבורי, מונולוג. כתב: א.ב. יהושע. פרק מרומן שבכתובים, ארועים שהתרחשו בזמן הצהרת בלפור נעשים אקטואליים. בימוי מעולה של אילן תורן.

זה השבוע שלך

הכל טוב

תחיה אדר · **איציק יושע**

יורם ארבל

הצליח להעלות את חמתם של קריינים, שחקנים ואחרים, המשתתפים בסבב הקריינויות בפירסומות שמפיקים שפ"ב (שירותי פירסומת בשידור). השתתפות בקריינות פירסומות היא השלמת־הכנסה רשמית לרבים מקרייני קול־ישראל ואמנים אחרים. הטענה נגד ארבל: הוא נטל לעצמו, לדעת הטוענים, מנת פירסומות מוגברת כביכול על חשבון אחרים. העניין נמצא בבדיקה.

הצילומים של

„הקיץ של אביה", סרטה של גילה אלמגור, המתיימו בפתח־תקווה בשבוע שעבר. ביום האחרון ערכו ארוחת־ערב ענקית לכל המשתתפים. גם הילדה קאיפי כץ, בת ה־9, רצתה מאוד להשתתף בסעודה, אבל 8 בערב היא שעת הלילה־טוב שלה, לקראת יום לימודים. קארייריזם, שימו־לב הורים, לא מתחיל אחרי להקה צבאית. הילדה לא ויתרה. הלכה לחטוף תנומה במטבח והשתתפה בארוחה, שנמשכה עד 6 בבוקר. ב־8 בבוקר כבר היתה בכיתה.

רק תראו

מה עושות השנים לבני־האדם. לפני 20 שנה היתה שלישיית־זמר „לא איכפת להם". כוכביה: מתי כספי, גדי אורון ויעקב נוי. לאחרונה, הזמין אורון את שני האחרים לביתו והצטלמו שוב באותו סיגנון שהצטלמו לפני שנים לעטיפת תקליטם. כך הם נראו אז, וכך הם נראים היום. כספי עדיין מזמר, מלחין, מעבד, מפיק, מה לא. אורון חצה את הקווים והפך לאמרגן ולמפיק־מצליח ונוי־מתגורר בארה"ב.

דייאטת השמנה,

אגודת שומרי־משקל תרמה לשירותרום שקל אחד על כל קילו אבוד של חברי האגודה בחודש אפריל, וכך זכו ילדי צה"ל בסכום של 23,641 אלף ש"ח וחצי.

רבקה מיכאלי

קיבלה בשבוע שעבר צל"ש מבנות־ברית, האחיות של בני־ברית, על תרומתה לבידור כשחקנית, כשדרית וכמנחת טלוויזיה. העניקה לה את הצל"ש מאירה אילן, פעילה בבנות־ברית ומזכירת אמ"י, ארגון אמני ישראל. אחרי כל המחמאות אמרה מיכאלי, שמיהרה להצגה באותו ערב, בהומור האופייני לה: „נכון, אני באמת מאוד מוצלחת והעיטור הזה מגיע לי". נכון מאוד מאוד.

שלמה להט,

ראש עיריית ת"א, אירח את השחקן ריצ'ארד דרייפוס לארוחת־ערב ב„סוכה הלבנה" ביפו. עם תום הארוחה, חתם צ'יץ' על צ'ק בסכום של אלף ש"ח. בעל המסעדה ראה את הצ'ק והחליט, כרי־במקום, לתרום את הצ'ק לקרן תל־אביב לפיתוח. תהייה: האם, סוף־סוף, רגשות־אשמה ב„סוכה הלבנה" על מחירי בית־המרקחת של המסעדה?

זמרת המחאה

מרסדס סוסה, שתגיע לארץ ב־10 ביוני, היא הזמרת החביבה ביותר על ראיסה, אשתו של מיכאיל, גורבאצ'וב. כך, לפחות, אמרה הגברת הראשונה של מוסקבה בראיון עיתונאי.

שייקה, פולי וגברי,

„הגשש החיוור", אחרי בכורת תוכניתם „חגיגה מיספר 2", הזמינו את אורחיהם ל„מח... המוזיאון", במוזיאון ארץ־ישראל, שנפתחה באותו הערב. במקום הוגש יין מיוחד, שאת התווית על בקבוקיו עיצב ותיכנן פשנל, הוא אמרגנם אברהם דשא. על מדבקת הבקבוק היה כתוב כך: „סביבינין שפריצין – שאטו גשש. מיקבי הגשש החיוור, 500 בקבוקים בלבד, קציר 1963, שנת היסוד של להקת הגשש החיוור, מסעדת המוסיאון 15.5.88".

סרן אהוד מנור,

לא, לא טעות. מנור קיבל, לא־מכבר, דרגת סרן במסגרת שירות־המילואים שלו. אחרי ששירת כסגן במשך 25 שנים, בהנדסה קרבית. מנור: „עכשיו סוף־סוף יאמינו לי הילדים שהייתי פייטר בצבא. אסור לשכוח, שהיו לי בעבר יותר מארבעים צניחות..." אגב, עפרה, אשתו, שהיתה מכוכבות המשלחת הישראלית לאירוויזיון, עדיין לא התאוששה מהשבוע המופלא בדאבלין.

השלישיה המצחיקה

מאור של גרי, מודי ויוסי הופיעה בקטעים מתוך תוכניתה „איך זה עובר באמת" בפאב של אוניברסיטת ת"א, לכבוד פסטיבל סרטי הסטודנטים. בערב הסיום, במקום שנקרא „אאוט אוף פוקוס", לפני קהל רב של סטודנטים ואורחים מחו"ל, הם נתנו גם קטעים המתייחסים לקולנוע ולעירום בקולנוע. באחד מהם, כדי להמחיש עירום בסרטים מהו, הוריד מודי את מכנסיו ונשאר עירום, כמו שאומרים, וערייה.

דינה דורון

מתכוונת לשבור שיא בריצה מהמטבח למיטה. היא עשתה מירוץ זה בהצגה שלה „מיטה מטבח, מיטה מטבח" כבר 900 פעם, בהצלחה ניכרת. עם זה, היא לא מחוסנת מפני תקלות. בהצגה היא משתמשת בבובה, המשמיעה קולות בכי של תינוקת. השבוע, בהצגה ברמת־השרון, התברר לדורון ששכחה את הבובה בבית. בעלה, הבימאי אילן אלדד, פצח במירוץ אחר בובה בין חדרי הילדים של חברים ברמת־השרון. התרוצץ ומצא אחת דומה, אבל אילמת. דורון השמיעה את הקולות בעצמה והקהל היה בטוח שזה כלול במחזה. אז לא.

ציפורה צור,

אשת־שכונות ידועה מרמת־אליהו שבראשון־לציון וגם יו"ר האגף למשפחה וקהילה בנעמ"ת, יצאה השבוע לחגיגות נוער דרוזי־יהודי בכפר ג'וליס. בין הופעתה של להקת פיקוד הצפון לבין הופעת להקת פיקוד הגדנ"ע פנו אליה ידידים, שצפו בפניה הדאוגים: מה קרה? „מפיצים עלי שמועות", קבלה צור, „כאילו אני לא תושבת השכונה ואיך אני מעזה להתמודד, כנציגת שכונות, על המקום ברשימת המפלגה לכנסת. איך אפשר להגיד דבר כזה על אחת שמתגוררת ופועלת כבר שלושים שנה בשכונה?".

שבט הבנאים

רק חוגג. שיהיה לבריאות. בשבוע שעבר חגג את חתונתו של מאיר בנאי, בשכונת עומר, ליד באר־שבע. חיים בנאי, אחד האחים, אחז במיקרופון כטוב ליבו בין והכריז: „עכשיו ישיר אהוד בנאי מ'משינה' את השיר גשם". הוא לא התבלבל. זה ההומור שנולד כשכבר לא יודעים מי הוא מי, כמהדכמה ומי נגד מי. מיקרא: יובל בנאי, הבן של יוסי, הוא מלהקת „משינה". אהוד בנאי הוא אהוד בנאי ואת השיר „גשם" כתב ושר החתן, מאיר בנאי. על הבריחה של חיים העיר גברי בנאי, את נוסף: „למה תמיד אנחנו, הבורגנים, צריכים לעבוד בכל שמחה משפחתית? יש לנו בן־אח קרדיולוג. הייתי רוצה שהוא יעלה על הבמה וייתן קטע של צינתור". עוד שימחה באופק לשבט מוכשר זה: אורליה בנאי, בתו של חיים, עומדת להתחתן בעוד חודשיים.

„הכל טוב" משתדל

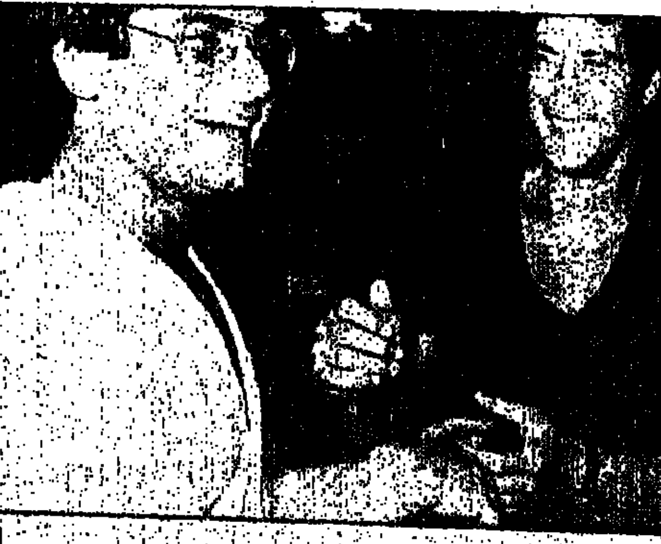
מאוד לא להתערב בעניינים לא לו. אבל. אחרי הסבל והעלבון שעברו עליו בהצגת „סאלח שבתי", הוא מצטרף לדעת הביקורת, שעשתה שפטים בהפקת סוגרת־הקופות של התיאטרון הלאומי. אפרים קישון, הבימאי והכותב, זה ידוע, לא טרח לחזור לארץ לפרמיירה החגיגית של המחזמר, בשבוע שעבר. „הכל טוב", עכשיו, יודע למה. אגב, בהצגה במוצ"ש כבה החשמל בעיצומה של ההצגה. זאב רווח, סאלח, לא איבד את עשתונותיו ולימר משך 12 דקות רצופות את הפיזמון החזור „אח, יארא, יארא". אח – מלשון אנחה.

דודו טופז

לא שונא את אחיו מיקי, אם מישהו חשב כך אחרי פירסום התביעה שהגיש רפי שוהר, המפיק של דודו, נגד אחיו של דודו, האמרגן מיקי גולדנברג. דודו, מניו־יורק, בטלפון ל„הכל טוב": „מיקי, אחי, יקר לי מאוד. אני אוהב אותו ואת ילדיו. כל המתנות שקניתי עד עכשיו, כאן באמריקה, הן לילדיו של מיקי. אנחנו קרובים מאוד וכך היינו כל השנים, כשגדלנו ביחד. בענייני עסקים היו לנו תמיד חילוקי־דיעות, אך זה לא השפיע על היחסים המשפחתיים. הפסקתי לעבוד אתו, כי לא רציתי לערב עסקים עם משפחה. אפילו בסרט שלי, 'תל־אביב – לוס־אנג'לס', נתתי לו קרדיט על הרעיון, למרות שלא היה מעורב בסרט". אחים זה אחים.

דיאלוג רדיופוני

בין קונקורנטים אפשרי, כשמרוכר בלב ובהתקפיה. מולי שפירא, עורך ומגיש „בילוי נעים", תוכנית התרבות־בידור־פנאי בגל"צ, הקדיש מקום ליוסי גרבר, שמגיש באותן שעות בדיוק את „כל צבעי הרשת", תוכנית דומה, ברשת ב' של קול־ישראל. שפירא הקדיש לו, בתחילת תוכניתו, את השיר „כל יום נולד מחדש", ששר אריק לביא, אחרי שגרבר הסתבך קצת עם הלב ושכב בבית־חולים. בסוף השבוע, כשגרבר חזר לעבודה, הודה לשפירא על הברכות ועל השיר – בשידור. אגב, את המנוחה שלאחר הלב המתפרע עשה גרבר בביתו של אבי איזנברג, חבר קרוב, בעל גלריה „13 וחצי" ביפו. „מעולם הטלפון לא צילצל אצלי כבכה", תאר איזנברג את מנוחת הגרבר.

(המשך מעמ' 22)

שלו, מהופעותיו בפני חיילים. ביים אילן תורן. ג', ד', מועדון התיאטרון חיפה.

■ חנוך רוזן - אל תתפוס אותי במלה.

הסתכלות - בלי מלים - על האדם עכשיו. ערב־פנטומימה מורכב מקטעים שיצרו רוזן ודניאל לפין. פשוט תענוג, צוחקים מכל הלב. כך הביקורת. הערב, נעמן ראשל"צ: מוצ"ש, אודיטוריום מלון דניאל הרצליה.

■ טליה שפירא - אחת העם.

השחקנית־בדרנית בתוכנית־יחיד ראשונה למבוגרים. הערב, אודיטוריום מלון דניאל הרצליה; מוצ"ש, טופת פ"ת; א', נווה־צדק ת"א; ג', בית־ליסין (המרתף העליון) ת"א.

■ יהודה פוליקר בהופעה.

קוטלר־אשר. הרצה. כל שירי "אפר ואבק", האלבום האחרון, וכן שירים מהתקופה "היוונית", מעידן הרוק ("בנזין"), ושירים שכתב לזמרים אחרים. גם שני חדשים. תוספות של התרחשות בימתית. מלווים חיים רומנו (כחוזי וגיטרה), איתי זילבר (באס), שפי ישי (קלידים), נועם זייד (הקשה) תיר צדקיה (תופים). הערב, בית־שרת גבעת־חיים; מוצ"ש (2 הופעות), צוותא ת"א; א', היכל־התרבות כפ"ס; ג', ירושלים; ד', קיבוץ דורות.

■ יהודית רביץ - באה מאהבה.

טרי הפקות. שירים מתקליטה האחרון ומכל התקופות של "הילדה הכי יפה בגן". מלווים ירון בכר (קלידים), דאפ'פול וינגריס (תופים), בני קונייבסקי (כלי־הקשה), ארז נץ (גיטרה) ואלון נאדל (באס). מבקרנו: כמופע־הרוק היפים ביותר. א', בית־הגדודים אביחיל.

■ לונה רוק עד הבוקר.

פסטיבל מופעי רוק לפתיחתה הרשמית של עונת הקיץ ב"לונה־גל". הערב: שם־טוב לוי ויהודית רביץ; מוצ"ש: סי הימן ואלון אוליארצ'יק. גם דיסקוטק ושימוש במיתקנים. "לונה־גל", חוף גולן.

■ מאיר אריאל ולהקת קאריזמא - קונצרט בחירות 88'.

קוטלר־אשר. הרצה. אריאל יוצא מהמועדונים והאולמות הקטנים במתכונת רוקיסטית. יבצע שירים מ־3 אלבומיו ויישא נאומי בחירות.

מלווים: יהודה עדר (גיטרות), מיקי שביב (באס), אדם מרר (כינור, חצוצרה וקלידים) ורע מוכיח (תופים). הערב, החאן ים; מוצ"ש, עין־הוד; ד', תיאטרון חיפה.

■ מאיר בנאי - גשם.

יורמן־אדם מפיקים. מופע בעקבות תקליט, כולל שירים מלפני ואחרי. מלווים את היוצרן (יוצר־זמר): יאיר מיכאל (גיטרות), עופר כהן (באס), דודיק ניזרי (תופים) ועדי רגני (קלידים), שגם מפיק מוסיקאלית. גדול. לא לרלג. הערב, אמפיתיאטרון עין־הוד; ה', צוותא ת"א.

■ מאמי.

צוותא ת"א. אופרת־רוק פוליטית־חברתית. מלצרית מעיירה נידחת הופכת למוקד מריני. כתב הלל מיטלפונקט וביים, הלחינו יוסי מר־חיים ואהוד בנאי. עם מוי כהן, אריה מוסקונה, אהוד בנאי ואחרים. מבקרינו בסיבוב הראשון: המוסיקה מאמי. א' (2 הופעות), צוותא ת"א.

■ מזובשה.

שמואל צמח. להקת הפולקלור הפולנית חוזרת. 120 רקדנים, זמרים ונגנים, במבחר קטעים ובמיגוון תלבושות. ב'־ה', היכל־התרבות ת"א.

■ מרתון אהבה בכינרת.

מופע־רוק לתוך הלילה. עם ריטה, רמי קליינשטיין, גידי גוב, אדם, אריאל זילבר, "משינה", אהוד בנאי, דפנה ארמוני. מנחה: משה מורד. מוצ"ש, חוף צמח, קיבוץ אלומות.

■ מתי כספי וריקי גל - מה זאת אהבה.

אקורד הפקות. כספי עושה גל. שירים שלו, שירים שלה ושירים של יחד. חדשים ופחות חדשים. עם רודיו מלכי (קלידים), לואיס קרלוס (הקשה), איקי לוי (תופים), שמואל בורגוב (גיטרה) וקובי כהן (באס). עיצוב במה של עדית פאנק ותכנון תאורה של אייל שוורץ. משהו שונה, לדעת מבקרנו. חוויית חובה. הערב, שביט חיפה; מוצ"ש, טביט גבעתיים; א', אמפיתיאטרון וואהל ת"א; ד', קינרון בית־שאן.

■ סי היימן ולהקה מקומית.

טרי הפקות. רוק. אלבום־הבכורה פלוס להיטים ישנים בעיבוד חדש. ומרת סגם מנגנת (מפוחית) ונגנים שגם שרים. רז עפרון (קלידים), קובי איינמן (גיטרה), צוף פילוסוף (באס) ומישל עמר (תופים). הפיק מוסיקאלית יוהר אשרות. מבקרנו: צעירים יאהבו אותה. הערב, אבא חושי חיפה; א', צוותא ראשל"צ; ה', ויקס רחובות.

■ קורין אלאל.

בית־ליסין. "מותק" ו"פירות אסורים", שני אלבומיה של היוצרת־זמרת המיוחדת, על הבימה. מלווה עצמה בגיטרות, בקלידים ובתופים מתוכנתים. הערב, מופתרון עפולה.

■ רבקה זוהר - עבריה.

טרי הפקות. מתכונת מצומצמת להפקה שזכתה לשבחי הביקורת, אך לא לביקורי הקהל. זוהר מרגשת בשירים חדשים וישנים וגם של אחרים. בגיטרה - יהודה עדר. ב', נווה־שרת.

■ שלום חנוך - במבט מקרוב.

טלית הפקות ואמנות לעם. הרצה. שלום "בקטן", עם שני נגנים (משה לוי - קלידים, ירוסלאב יעקובוביץ' - סקסופון), בשיריו היותר שקטים. במיוחד לאולמות קטנים בעיירות פיתוח, במועצות אזוריות ובהתיישבות העובדת. מוצ"ש, מתנ"ס רימונה; ב', מתנ"ס בית ארלשטיין קרית־שמונה; ג', בית יגאל אלון צפת; ה', היכל־התרבות נהריה.

■ שם־טוב לוי - שוחר.

טרי הפקות. שירי תקליטו האחרון, "שוחר", להיטי עבר וקטעים אינסטרומנטאליים. 4 נגנים (גיטרה, באס, סינתסייזר, תופים) פלוס היוצר עצמו (חליל וקלידים). מופע מכובד, לדעת מבקרנו. מוצ"ש, סטיר קרית־ביאליק.

לילדים

■ אמא חסידה ואבא כרוב.

סמיר־סלומון הפקות. החסידה והכרוב מסבירים איך קורים ילדים. כתב יוני להב. משחקים רפי גולדווסר, אדוארדו הופשר ואסתי חיים. מבקרנו: ייצוג מאלף של תהליך ההולדה. לבני 4 - 10. שבת (11.00), מלון דניאל הרצליה.

■ הארנב מרוזי גזר.

בובות־מוט. הארנב מייצג את חיות־היער בתחרות נגד הזאב. עיבדו (לפי סיפור רוסי), עיצבו ומבצעים - איליה ורעיה ברנדמן ובלה שקטוב. ביסוד יפה בביצוע מעולה. לטף. שבת (11.00, 12.30), גני־יהושע פארק־הירקון ת"א.

■ התחיל בגמדים.

ת' הקומה השלישית. הרצה. עודד כארי עיבד וביים את האגדה על החתול שהפך את אדונו מעני לעשיר. עם אוסנת ראם ועוד. שבת (11.00), הקומה השלישית יפו; שבת (17.30), מזכרת־בתיה.

■ המכשפה.

ת' הפארק. תיאטרון צלליות. מכשפה מפחדה את שוכני־היער באמצעות עץ־ממתקים. יצרו ומבצעות מיקי מבורך, בלהה בירמן ונועה כהן־רז. מבקרת "תפוח ועץ": הרבה קסם וחן. לאחר ההצגה, הפעלת הצופים. לגיל הרך. ג' (16.30), גני־יהושע פארק־הירקון ת"א.

■ המלך הלך לישון.

קבוצת התיאטרון. המלך ישן ונתיניו אבודים: אין מי שיאמר להם מה־לעשות־איך. קומדיה מוסיקאלית של קובי ניב. הצגת חובה לכל המשפחה. היום (16.00), מתנ"ס נווה־שרת.

■ הנסיכה שלא צחקה.

חניתה אירועים. בעקבות המעשייה על הנסיכה שהובטחה למי שיעלה על פניה חיוך. משחקים המעבדים - דפנה ושי שוורץ, המפגינים גישה נכונה ותרבותית. מומלץ לגיל הרך. ד', ה' (09.00, 10.30), מרכז הילד בת־ים.

■ הפיל שדגר על ביצה.

ת' שונרא. בובות ושחקנים. ציפור משכנעת פיל לדגור במקומה... עיבדו סיפור של דוקטור סוס, עיצבו ומבצעים: דינה דקל ואיקי גלעד. ביימה נטע אורן. מבקרת "תפוח ועץ": מקסים. לרוין. מהר. לבני 4 - 8. שבת (11.00), מתנ"ס קרית־שרת; ג' (16.00), אודיטוריום בית אריאלה ת"א.

■ הקוסם מארץ עוץ.

יוסף, ג.מ.א. ושחק. גירסה מוסיקאלית לספרו של פראנק באום על הרפתקאות ילדה בארץ־עוץ האגדתית. בתפקידי דורותי וטוטו: הדס קלדרון (12) והכלב מיקי. עיבד עוזריאל אשרוב וביים. לבני 4 - 13. ג' (16.30), מתנ"ס חצור הגלילית; ד' (16.30), אודיטוריום עכו; ה' (16.30), עצמאות בת־ים.

■ חגיגה של שירים וסיפורים.

חני אירועים. עירית ועזרא דנן מציגים סיפורים ושירים של ע. הלל. מיפגש מהנה. לבני 6 - 9. כ' (17.00), מוזיאון ר"ג (חיבת ציון 18); ג' (10.00), בני עטרות; ה' (16.00), יד־לבנים רמת־השרון.

■ טליה שפירא משחקת עם סיפורים ושירים.

ת' בית־ליסין. השחקנית בקרב פנים־אל־פנים בעקבות תקליטה "סיפורים לפני השינה". מגישה מיצירות לאה גולדברג, נורית זרחי, יהונתן גפן ועוד. מבקרת "תפוח ועץ": אמין, מרגש, מצחיק או עצוב. לבני 4 - 7. שבת (11.00), בית־ליסין (המרתף העליון) ת"א.

■ סונטינות לילדים.

הבמה הנסיונית להצגות ילדים. שילוב משחק והגשה של שירי משוררים (השחקן יהודה מור) עם מוסיקה קאמרית מקורית (שמעון קנול, שוש קסמן, מעיין מתתיהו). ג' (16.30), בית אריאלה ת"א.

■ על חבל דק.

הת' לילדים ולנוער. מציאות מאיימת מבריחה ילדה לעולם דימיוני. מחזה של האמריקנית סוזן זרד בתרגום לישראלית של ליטל פורת. עם אוסנת עופר, אסי הנגבי, נטע אהובי ועוד. ביימה אתי רזניק. לבני 8 - 12. מבקרת "תפוח ועץ": לא משכנע, ולעתים אפילו מביך. ב', ג', היכל־התרבות ב"ש.

■ פזיזון האווזון.

חניתה אירועים. תיאטרון־בובות. יצחק פקר ועדה מירסקי מפעילים אווזון שובב, שנעלם ונמצא בעזרתם של חברים. חוויה מרשימה. מומלץ לקטנים מאוד. א' (11.00, 12.30), גן פעמון־הדרור ים.

■ פינוקיו + שלגיה ושבעת הגמדים.

ת' רות ובובותיה. עלילות בובה־העץ האנושי בעיבודה, בעיצובה ובבימויה של רות גולדשטיין. לגילאי הגן. שבת, א' (11.00, 12.15), החוויה־הישראלית יפו העתיקה.

■ פרפרים בראש.

גלתם אירועים. עפרה ואיציק וינגרטן מציגים סיפורים ושירים בליווי פסנתר והקהל. מבקרת "תפוח ועץ": מקסים. לא רק ללכת, לרוץ! היום (15.00), יחוריו חדרה.

■ פרפר נחמד.

ת' הסימטה. רותיה בדרור, תסריטאית הסידרה הטלוויזיונית, מספרת ומזמרת עם הצופים וליווי מוסיקאלי. לבני 4 - 7. שבת (11.00), הסימטה יפו.

מוצאי שבת

תל־אביב יפו

אורלי: "מוכת ירח" 9.30, 7.30

אסתר: "כלש צמוד" 9.45, 7.30

בית לסין: "בית החיות" 11.15

בן־יהודה: "חיזור גורלי" 9.30, 7.15

גורדון המחודש: "יופיו של החטא" 9.45, 7.30

גת: "שאלה של שפיות" 9.45, 7.30

דיזנגוף 1: "סמי ורוזי עושים את זה" 9.50, 7.30

דיזנגוף 2: "ז'אן דה פלורט" 7.30, "מנון" 9.50

דיזנגוף 3: "להתראות ילדים" 7.30, "תקוה ותהילה" 9.50

דקל: "משררים חדשות" 9.45, 7

דרייב־אין: "רב מכר" 10, 8; סקס 12

הקולנוע –(בית ציוני אמריקה): "גברת מס הכנסה" 9.45, 7.30

הוד: "נשואה לשניים" 9.30, 7.15

הסינימטק הישראלי: "שיער" 8; "הכל באשמת גן הערן" 10

חן 1: "וול סטריט" 9.55, 7.30

חן 2: "פעמים אשתי" 9.55, 7.30

חן 3: "הקיסר האחרון" 9.40, 6.40

חן 4: "מעקב צמוד" 9.50, 7.30

חן 5: "זר שומר עלי" 9.55, 7.30

טיילת 1: "שם המשחק" 9.30, 7.15

טיילת 2: "עדות במבחן" 9.30, 7.15

טיילת 3: "חנה סנש" 9.30, 6.15

לב 1: "חופשה בכפר" 9.55, 7.40

לב 2: "אהבנו כל כך" 9.50, 7.25

לב 3: "החבר של החברה שלי" 10, 7.50

לב 4: "המבצר הנסתר" 9.45, 7.15

לב יפו העתיקה התוויה הישראלית: "מתלון חור המיתות" 10

לימור: "פסיכיאטר ליום אחר" 9.30, 7.30; "שיכרון חושים" 12 (חצות)

מוזיאון ת"א: "עיניים שחורות" 9.30, 7.30

מקסים: "חשוד" 9.30, 7.15; "ללא מוצא" 12.15 (חצות)

סיון (אלנבי המחודש): "התפוח המכני" 9.30, 7, 4.30

פאר: "בשם העם" 9.30, 7.30

פוקס (רמת אביב): "האיש שידע יותר מדי" 8; "חלון אחורי" 10; "וורטיגו" 12 (חצות)

פריז: "מופע הקולנוע של רוקי" 5; "ליידי איב" 9.30, 7.15; "שיכרון חושים" 11.30

צליל (יפו): (2 סרטים בכרטיס אחד)

6.30 – נינג'ה
8.15 – סבב (והורי) רובוקופ

צפון המחודש: "תשוקות באפריקה" 9.50, 7.30

שחף: "זרוק אותה מהרכבת" 9.30, 7.30

תכלת: "כוחו של מקרה" 9.45, 7.30

תל־אביב: "כלא מתאבדים" 9.30, 7.30

תמוז: (רמת אביב) "העולם לפי גארפ" 9.10, 7

חיפה

9.15–7

אורה: "תשוקות מאפריקה" 9.30, 7.15

אורלי: "חופשה בכפר"

חן: "פעמיים אשתי"

סינימטק: "אנשי הפח" 7; "אריה" 9.30

עצמון 1: "זרוק אותה מהרכבת" 9.30, 7.15

עצמון 2: "מוכת ירח" 9.30, 7.15

עצמון 3: "פסיכיאטר ליום אחר" 9.30, 7.15

פאר: "וול סטריט" 9.15, 6.45

קרן אור המחודש: "בשם העם"

רב אור 1: "הקיסר האחרון" 9.15, 6

רב אור 2: "שאלה של שפיות"

רב אור 3: "זר שומר עלי"

רב גת 1: "משררים חדשות" 9.15, 6.45

רב גת 2: "עיניים שחורות"

רון: "נשואה לשניים"

שביט: "סמי ורוזי עושים את זה" 9, 7

ירושלים

אדיסון: "נשואה לשניים" 9.30

אורגיל: "וול סטריט" 9.15

אורנע: "שאלה של שפיות" 9

אימפריה: "אשת מס הכנסה" 9.30

בית אגרון: "הקוסם מארץ עוץ" 4.30; "תנסיך הקטן" 6.15; "טרזון" 8; "פריז טקסס" 9.30; "לא יכולה בלי זה" 12

כפיר: "שם המשחק" 9.30

מיטשל: "מוכת ירח" 9.30

סמדר: "עסקי משפחהה" 9.30, 7.30

סינימטק 1: "טממוטי" 8; "מלאכים בשמי ברלין" 10

סינמטק 2: "לפני המהפכה" 8; "אני מתוורה" 10

עדן: "זרוק אותה מהרכבת" 9.30

רון: "משררים חדשות" 9.15

תיאטרון ירושלים: "להתראות ילדים" 9.30

ר"ג גבעתיים

ארמון: "החשוד" 9.55, 7.30

אורדע: "חנה סנש" 9.15, 6.15

גן 1: "וול סטריט" 9.55, 7.30

גן 2: "שאלה של שפיות" 9.50, 7.25

בבתי הקולנוע

גן 3: "מעקב צמוד" 9.50, 7.30

גן 4: "הקיסר האחרון" 9.30, 6.30

הדר: "מוכת ירח" 9.30, 7.30

לולי: "שם המשחק" 9.30, 7.30

שביט: "ריקוד מושחת" 9.30, 7.15

אשדוד

אשדוד: "וול סטריט" 9.30, 7.15

צמרת: "חיזור גורלי" 9.30, 7.30

אשקלון

אסתר: "חיזור גורלי" 10.15, 8

מאור: "יופיו של החטא" 10, 8.15

רחל: "נאדין" 9.30, 7

באר־שבע

9.15–7.15

אורות: "ריקוד מושחת"

גילת: "אי אפשר לקנות אהבה"

חן: "חיזור גורלי" 9.30, 7.15

בת־ים

אורנים: "אימפריית השמש" 9.30, 7.15

עצמאות: "ברדוק" 9.30, 7.30

בית־שאן

מתנים: "ברדוק" 9.15

גדרות

בית העם: "הנרדף" 7.30; "שגעון בחלל" 9.30

הרצליה

חוד: "הנרדף" 9.30, 7.15

היכל: סגור.

מלון דניאל: "ז'אן דה פלורט" 9.30, 7

מעדון קולנוע דן אכדיה: "חיזור גורלי" 9.30, 7

תפארת: "הקיסר האחרון" 9.30, 6.30

חולון

ארמון: "המאבק לבגרות" 9.30, 7.30

מגדל: "וול סטריט" 9.30, 7.30

סבוי: "עדות במבחן" 9.30, 7.15

רינה: "מוכת ירח" 9.30, 7.15

חדרה

חדרה: "מאנון" 9.15, 7

חן: "אימפריית השמש" 9.30, 6.30

טבריה

לב: "ארוני המנהל" 9.30, 7.30

י. שטרית: "חיזור גורלי" 9.15

יבנה

מופת הקולנוע: הפתיחה בקרוב

כפר־סבא

חן: "תל־אביב–לוס־אנג'לס" 9.15, 7.30

עמל: "מנון" 9.45, 7.30

נתניה

אסתר: "שגעון בחלל" 9.30, 7.30

חן: "התפוח המכני" 9.30, 7

סמדיון: "חשוד" 9.30, 7.15

שרון: "מאנון" 9.30, 7

נהריה

חוד: "שאלה של שפיות" 9.15, 7.15

היכל התרבות: "חנה סנש" 9.30, 6.30

רון: "פגישה עיוורת" 9.15, 7.15

נס־ציונה

מוסי"ת: "ריקוד מושחת" 9.15, 7

עכו

אודיטוריום: "ברדוק" 9, 7

עפולה

היכל התרבות: "ז'אן דה פלורט" 9.15

מוסתרון: "אי אפשר לקנות אהבה" 9

פתח־תקוה

היכל 1: "מוכת ירח" 9.30, 7.30

היכל 2: "בארדוק" 9.30, 7.15

היכל 3: "הקיסר האחרון" 9.15, 6

שלום: "יופיו של החטא" 9.30, 7.30

צפת

בית אלון: "העולם עפ"י גארפ" 9.15

ק. אתא

מוסי"ת: "הבטלנים מאישתר" 9.30, 7.30

ק. אונו

המרכז הקהילתי: "ריקוד מושחת" 9.15, 7

ק. ביאליק

סביון: "שחיתות בגדול" 9.15, 7

ספיר: "וול סטריט" 9.30, 7.15

ק. חיים

9.30, 7.15

בית־העם: "בארדוק"

חיובל: "חיזור גורלי"

ק. ים

ניצן: "מוכת ירח" 9.30, 7.15

ק. מוצקין

אורות: "חנה סנש" 9.30, 6.30

ק. שמונה

שניר: "חיזור גורלי" 9.15, 7.15

רמלה

אורן: "מבצע בעורף האויב" 9.30, 7.30, 5

היכל התרבות: "אני והחברה" 9.30, 7.30

ראשון־לציון

נעמן: "ז'אן דה פלורט" 9.30, 7

ראשון: "משררים חדשות" 9.30, 7

רון 1: "הקיסר האחרון" 9.40, 6.40

רון 2: "מוכת ירח" 9.30, 7.30

רחובות

9.45, 7.45

בית־העם: "אבא גנוב"

הדר: "החשוד"

חן: "אי אפשר לקנות אהבה"

רמת־השרון

כוכב: "עבורה בעיניים" 9.35, 7, 4.15

שדרות

בית העם: "עבורה בעיניים" 9.45, 7.45

מודיעין

ראש אחר
זה הראש שלי
ראש חדש
ראש אחר
ראש צעיר
השבועון החדש לצעירים

השבועון שחופס

הסרט
"3 גברים ותינוקת"
ראה בעמ' 19

"יצירת מופת של סטנלי קובריק" ★★★★★

סטנלי קובריק
התפוז המכני
A CLOCKWORK ORANGE
שבוע 5

רשימת סרטי הערב בבתי הקולנוע – ליל שישי בערב + מוצאי-שבת (ערב חג) 21.5.88–20.5.88

- **טיון** — התפוז המכני 22–24.30
- **אסתר** — בלש צמוד 10
- **אורלי** — מכת ירח 10
- **בן יהודה** — חיזור גורלי 9.35-12
- **בית לסין** — שישי בלבד: בית הרוחות 23.30, 14.30
- **גת** — שאלה של שפיות 10; שלושה גברים ותינוקת 12.15
- **דיזנגוף 1** — סמי ורוזי עושים את זה 10-12.15
- **דיזנגוף 2** — ז'אן דה פלורט 10; מאנון 12.15
- **דיזנגוף 3** — לתהלות ילדים 10; תקווה ותהלה 12.15
- **דקל** — משודרים חדשות 10
- **דרייב-אין** — 10; 12.15
- **הוד** — 9.45-12
- **חן 1** — חול סטריט 9.50-12.15
- **חן 2** — פעמיים אשתי 9.50-12.15
- **חן 3** — הקיסר האחרון 10
- **חן 4** — מעקב צמוד 10-12.15
- **חן 5** — אר שומר עלי 9.50-12.15
- **לב 1** — תנופה בכפר 10-12.15
- **לב 2** — אוהבים כל כך 9.45-12.15
- **לב 3** — החבר של החברה שלי 10-12.15
- **לב 4** — 9.45-12.15
- **לימור החדש** — פסיכיאטר ליום אחד 10-12
- **מקסים** — ללא מוצא 10-12.15
- **הקולנוע בית ציוני אמריקה** — שישי: אני התגוררתי 14.00; גבורת מס הכנסה 24.00; שבת: גבורת מס הכנסה 22.00; 23.45
- **טיילת 1 ת"א** — שישי 14.00; שישי שבת 9.45-12
- **טיילת 2 ת"א** — עדות במבחן: שישי 14.00; שישי שבת 9.45-12
- **טיילת 3 ת"א** — שישי 14.00; שישי שבת 9.45-12
- **פאר** — בשם העם 10
- **פריז** — 1001 שקרים על פיקאסו 14.30; בעלים 16.30; שישי בלבד 1001 + בעלים; לילדי אביב 10-12
- **צפון** — תשוקות באפריקה 10
- **שחף** — ארוק אותו מהרכבת 10-12
- **תל-אביב** — כלא המתאבדים 10-12
- **תמוז** — העולם לפי גארפ 22–24.30
- **פוקוס רמת אביב** — שישי: חלון אחורי 10; ורטיגו 12; שבת: ורטיגו 10; חלון אחורי 12
- **כוכב רמת"ש** — שישי: עבודה בעליים 9.30; אפוקליפסה עכשיו 23.45; שבת: עבודה בעניינים 9.30; 23.45
- **ארמון ר"ג** — 10
- **רב-גן (גן 1)** — וול סטריט 9.50-12.15
- **רב-גן (גן 2)** — שאלה של שפיות 10-12.15
- **רב-גן (גן 3)** — מעקב צמוד 10
- **רב-גן (גן 4)** — הקיסר האחרון 10
- **היכל 1 פ"ת** — מכת ירח 10
- **היכל 2 פ"ת** — 10
- **היכל 3 פ"ת** — הקיסר האחרון 9.45
- **חדר גבעתיים** — מכת ירח 10
- **חן חיפה** — פעמיים אשתי 10
- **פאר חיפה** — וול סטריט 10
- **רב-גת 1 חיפה** — משודרים חדשות 10
- **רב-גת 2 חיפה** — עיניים שחורות 10
- **רב-אור 1 חיפה** — הקיסר האחרון 10
- **רב-אור 2 חיפה** — שאלה של שפיות 10
- **רב-אור 3 חיפה** — אר שומר עלי 10
- **חן ב"ש** — חיזור גורלי 10
- **היכל התרבות ב"ש** — 10; 12; 10; 12
- **אור 1 ירושלים** — פסיכיאטר ליום אחד 10
- **אור 2 ירושלים** — הקיסר האחרון 10
- **אור 3 ירושלים** — עדות במבחן 10
- **אור 4 ירושלים** — 10
- **אור 5 ירושלים** — 10
- **סבוי חולון** — עדות במבחן 10
- **רינה חולון** — 10

חג פויפ

לשומרי מסורת — סוף שבוע בנהריה

ערב חברת ויקודים

סוף שבוע בטבריה — 23-25.6.88 — הכרויות, מסיבות, טיולים, סדנאות

סדנא לתקשורת בינאישית

טיול בארץ — לים-המלח ועין-גדי

פריז, אמסטרדם, לונדון — 12 יום

איטליה, שוויץ, צרפת, אנגליה — 17 יום

אס·פוקר·וג'וקר

חגיגת הצחוק הגדולה בישראלו

מאיר רמז

פסטיבל מחול כרמיאל

27–29 ביוני 1988

בואו להשתתף בחגיגת המחול הגדולה!

3 ימים ו־3 לילות של

★ מופעי מחול מרהיבים
★ הרקדות
★ פינות הווי
★ תערוכות
★ סדנאות
★ ועוד ועוד...

מכירת הכרטיסים החלה!

הפצה ראשית: משרד גרבר, מרכז הכרמל, חיפה, טל' 384777, 04-384222. למוסדות וקבוצות מאורגנות 04-388011 ובעתר משרדי הכרטיסים בארץ.

★ עירית כרמיאל ★ מטה חגיגות ה־40 ★ משרד החינוך והתרבות – מינהל התרבות – האגף לתרבות ואמנות ★ משרד התיירות ★ משרד העבודה והרווחה – המרכז להכוונה לאזורי פיתוח ★ ההסתדרות הכללית – המרכז לתרבות ולחינוך ★ הסוכנות היהודית ★ החברה לניהול ★ קרן קרב ★ מפעלי דלתא גליל ★ כתר פלסטיק ★ מפעל מקס

אנטבה

נצחון הטעם הטוב!

תודה לכל מברכינו וברוכים הבאים למשכננו החדש!

מודד משיח וצוות העובדים

"מפגש-אנטבה" בע"מ — להזמנות 03-354266

נקודת חן (בבריכת גלי גיל) — פאב-מועדון-בריכה

חגיגת מים אמיתית על המים — 21.5.88

בריכת גלי גיל

הנהג, תן טרמפ לחייל

נותנת הדיסקו של אילן בן שחר — למופעים ואירועים 03-449649

שלמה ארצי — חום יולי אוגוסט

חום יולי אוגוסט — התקליט הכפול

מחר, מוצ"ש, ערב חג השבועות בטלויזיה בתכנית הבידור

רקדני הבודי אקספרס של ג'קי לוי

טלפונים: 03-217615, 218839, 231137

בננה — בגיגו ענק — רמי רם

סיבה למסיבה — מסעדה-פאב — פרי שדה

דוד טוין

דודו חן ואורי זר

מתי כספי — ריקי גל — מה זאת אהבה — 22.5 מוצאי חג השבועות שעה 21.00 בערב

הגבטרון

חדש

בשירי נעמי שמר – אחר קציר

ע"ג תקליט וקלטת „התקליט חיפה" — הפצה הד ארצי

יידיש

יעקב שפירו

(מתוכנית הטלויזיה בשיר „מאמעלע")

2 תקליטים חדשים:

★ 18 פניני השירה היידישאית (מאמעלע)
★ שירים עסיסיים (גסים) לשיפור המצב רוח

גם ע"ג קלטות — הפצה: הד ארצי

שפות והשכלה תיכונית — למד והשכל

הטכניון

בית-הספר ללימודי מוסמכים מודיע על רישום מועמדים לסמסטר א' תשמ"ט

מכללת בית ברל — מסלול מדעי החברה

נמשכת ההרשמה לשנה"ל תשמ"ט

• כלכלה
• סוציולוגיה
• פסיכולוגיה
• מדעי המדינה
• סוציולוגיה אירגונית, בשילוב עם לימודי עבודה.

לא מאוחר להצטרף ללימודים אקדמיים

תנאי הקבלה:

קבלת תלמידי התוכנית לאוניברסיטת ת"א:

נמשכת ההרשמה

לשנת הלימודים תשמ"ט

ללימודים סדירים במסלול 4 שנתי לתעודה ולקורסים שנתיים

במקצועות:

ציור • פיסול • רישום • תחריט • ליטוגרפיה • גרפיקה • פיסול • קרמי • צילום • תולדות האמנות

מסלול מיוחד למורים בשנות השתלמות

מכון אבני

לאמנות הציור והפיסול

האולפנים המאוחדים הרצליה-גבעתיים

צילום — וידאו וטלויזיה

איפור — קולנוע, טלויזיה ותיאטרון

קריינות — רדיו והגשה טלויזיונית

אנגלית וצרפתית בוידאו שלך!

קיבוץ — קיבוץ בית-אביב

המועדון האנגלי — טלפון: 03-900595/6

אנגלית מדוברת

הדגמות אישיות חינם!

דקו

עיצוב חלונות ראווה

השתלמות באירופה

קורס הכנה למבחנים פסיכומטריים

נפתח ב־29.5.88

מישלב

מכללת — פותחת קורסים ל:

קריאה מהירה

קורסי קריאה מהירה בתנאים מיוחדים:

ההרשמה בסניפים הנ"ל:

בתום שבועיים של כיף הילד יספר לך באנגלית איך היה.

המכונים האמריקאים מציעים לילדך קייטנת קיץ, בשפה האנגלית, באכסניית הנוער כרמל בחיפה.

מועדים ומחזורים
מחזור א׳ — 22/7/88 — 10/7/88
מחזור ב׳ — 5/8/88 — 24/7/88
מחזור ג׳ — 19/8/88 — 7/8/88

ENGLISH SUMMER SCHOOL
קייטנת אנגלית בתנאי פנימיה בחיפה

לימוד בקבוצות קטנות לפי רמות
בקייטנה "ינשמוי" הילדים אנגלית באוירה בינלאומית, הלימודים יתנהלו במשך 4 שעות ביום ובנוסף לכך שעתיים תירגול. צוות המורים והמדריכים דוברי אנגלית ובעלי נסיון רב. התלמידים ישובצו בקבוצות לימוד קטנות עפ״י רמתם.

תנאים מעולים וצוות מקצועי
פרט למורים המנוסים, בצוות האכסניה עובדים מקצועיים הדואגים לכל צרכי הילד. האכסניה ממוקמת בקירבת מסלולי הטיול בכרמל, באזור טובל ירק ומשטחי דשא נרחבים. חדרים ממוזגים, מטבח כשר פיקוח פדגוגי צמוד.

פעילות עשירה ומגוונת
בשעות בהן לא ילמדו ילדיך הם ינוחו בחדרים ממוזגים, יאכלו 5 ארוחות ביום, יהנו ממגרשי הספורט והציוד המגוון כגון: טניס וסקווש, כדורסל, פינגפונג יבלו במועדון בצפיה בטלויזיה או במשחקי וידאו, יצאו לטיולים, ירקדו ועוד...

הנהלה תל אביב — דיזנגוף 138 טל׳ 228545 טל׳ 243428 הנהלה חיפה — בלפור 5 טל׳ 669041, 671571 ירושלים — יפו 36 טל׳ 233195
באר־שבע — העצמאות 69 טל׳ 73714 חולון — סוקולוב 48 טל׳ 880889 פתח תקוה — איכילוב 13 טל׳ 913665 רמת־גן — ביאליק 47 טל׳ 726132

אגודת אכסניות הנוער בישראל בחסות אגף הנוער במשרד החינוך והתרבות **המכונים האמריקאים לשפות**

הוועדה לאנרגיה אטומית קריה למחקר גרעיני־נגב | המכללה הטכנולוגית המרכז להכשרה מקצועית באר־שבע | משרד העבודה והרווחה האגף להכשרה ולהשתלמות מקצועית מחוז באר־שבע והנגב

לקמ״ג דרושים מועמדים לקורס מפעילים

במסלול טכנאי גרעין — שייפתח באוקטובר 1988

תנאי הקבלה:
– יתקבלו מועמדים בעלי תעודת בגרות או 12 שנות לימוד בבית־ספר מוכר.
– בוגרי בית ספר מקצועי ברמת מסמ״ת.
– בעלי כושר בריאות תקין – יוצאי צבא.

★ הלימודים בקורס יימשכו כשנה. משכורת מלאה בתקופת הקורס.
★ למסיימי הקורס בהצלחה ולמתקבלים לקמ״ג מובטחות עבודה עם אפשרות קידום אישי ומקצועי.

למסירת פרטים אישיים לפנות בדחיפות לטל: 057־968397 בימים א׳–ה׳ בין השעות 08:00–12:00, 13:00–16:00

או בכתב לת״ד 9001, באר־שבע
בצרוף קורות חיים וצילומי תעודות השכלה.

– סודיות מובטחת –

מוזיאון תל־אביב לאמנות

מחלקת החינוך
השתלמויות מורים
השתלמויות עיוניות

מגמות באמנות מודרנית; שלושה מוזיאונים – שלוש גישות; מאמנות יהודית לאמנות ישראלית, תמונות בתערוכה; אמנים ומניפסטים במאה העשרים; אמנות כראי של תקופה; אמנות בקצב הזמן.

השתלמויות מעשיות

ציור; נושאים וטכניקות בציור; פיסול קרמי; קדרות; קולנוע ווידאו; תיאטרון ואמנויות; תיאטרון בובות; דיוקן.

השתלמויות ייחודיות למורים לאמנות

הדפס אמנותי; שיעור בשחור לבן; צבע.

- הקורסים מוכרים לצבירה ולגמול השתלמות.
- ניתן להרכיב תכנית משילוב כמה קורסים.
- הרשמה בביתן הלנה רובינשטיין שד׳ תרס״ט 6 ת״א טל׳ 287196, 299750. בימים א׳–ה׳; 10.00–18.00.
- ניתן לצלצל ולהזמין משלוח דפדפת בדואר.

הנהלת חשבונות ומחשבים
חשוב איפה לומדים!
גינת

בית הספר עם מורים ומרצים המובילים בתחום מודיע על פתיחת קורסים חדשים:

הנהלת חשבונות
בפיקוח משרד העבודה/ציוני מגן מטעם ביה״ס

סוג 1+2 ערב 12.6, בוקר 31.5
סוג 3 ערב, 31.5

אפשרות לתוספת לימודי מחשב במסגרת הקורס
חינם!!! 8 שעות לימוד לנסיון,
הסדר מיוחד לאחר תקופת מילואים או העדרות ממושכת

הנהח״ש - מדופלמים
הנהח״ש, תמחיר, מיסים, חישובים מסחריים, דיני עסקים, תורת המשק.

הנהח״ש ממוחשבת
חשבשבת - בוקר, ערב 8.6

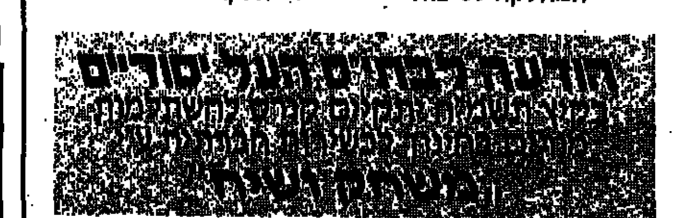
עיבוד תמלילים
א׳ - ב׳, WORDMILL - 30.6
כולל כתבנות באמצעות מחשב

לכל הקורסים הנחות לחיילים משוחררים ובשרות סדיר.
רח׳ בן זכאי 8 (פינת אחד העם 35) ת״א
טל. 03־295977, 290776

המכללה למינהל
נתיב בטוח – לעתיד בטוח!

משרד החינוך והתרבות
המנהל הפדגוגי

האגף לשירותי חינוך ורווחה — המחלקה לטיפוח
האגף להכשרה ולהשתלמות — המחלקה להשתלמות

בתאריכים א׳–ה׳ באלול תשמ״ח (14–18 באוגוסט 1988).
ההרשמה נעשית ע״י מנהלי בתיה״ס ותסתיים בתאריך 2.6.88.
ניתן לקבל מידע על הקורס במחלקה לטיפוח טלפון 02־238–276

המכללה לחינוך ע״ש דוד ילין
בית הכרם, ירושלים

האגודה לקידום החינוך
מעו״ף
מדעים לעיירות ולאזורי פיתוח

תכנית חלוצית ומיוחדת להכשרת מורים למתמטיקה ומדעי הטבע

עבור מערכת החינוך באזורי פיתוח (*)

משך הלימודים: 4 שנים
תואר אקדמי בוגר בהוראה (B.Ed.)
יוענק לבוגרים
ההרשמה למחזור השני החלה

מועמדים מתאימים בני אזורי פיתוח או כאלה המוכנים להתחייב ללמד באזורי פיתוח, יזכו בפטור משכר לימוד ובמילגות קיום לפי הצורך.

צעירים ויוצאי צבא, בעלי תעודות בגרות, ו/או בוגרי מכינות קדם־אקדמיות יפנו למכללה לחינוך ע״ש דוד ילין, שדרות הרצל 89, בית הכרם, ירושלים, או בטלפון 02־533111. בימים א׳ עד ה׳ בשעות 8.00 – 12.00 לפנה״צ.

נמשכת ההרשמה גם ליתר המסלולים במכללה
(*) התכנית הופעלה בארץ לראשונה במכללה לחינוך ע״ש דוד ילין בשנת תשמ״ח

״ווג״ - ביה״ס למקצועות האופנה
מכינה בנושא עיצוב אופנה לקראת שנת הלימודים הקרובה

□ תדמיתנות בשיטת ״מילר״ העולמית, (הנלמדת בכל בתיה״ס לאופנה המובילים בעולם).
□ תכנון וציור אופנה.
□ קורסי תפירה מזורזים למתחילות בשיטת ״בורדה״.
□ קורס ״תפירה לפי מידה״ וקונפקציה.

35 שנות נסיון ומוניטין — תעודת הסמכה

הקורסים יפתחו ב-15/6/88
מספר המקומות מוגבל
״ווג״ - גורדון 21 ת״א טל. 235422, 238089

המכון לפריון העבודה והייצור — **בי״ס לשיווק ופרסום**
לרגל סיום 50 מחזורים
כנס בוגרי הקורס לניהול שיווק ומכירות
יום ב׳ 30/5/88 — מלון רמדה, רח׳ הירקון 121, ת״א

מכון שי נפתחים קורסי בוקר וערב
הנהלת חשבונות
קלדנות — **מזכירה בכירה** — **יעוץ מס** — **כתבנות** — **תמלילנות**

למד בהתכתבות בזמנך הפנוי

מכון ישראלי למינהל — מרכז ישראלי לתקשורת המונים

תקשורת

קורס דו שנתי לקומוניקציה ברמה אקדמאית לעיתונאות, יחסי ציבור, דוברות, פרסום וטלויזיה בהנהלת מר נח הלפרין.

לימודי תקשורת המונים כמקצוע, ברמה אקדמאית, עם מיטב מומחים בשטח.

פרט להרצאות והדגמות, הלימודים ילוו גם בסדנאות ופרויקטים מעשיים, הפקת סרטי וידאו, מסיבות עיתונאים, הוצאת עיתון וראיונות עם אישים מוכרים.

הלימודים בשעות הערב

תכנית הלימודים כוללת:
עתונות — מבואות בעתונות • תחקיר עיתונאי • ידיעות וכתבות • דרכים להשגת ידיעות ומידע • טיפול בנושאים רגישים • שיכתוב • תורת הראיונות • סיקור עיתונאי ועוד דוברות ויחסי ציבור — מבואות • טכניקות עבודה • יעוץ תקשורת • יחסי ציבור למוצר • בניית תדמית • עיצוב תדמית לאישות • מסיבת עתונאים • ניסוח תגובות • דובר שר • יעוץ והחלטות הדובר ועוד • פרסום — מבואות • השפעת הפרסום • סוגי מדועות • טכניקות לבניית תכנית פרסום • הרעיונות • קהל המטרה • תקציבאי • תמלילן • מעצב • סרט הפרסום • פרסום חוצות • שיווק • הפסיכולוגיה בפרסום • כתבת פרסומית ועוד • תקשורת אלקטרונית — מבואות • הראיון הפסיכולוגי • המגיש • התחקירן • כתבת תחקיר • תומר תיעודי • חדשות • התפיסה החזותית • המרואיין והמראיין • קריינות • כתב חוץ • כתבת שטח • כתבת אולפן • עבודה בוידאו • שידור חי • ״בישולי״ אולפן ועוד •

תל־אביב בן־יהודה 32 בית אל־על ת. 510
טל: 291858, 295629, 201392

לימוד והשכל — קורסים והכשרה

גאות — ביה״ס הוותיק והגדול להכשרת עובדי משרד וחשבונאות
מיסודו של המכון הישראלי למינהל

אנו נכשיר אותך לעבודה מעניינת ומכניסה

אנו נכשיר אותך תוך מספר שבועות ללא תלות בגילך והשכלתך בכל מקום בארץ למקצועות:
★ מעבדת תמלילים על מחשבי P.C תוכנה WORDMILL 4-5 ותוכנות אחרות
★ כתבנות עברית־אנגלית
★ מנהלת חשבונות ★ קלדנית
★ מפעילת מסוף מחשבי PC
הפניה למקומות עבודה לבוגרות

פני עוד היום לסניפי המכון הישראלי למינהל:
הסניפים פתוחים בין השעות: 9.00-1.00 לפנה״צ, 16.00-19.30 אחה״צ

תל־אביב	חיפה	ירושלים	באר־שבע	ראשל״צ	רחובות	פ״ת	נתניה
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible] 9655801	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	חולון	בת־ים	אשדוד	כפר־סבא	רמלה	אשקלון
[illegible]	[illegible] 726132	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible] 25039

מ.י.ל. מכון ישראלי למינהל

אוניברסיטת תל-אביב

הפאקולטה לרפואה ע״ש סאקלר
מפגש פתוח
למועמדים ללימודי התואר השני בבית הספר לרפואה

ביום שישי י״א בסיון תשמ״ח – 27 במאי 1988, בשעות 09.00–13.00 יתקיים בפאקולטה לרפואה ע״ש סאקלר, מפגש פתוח למעוניינים בלימודי התואר השני (M.Sc.) בביה״ס לרפואה. המפגש יתקיים באולם מרבאום.

חוגי לימוד:
אמבריולוגיה וטרטולוגיה; אנטומיה ואנטרופולוגיה, היסטולוגיה וביולוגיה של התא; כימיה פתולוגית; מיקרוביולוגיה הומנית; פיזיולוגיה ופרמקולוגיה; פתולוגיה; תורשת האדם (גנטיקה הומנית), מכון לחקר העין ע״ש גולדשלגר, המחקר מתקיים בחוגים, במכונים, בקמפוס ובבתי חולים.

תכניות מיוחדות:
מוזמנים להשתתף בוגרים ותלמידים בתחומים הבאים:
רפואה (רופאים – M.D., D.M.D. ו־D.V.M); הפאקולטה לרפואה (כולל בוגרי החוגים; סיעוד, פיזיותרפיה, לימודי הפרעות בתקשורת); מדעים מדוייקים; מדעי הטבע; רוקחות; מדעי החיים; חקלאות; הנדסה (למעוניינים בלימודי ביו־הנדסה); חינוך גופני (בוגרי מכון וינגייט בעלי תואר ראשון).

תכנית המפגש:
09.00–09.30 התכנסות, הרשמה, קבלת מידע כתוב ברחבה שלפני האולם ע״ש מרבאום.
09.30–10.45 פגישה מרכזית באולם ע״ש מרבאום, דברי פתיחה – יו״ר הוועדה לתואר שני פרופ׳ דב ליכטנברג, סקירה קצרה על החוגים – (נציגי החוגים).
10.45–11.00 כיבוד קל ברחבה שלפני אולם מרבאום.
11.00–13.00 פגישות עם חברי הסגל בחוגים וסיור במעבדות המחקר.

על מנת לאפשר למעוניינים לבקר בשני חוגים יערכו בחוגים שני מפגשים זהים:
11.00–12.00 מפגש ראשון
12.00–13.00 מפגש שני

ההרשמה תמשך עד 31.7.88. פרטים נוספים במזכירות הסטודנטים, טל. 03־5459661.

למד, למדי, למדו !!!
חדש ויחודי בישראל

קורסים לאנגלית אוקספורד יוניברסיטי
הכנה ל־TOEFL ולכניסה לאוניברסיטה, בשיטת הקסטה הניידת

הקורס כולל ספר, 4 קסטות, 12 חוברות־עבודה, 12 קסטות אישיות, מילון ותיקוני עבודה.

– הצלחה מובטחת –

★ פרטים וייעוץ ללא התחייבות של המבקש !!!
★ גם בתשלומים ללא הצמדה או ריבית !!!

שפות זרות אחרות:
גרמנית, ספרדית, צרפתית, איטלקית, ערבית ועוד.
״המורה הפרטי בביתך״

3 רמות שונות

פנה היום בדואר או בטלפון: ״טיוטר–טייפ״ רח׳ בצלאל 8, ת.ד. 9032 מיקוד 91090 ירושלים. טל׳ 02־243040.

סדנא לעיצוב ואדריכלות
הרשמה לתשמ״ט

הסדנא מקיימת תכנית לימודי יום המקנה דיפלומה בתחומים הבאים:
1. אדריכלות ועיצוב אורבני – 5 שנים
2. אדריכלות פנים – 4 שנים
3. עיצוב: גרפיקה, מוצר וסביבה, תלבושות טכסטיל ותפאורה – 4 שנים
4. מסלול מיוחד להנדסאים ובוגרי אוניברסיטה.
צוות המנחים: אנשי מקצוע בכירים.
שנת הלימודים מתחלקת לשלושה: סמסטר סתיו, סמסטר אביב וסמסטר קיץ־ המוקדש למיומנות מקצועית.
אפשרות מעבר בין מגמות.
דגש על אוירה חברתית.
סטודנט שלמד במוסד על תיכוני אחר יזוכה עבור לימודים רלוונטים.
5. סדנאות רישום וציור – אחה״צ/לימוד חוץ נפתחות במשך השנה ובקיץ.

הרשמה וחוברת מידע: ברחוב מנורת המאור 8 (נחלת יצחק 36) א–ה 8–14 טל: 5–266183.
לרכישה באמצעות הדואר:
המחאה ע״ס 25.0 ש״ח לת.ד. 21192 ת״א 61211

מכללת גורדון
המכללה לחינוך ע״ש א.ד. גורדון חיפה

מודיעה על
המשך ההרשמה לשנת תשמ״ט
בכל מסלולי ההכשרה להוראה:

- **הגיל הרך**
א. גילאים 6־0
ב. כיתות א׳־ב׳
- **ביה״ס היסודי** (כיתות ג׳־ו׳)
- **מסלול הכשרה למורים**
בחינוך מיוחד בביה״ס היסודי ובחטיבות הביניים של החינוך המיוחד.
- **חטיבת הביניים** (כיתות ז׳־ט׳) במגמות:
ספרות, מקרא, היסטוריה, גיאוגרפיה, אנגלית (חד־חוגי), ביולוגיה (חד־חוגי), מחשבים.
- **המגמה לערבית** – לחטיבת הביניים ולביה״ס היסודי
- **חטיבת יוצאי אוניברסיטאות ואקדמאים:**
לימודים בתוכנית אישית בכל המסלולים
- **חטיבת השתלמויות לעובדי הוראה**
א. לתואר: מורה בכיר
לימודי הסבה להוראה
ב. לגמול: במכללה תחומי לימוד והעשרה רבים המקנים זכות לצבירת שעות גמול.
- **מכינה קדם אקדמית למשוחררי צה״ל**

קורס מואץ להוראת האנגלית לאלה שזו שפת אמם והם בעלי השכלה על־תיכונית
■ למתאימים תנתנה מילגות מותנות בגובה של עד 95% מעלות שכר הלימוד

מבחן הסף הקרוב ביום רביעי ט״ז בסיון 1.6.88

חומר להרשמה ניתן לרכוש תמורת 15 ש״ח (בהמחאה לפקודת ״מכללת גורדון״)

הסעות מנהריה דרך הקריות למכללה

מכללת גורדון — רח׳ טשרניחובסקי 73 חיפה, טלפונים 331194, 04־333197
● קבלת קהל בימים א׳ — ה׳ בין השעות 14.00 — 08.00
● סדרי הסעה מהתחנה המרכזית של אגד: אוטובוס מס׳ 26
מהדר הכרמל: אוטובוס מס׳ 25

פרסום קשר ישיר

קופת חולים — משרד הבריאות

רנטגנאות והדמיה – לראות מעבר לנראה

שלב לימודים אקדמאיים ורכישת מקצוע הרנטגנאות

1. ביה״ס לרנטגנאות והדמיה – בי״ח איכילוב טל. 03־5436404
2. ביה״ס לרנטגנאות והדמיה – קופ״ח הכללית ת״א רח׳ ארלוזרוב 101. ההרשמה בביה״ס לרנטגנאות והדמיה – בי״ח קפלן רחובות, טל. 08־441302
3. בית הספר לרנטגנאות והדמיה – בי״ח רמב״ם חיפה, טל. 04־529933
4. בית הספר לרנטגנאות והדמיה – ביה״ח ע״ש שיבא, תה״ש טל. 03־349911, 03־711681

ההרשמה נערכת בכל בתי הספר בימים א׳–ה׳ בשעות 08.30–12.00.

תנאי קבלה: תעודת בגרות, בחינה פסיכומטרית של מרכז הזימונים הארצי לבחינות פסיכומטריות.

להרשמה בבתיה״ס יש להביא: תעודת זהות, שתי תמונות, תעודת בגרות ו־20 ש״ח דמי הרשמה.

טופסי רישום לבחינה הפסיכומטרית: ניתן לרכוש בכל חנויות הספרים באוניברסיטאות וברשת חנויות סטימצקי.

הלימודים נערכים בבתי הספר לרנטגנאות בשיתוף עם החוג המשולב למדעי החברה באוניברסיטת בר־אילן.

אוניברסיטת בר־אילן

בית הספר לחינוך
היחידה להשתלמות ולהדרכה

קורס קיץ להשתלמות מורים ליידיש
ע״ש בצלאל וסוניה קסטנר

לאור הביקוש המוגבר למורי יידיש בבתי ספר תיכוניים ויסודיים, ייערך קורס מזורז ואינטנסיבי למורים מוסמכים בחופשת קיץ תשמ״ח.

יתקבלו לקורס זה, מורים העונים על התנאים הבאים:
א. מורים בפועל, בעלי רשיון הוראה קבוע בלשון ו/או ספרות עברית ו/או שפות הוראה.
ב. נסיון בהוראה של עד 15 שנה.
ג. ידיעה בסיסית בלשון היידיש, כולל דיבור חופשי.

הלימודים יתקיימו מי״ח אב עד י״ב אלול (1 עד 25 באוגוסט 86) מ־8.30 עד 13.30 (פרט לימי ו׳).

מלגות: המסיימים את הקורס בהצלחה יזכו במענק של 500 ש״ח כ״א (12 מלגות).

הנושאים והתחומים:
קריאה מודרכת בשלום עליכם, בשביס־זינגר וחיים גראדה (בעברית), שירה ופולקלור, סדנה להוראת יידיש.

ההרשמה עד כ״ה סיון תשמ״ח (10.6.88).

זכאות: הקורס מוכר על ידי קרנות ההשתלמות ולצבירה לגמול השתלמות.

- **לפרטים והרשמה יש לפנות אל:** היחידה להשתלמות ולהדרכה, ביה״ס לחינוך, אוניברסיטת בר־אילן, רמת־גן 52100 או בטלפון: 03־5318445 בימים א׳ עד ה׳ משעה 08.30 עד 16.00.

האולפן לאנגלית
אנגלית לנוסעים לחו״ל
קורסים למשך חודשיים – גם למתחילים
אבן גבירול 83 תל־אביב — הרצל 57 חולון
טל׳ 03־248089

A.S.A. College Consultants — א.ס.א.
לימודים בארה״ב

אוניברסיטאות בארצות הברית
יעוץ ★ הכוונה ★ הרשמה
כל סוגי לימודים אקדמיים לקראת תואר ראשון, שני או דוקטורט
הכנה לבחינת TOEFL
Israel American Institute
COLLEGE ADVISORS

